

Giới thiệu Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân

Thể loại: Ngôn tình, Huyền Huyền, Nữ Cường

Lăng U bất hạnh bị khuê mật và bạn trai thông đồng hãm hại, chết xuống Địa Phủ lại gặp phải Diêm Vương đại nhân. Không ngờ cô thất bại trên dương gian, xuống nơi đây lại lọt vào mắt xanh của Diêm Vương. Anh ta cũng hết mực sùng cô, khiến một người mất hết niềm tin vào tình yêu cũng dần dần rung động, con tim dần dần trở nên mềm yếu.

...Hôm ấy, ngày anh ta nghênh đón tân nương, cũng là lúc cô sinh hạ đứa con trai đầu lòng của hai người. Cô biết mình không xứng với anh, cô chấp nhận kết cục này, lựa chọn quên đi. Uống canh Mạnh Bà, đầu thai chuyển kiếp, sinh hoạt bình đạm ở hạ giới....Cho tới khi anh đến gặp cô, đem theo con trai của họ, muốn cô quay về.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bị nhìn trúng

"Lăng U, có trách thì trách cô quá tỏa sáng, chiếm lấy mọi ánh nhìn của người khác, chỉ cần cô chết đi, vậy mọi người sẽ nhìn thấy tôi. Đi chết đi."

"....."

"Lăng U, nếu em yếu đuối hơn một chút, có lẽ chúng ta đã không đến bước đường này. Đàn ông không thích người phụ nữ của mình quá mạnh mẽ."

"....."

Đi đến cầu Nại Hà, Lăng U vẫn không thể quên được câu nói của bạn thân và bạn trai mình. Họ bắt tay hãm hại cô, khiến cô ngã xuống vách núi, cả đời này, Lăng U cô sẽ không tin tưởng vào thứ gọi là tình yêu nữa.

Đến sông Vong Xuyên, từ xa Lăng U đã nhìn thấy Mạnh Bà đang mức canh phát cho những linh hồn đang đợi đi đầu thai, dòng người dài nối đuôi nhau.

"Tôm"

Lăng U quay sang, vừa vặn thấy một con cá màu vàng, béo núc ních đang mở to mắt nhìn cô. Không thể không thừa nhận, cá ở đây thực sự rất béo, nhìn rất muốn ăn. Nghĩ đến lúc chết, bản thân cũng đói bụng, trở thành một con mà đói, cô không nhịn được lăm bầm trong miệng.

"Đem đám cá này nướng lên, ngon phải biết."

"Ai dám ăn cá của bốn vương?" giọng nói trầm trầm vang lên khiến đám quỷ sai sợ hãi vội vàng xuống.

Đám linh hồn tách ra hai bên, tạo lối đi thẳng đến chỗ cô, Lăng U nhìn người đàn ông điển trai nhất mà cô từng thấy đi đến trước mặt mình, khẽ nuốt nước bọt.

"Là người muốn ăn cá của bốn vương?" người đàn ông khí chất bất phàm, khi đứng gần khiến Lăng U cảm thấy vô cùng áp lực. Nghĩ đến tai người này thính như vậy, nói nhỏ mà cũng nghe thấy, Lăng U liền thành thật khai báo.

"Cá béo như vậy, không ăn uống phí." dù sao cũng đã chết rồi, không thể chết nữa, Lăng U cô cũng không sợ.

Quân Mạc Phàm nhướng mày, ai đi qua đây cũng đều khen cá đẹp, riêng nữ nhân này lại chỉ nghĩ đến ăn cá, cá này hẳn phải hao tâm tốn phí mới nuôi được trong sông Vong Xuyên, vô cùng trân quý.

Phi~ Lăng U liếc mắt qua, thấy nam nhân mặc đồ đen kỳ dị không nhịn được cười nháy mắt nhìn mình thì toát mồ hôi lạnh. Cô chỉ nói sự thật, cũng không thể trách a.

Quân Mạc Phàm nhìn Lăng U từ đầu đến chân, nhìn đến khi cô cảm thấy cả người không thoải mái mới dời mắt sang người áo đen bên cạnh.

"Giữ lại." nói xong cũng không thèm nhìn lập tức quay người rời đi.

Lăng U còn chưa hiểu chuyện gì đã bị một đám người hầu ầm ầm vào phòng tắm rửa thay đồ. Đến khi ngồi ngay người trong căn nhà cạnh sông Vong Xuyên, Lăng U mới sức tỉnh, cô đã bị người đàn ông kia nhìn trúng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Ta muốn ngủ lại đây

Từ khi biết người đàn ông điếm trai kia là Diêm Vương đại nhân, Lăng U không biết nên khóc hay cười. Ngày ngày cô ra bờ sông Vong Xuyên thả cần câu cá, nhưng đám cá này như có linh tính, chúng bơi thành đàn quanh lưỡi câu nhưng tuyệt nhiên không có con nào dính bẫy. Quả nhiên muốn ăn cá ở U Minh thực khó.

Một tuần trôi qua, Lăng U hoàn toàn sống cuộc sống của loài heo, hết ăn rồi ngủ. Cô đến chỗ Mạnh Bà, tỏ ý muốn giúp đỡ, nhưng lại bị từ chối, Mạnh Bà nói thân phận cô đặc biệt, không dám để cô giúp đỡ.

"Tên khốn Diêm Vương đó....." Lăng U chán nản đá một viên sỏi ra xa thẳm rửa một tiếng.

"Người chủ bồn vương ngày càng thuận miệng nhỉ?" Quân Mạc Phàm chấp tay sau lưng thông thả đi từ điện Diêm Vương đến sau lưng Lăng U.

Đám quỷ sai và linh hồn sợ hãi vội vàng quỳ xuống. Lăng U mặc dù bị khí thế của anh gây áp lực nhưng chân vẫn đứng, lưng vẫn thẳng, hoàn toàn không có ý định quỳ chào người đàn ông trước mặt. Có lẽ do ảnh hưởng từ kiếp trước, cô không muốn quỳ trước mặt ai ngoài cha mẹ và ân nhân.

"Ta không dám..... ta về trước....." Lăng U cúi chào thật nhanh rồi chạy thẳng về căn nhà nhỏ của mình. Đứng lại lâu chút nữa, cô sợ cô sẽ phải quỳ trước anh.

Quân Mạc Phàm dõi theo bóng dáng nhỏ bé khuất dần. Suy nghĩ một chút liền quay qua nhìn Hắc Vô Thường đang cười mỉa khiến hắn lập tức ngậm miệng lại.

"Người nói, có phải nàng ta không sợ bồn vương hay không?" Quân Mạc Phàm chỉ vào một tên quỷ sai hỏi.

"Diêm Vương đại nhân, ngài đáng sợ như vậy, ai cũng phải sợ ngài." tên quỷ sai nói.

Quân Mạc Phàm nhíu mày, mặt đen hết một mảng, hàn khí từ người tỏa ra khiến mọi người sợ hãi, ngay cả Hắc Vô Thường cũng phải cúi đầu thối lui sang một bên.

"Quay người lại."

"Dạ." tên quỷ sai ngoan ngoãn quay người lại.

"Con mắt nào của người thấy nàng ta sợ bồn vương? Cá của bồn vương cũng dám câu để ăn, gặp bồn vương thì không quỳ chào. Con mẹ nó, nàng ta rõ ràng không sợ bồn vương." Quân Mạc Phàm nhắc chân đá vào lưng tên quỷ sai khiến hắn ngã ra đất, đám còn lại thấy vậy càng cúi thấp đầu hơn.

Cả ngày hôm đó, Diêm Vương đại nhân chỉ ngồi nghĩ vì sao nữ nhân kia là cô không sợ anh. Tối đến, bước chân mạnh mẽ đi đến căn nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên. Từ ngoài cửa anh đã nghe thấy tiếng chửi rủa của cô. Nữ nhân này, chửi anh thuận miệng đến vậy sao?

"Ngài đến đây làm gì?" Lăng U vừa muốn mở miệng chửi tiếp liền thấy cửa bị mở mạnh, anh đen mặt bước vào.

"Đêm nay, ta muốn ngủ lại đây."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 3: Ngủ chung

Suốt thời gian dùng bữa tối, Lăng U luôn thấp thòm không yên. Anh giữ cô lại, đương nhiên là có nhu cầu sinh lý kia nhưng cô không muốn.

"Diêm Vương đại nhân, chỉ có chiếc giường bé tẹo thế này, hay ngài về điện của mình đi?" Lăng U giữ khoảng cách với anh nhỏ giọng nói.

Quân Mạc Phàm liếc chiếc giường bé tẹo kia, khoé miệng khẽ nhếch lên. Quả thật là bé, chỉ đủ ngủ 3,4 người thôi.

"Nếu bé như vậy, một người ngủ là được." nói xong liền trực tiếp tháo giày leo lên giường.

"Đại nhân, không phải ngài sẽ ngủ đất sao?" Lăng U vừa muốn mở miệng khen hay, thấy hành động của anh, chữ hay liền nuốt vào trong lòng.

"Người dám để bốn vương ngủ đất? Ngọc thể của bốn vương sao có thể ngủ đất được." Quân Mạc Phàm nhủ mảy, giờ tay ném chăn với gối xuống đất.

Lăng U hậm hực cúi người nhặt chăn gối lên, vừa thăm rửa cho ngài lạnh chết, lúc ngẩng lên đã thấy anh đắp một chiếc chăn khác ấm hơn.

"Nam tử hán đại trượng phu gì mà...." Lăng U thăm rửa. Tên khốn Diêm Vương, đêm êm chăn ấm có thì không ngủ, cố tình chạy đến đây dành giường với cô.

Lăng U để chỗ cách thật xa, lấy nửa chăn là đệm, nửa chăn làm chăn để đắp. U Minh này ban ngày bình thường nhưng ban đêm vô cùng lạnh lẽo. Lăng U được anh giữ lại, đương nhiên không giống với những linh hồn kia, có thể cảm nhận được cái lạnh ban đêm của địa ngục.

"Ta chưa hỏi tên người, người tên là gì?" đang nằm, Quân Mạc Phàm bỗng nhớ ra việc quan trọng rằng hình như chưa biết tên cô.

"Lăng U." cô nhắm mắt, kéo chăn cao hơn một chút.

Im lặng bao trùm căn phòng.....

"Tại sao người không sợ bốn vương?" anh lại đột nhiên lên tiếng.

"Đẹp trai như vậy sao phải sợ." Lăng U vừa mới đánh cờ với Chu Công đã bị anh kéo về thực tại, cô buồn ngủ tới nỗi không suy nghĩ mà trả lời luôn.

Quân Mạc Phàm nghe vậy quay qua nhìn cô, thấy mắt cô nhắm lại, hơi thở đều đặn thì biết cô lại ngủ mất rồi. Ngắm một lát, mọi móng khẽ nhếch lên, vậy là cô đang khen anh đẹp trai sao? Cho nên mới không sợ? Nhưng đám quỷ sai nói anh đáng sợ như vậy..... ý là chê anh rất xấu? Nhất định phải chỉnh đốn lại mắt nhìn của bọn chúng.

"Nói cho người biết, bốn vương là nam tử hán đại trượng phu đấy..... nhưng bốn vương quyết không ngủ đất đâu." Quân Mạc Phàm rời giường bế cô lên. Sau khi đặt cô ngay ngắn thì tự mình chui vào chăn. Cảm giác này, cũng không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Gặp lại kẻ thù

Sáng hôm sau, Lăng U phát hiện bản thân nằm trên giường thì rất ngạc nhiên. Chắc không phải đêm qua cô mộng du tự mình bò lên giường đấy chứ? Nghĩ ra mọi khả năng, cô chỉ cảm thấy khả năng anh bế cô lên giường là không có nhất.

Có lẽ do đêm qua anh nghỉ lại chỗ cô nên sáng nay vừa ra khỏi cửa đến sông Vong Xuyên như thường lệ, mọi ánh nhìn của mọi người đều tập chung lên người Lăng U khiến cô thấy vô cùng khó chịu.

"Tiểu Lăng U~" giọng nói nữ tính vang lên bên tai khiến Lăng U giật mình suýt ngã xuống sông.

Quay lại cư nhiên là một nam nhân dáng người mảnh khảnh mặc đồ trắng. Vậy là cô đã gặp được Hắc Bạch Vô Thường trong truyền thuyết rồi đây.

"Tiểu Lăng U, hôm nay câu được nhiều cá không?" Bạch Vô Thường cười thật tươi đi đến ngồi xuống bên cạnh cô vô cùng tự nhiên.

"Vẫn như mọi khi." Lăng U cũng không cảm thấy xa lạ, trực tiếp trò chuyện như đã quen từ lâu.

"Hắc hắc, chắc được nhiều lắm...." Bạch Vô Thường vừa nói vừa ngo vào cái xô cô để bên cạnh, trong xô hoàn toàn không lấy một con cá.

Bạch Vô Thường ái ngại nhìn cô, Lăng U chỉ biết khóc thầm trong lòng. Đám cá này thành tinh rồi, nào có để cô câu được. Thậm chí nhiều lúc cô có thể cảm thấy chúng đang xem thường mình.

Lăng U hỏi han một chút mới biết được Bạch Vô Thường và Hắc Vô Thường là anh em sinh đôi, vừa sinh ra đã được chọn để làm trợ lý cho Diêm Vương đại nhân. Hắc Vô Thường tính tình trầm ổn hơn, làm việc cũng yên tâm hơn nên luôn đi theo Diêm Vương, còn Bạch Vô Thường tính tình trời sinh trẻ con thừa muối, công việc không chịu làm, lần trước không gặp là do lên Hạ Giới vui chơi.

"Tôi không có tội..... làm ơn tha cho tôi...."

Lăng U thu cần câu cá quay đầu nhìn nơi phát ra tiếng hét, vừa nhìn thấy là ai, mắt to liền sáng lên. Chết rồi nhưng cô vẫn không thể quên được gương mặt kia, cái người cô coi là bạn thân lại hãm hại cô.

Bạch Vô Thường nhìn Lăng U một cái, hần mặc dù vui chơi nhưng chuyện của U Minh vẫn luôn để ý, đương nhiên cũng biết linh hồn kia đã gây tội gì.

Chuyện này lại liên quan đến nữ nhân của Diêm Vương, cô ta chắc chắn phải chịu tội.

" Lão Bạch, chúng ta đi xem được không?" Lăng U kéo tay Bạch Vô Thường, cô thấy quý sai kéo cô ta vào điện Diêm Vương, chắc chắn là để xét xử.

Bạch Vô Thường nhướn mày, quen nhau chưa lâu nhưng cô đã xưng hô thân mật như vậy, vậy hẳn cũng chỉ có thể giúp cô vào điện xem kịch thôi. Hơn nữa hẳn cũng quý cô, nói chuyện với cô cũng hợp hơn so với ông anh trai kia nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Gặp lại kẻ thù(2)

Điện Diêm Vương không phải là nơi ai cũng có thể ra vào, Bạch Vô Thường dắt Lăng U vào trong, tìm một chỗ khuất đứng quan sát.

Lăng U ngo đầu ra xem, thấy Quân Mạc Phàm khí thế uy nghiêm đang ngồi trên ghế cao, bên cạnh là Hắc Vô Thường đang nhìn xung quanh, ánh mắt vừa chạm đến chỗ cô thì dừng lại rồi nhanh chóng rời sang chỗ khác.

" Diêm Vương đại nhân, tôi không có tội....." Lục Ý quỳ trên mặt đất sợ hãi nói.

" Không có tội? Ngươi chắc chắn?" Quân Mạc Phàm nhướn mày hỏi.

" Tôi không có..... tôi....." Lục Ý ấp úng, cô ta làm gì cũng chỉ vì bản thân mà thôi, chẳng phải người không vì mình trời tru đất diệt sao?

Quân Mạc Phàm gõ gõ lên mặt bàn, Hắc Vô Thường hiểu ý tiến lên một bước nhìn thẳng vào Lục Ý khiến cô ta run rẩy không thôi.

" Lục Ý, kiếp này làm đại tiểu thư Lục gia, mua chuộc người hãm hiếp em gái giành lấy tài sản, không biết đối nhân xử thế, đánh đập người làm.....quan trọng nhất là âm mưu giết hại Lăng U." Hắc Vô Thường liệt kê một loạt tội danh của Lục Ý.

Lăng U nghe mà toát mồ hôi hột, cô làm bạn với cô ta lâu như vậy mà không biết được những chuyện xấu xa mà cô ta đã làm. Nếu sớm biết, chắc chắn cô cũng không chết thảm như vậy.

" Nghe rõ rồi chứ? Đưa cô ta đi, cho đầu thai vào đạo súc sinh." Quân Mạc Phàm vẫy tay, lập tức hai quý sai tiến đến kéo Lục Ý ra khỏi điện.

Lục Ý vùng vẫy muốn thoát ra, vừa thấy Lăng U đang đứng cùng Bạch Vô Thường nhìn mình thì bỗng nhiên cười to một tiếng.

" Lăng U, chết rồi mà mày vẫn chiếm lấy ánh hào quang của tao. Người ta vẫn nhớ đến Lăng U Lăng gia đã chết lại không nhìn đến tao Lục Ý Lục gia vẫn sống, Lăng U..... tao hận mày....."

Lăng U nhìn Lục Ý bị lôi đi, trong lòng bỗng nhiên thấy thoải mái. Cô ta tưởng giết được cô thì mọi người sẽ nhìn thấy cô ta, cuối cùng lại tay không trở về.

Quân Mạc Phàm liếc Lăng U một cái, nhớ đến đêm qua ngủ cùng cô, cảm giác rất được thì khẽ nhếch môi cười. Đám phán quan kia luôn giục anh lấy phu nhân, thực ra thì cô cũng đâu có tệ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Ở chung

Hôm sau, Lăng U đang đứng cắt hoa thì thấy một đoàn người nối đuôi nhau bê đồ vào trong nhà của mình. Hỏi ra mới biết chúng đều là đồ anh tặng cho cô, Lăng U gật gù, cái này giống với phim cô hay xem, là đồ ban thưởng a, mặc dù chết rồi nhưng cô cũng không ngại nhiều tiền đâu.

Nhưng đến khi vào trong nhà, Lăng U mới biết cô đã nhầm.....

" Đây là đồ nam mà? Lại còn rộng như vậy sao tôi mặc được? Có nhầm lẫn gì không?" Lăng U cầm một chiếc áo lên nhủu mày nói.

" Không có nhầm lẫn gì đâu. Lăng U cô nương, đây là áo của Diêm Vương đại nhân mà." quý sai đặt một chậu hoa xuống cười nói.

Lăng U cứng người thả chiếc áo xuống quay người nhìn xung quanh. Ghế cô hay nằm tắm nắng có thêm một chiếc khác, hoa trong nhà cũng có thêm vài chậu anh thích, tủ quần áo thay cái mới to hơn, bên trong là quần áo của anh và cô, tất cả mọi thứ, dường như là để thêm một người khác vào đây ở.

" Cái kia..... đây là phần thưởng sao?"

" Lăng U cô nương, Diêm Vương đại nhân chuyển đến đây chính là phần thưởng cao nhất a." tên quý sao nói xong lên cười chạy đi.

Lăng U thất thần vài giây rồi chửi bậy một tiếng, điện Diêm Vương to như vậy, nếu muốn ở cùng cô sao không để cô chuyển qua đó? Căn nhà này mặc dù khá rộng nhưng cô vẫn muốn vào điện Diêm Vương ở một lần a.

" Thấy bốn vương không quý chào lại còn dám lườm?" Quân Mạc Phàm vừa bước vào cửa đã cảm thấy Lăng U đang lườm mình.

" Diêm Vương đại nhân, điện của ngài hỏng rồi sao?" cô bất mãn chu môi nói.

" Đúng vậy. Không cẩn thận làm thủng một lỗ to trên mái nhà phòng ngủ." anh thân nhiên nói rồi bước đến chỗ ngồi thân thuộc bắt đầu làm việc.

Lăng U khoé miệng giật giật, nguyên đồ của phòng ngủ anh đều chuyển hết qua đây, thực sự là không cẩn thận vậy sao?

Lần đầu tiên Lăng U thấy được Quân Mạc Phàm làm việc. Bộ dáng nghiêm túc đến mức đẹp trai của anh khác hẳn những lúc nói chuyện với cô. Lăng U ngồi một bên chống cằm si mê ngắm trai đẹp suy nghĩ không biết bao giờ anh mới cho cô đầu thai, lại không phát hiện khoé môi anh khẽ cong lên nhẹ.

Đêm đó anh rất tự nhiên ngủ chung giường với cô. Thấy cô đã ngủ say, bàn tay không an phận khẽ vờn qua ôm lấy cô vào lòng. Lăng U động đậy một chút tìm tư thế thoải mái trong lòng anh sau đó lại ngủ say. Quân Mạc Phàm nhìn hành động đáng yêu của cô, tay ôm eo cô siết chặt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Có thai

Thời gian trôi qua, việc được anh ôm mỗi đêm đã trở thành thói quen của cô. Ngày ngày đám quý sai đều thấy đồ Diêm Vương đại nhân thưởng cho Lăng U chuyển đến ngôi nhà nhỏ mà ghen tị.

Lăng U thả cần câu cá, từ ngày anh chuyển đến ở với cô, mỗi ngày cô lại câu được một con cá ở sông Vong Xuyên này, nhưng chừng như có thỏa thuận, mỗi ngày cô chỉ câu được duy nhất một con, không ít hơn cũng không nhiều hơn.

" Tiểu Lăng U, câu được cá rồi a." Bạch Vô Thường tiến đến vui vẻ nhắc con cá từ trong xô lên, con cá vùng vẫy vài cái thoát ra được rơi xuống sông.

Không khí bắt đầu trở nên u ám.....

Bạch Vô Thường ái ngại cười nhìn cô. Hắn cũng đâu nghĩ con cá kia lại thông minh như vậy, cứ nhiên thoát được khỏi mồi chảo của hắn.

" Diêm Vương đại nhân, ta muốn ăn cá sông Vong Xuyên." Lăng U nhắc chân chạy thẳng vào điện Diêm Vương.

" Duyệt, ăn nhiều một chút."

"....." con cá duy nhất của hôm nay bị tên ẻo là kia thả rồi, cô có ngồi cả ngày cũng không bắt được a. Ăn nhiều em gái anh.

" Diêm Vương đại nhân, ta muốn nuôi đại thần." Lăng U suy nghĩ một chút lại nũng nịu nói. Kịp trước xem trên phim ảnh, đại thần ai nấy đều đẹp trai, cô muốn nuôi.

" Duyệt..... nuôi heo. Yên tâm sẽ là heo cái."

"....." từ khi nào đại thần lại thành heo cái vậy?

Cả U Minh không ai không biết Diêm Vương đại nhân cưng chiều nhất một nữ nhân là Lăng U cô nương. Ngay cả cá quý cũng nỡ cho vào bụng cô, tính chiếm hữu cũng rất cao, Hắc Bạch Vô Thường muốn lại gần cô cũng phải xem xét Diêm Vương đại nhân có đồng ý hay không.

Bất quá Lăng U lại rất thích người như vậy!

Ngày Lăng U trao thân mình cho anh, anh nói sẽ cho cô tất cả, cả tình yêu lẫn đứa nhỏ, khiến cô cảm thấy anh là của một mình cô.

" Diêm Vương đại nhân....." một tên quý sai vội vã chạy từ ngoài vào điện, lại quên mất bên trong đang họp khiến các phán quan tức giận.

" Ai cho phép ngươi vào đây?" Quân Mạc Phàm nhíu mày nói.

" Nhưng....." tên quý sai sợ hãi nói.

" Có chuyện gì cũng không quan trọng. Cút ra ngoài."

Tên quý sai vội dập đầu vài cái rồi bước ra ngoài, vừa bước vừa lẩm bẩm " Nhưng Lăng U cô nương có thai rồi."

Các phán quan đứng đứng tại đều quay ra nhìn tên quý sai khiến hắn toát mồ hôi hột, hắn đầu nói gì sai chứ, Lăng U cô nương muốn chuyển lời rằng có thai rồi. Đợi đến khi các phán quan quay lại đã thấy trên ghế cao, Diêm Vương đại nhân bốc hơi không biết từ bao giờ, ngay cả Hắc Vô Thường cũng không thấy.

Phải là có chuyện gì cũng không quan trọng bằng Lăng U cô nương mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Có thai(2)

Quân Mạc Phàm đến ngôi nhà nhỏ, vừa nhìn thấy Lăng U đang ngồi ăn bánh liền lập tức đi lại ôm chặt lấy cô.

" Đại nhân....." Lăng U ngạc nhiên nhìn anh, cô biết anh đang hợp, cứ nghĩ sẽ phải đến tối anh mới qua, không ngờ lại nhanh như vậy.

" Chẳng phải ta đã nói với nàng rồi sao, gọi ta là Phàm." Quân Mạc Phàm nhíu mày cốc trán cô, sau đó lại nhẹ nhàng xoa lên bụng còn chưa lớn của cô.

Lăng U chu môi nhìn anh, cô cũng muốn gọi lắm nhưng lâu nay luôn quen gọi anh là đại nhân, giờ gọi là Phàm, có chút không quen.

Tính ra Lăng U ở U Minh này cũng đã mấy năm, cô biết anh yêu cô, cô cũng rất yêu anh nhưng chưa một lần anh đề cập tới chuyện cho cô một thân phận. Nghĩ đến chuyện này, Lăng U luôn chỉ mỉm cười cho qua, anh sủng ái cô, lại không qua lại với bất kỳ nữ nhân nào ngoài cô, điều đó cũng khiến cô thấy thỏa mãn. Thân phận phu nhân của Diêm Vương, cô cũng không cần.

Từ ngày biết Lăng U cô nương có thai, đám người hầu trong ngôi nhà nhỏ ven sông Vong Xuyên ngày càng đông lên trông thấy. Diêm Vương đại nhân không tiếc phạm quy tắc, sai Hắc Bạch Vô Thường lên Hạ Giới tìm vài bảo mẫu tốt giúp cô. Đám lính hầu đi xếp hàng đầu thai luôn nhìn nhau bàn tán về ngôi nhà nhỏ, thỉnh thoảng lại thấy quý sai bê đồ chạy vào nhà.

" Ta không ăn nữa..... không ăn được nữa....." Lăng U nhìn đồng canh tâm bảo cho mình mà muốn nôn một trận. Hôm nay cô đã uống không biết bao nhiêu canh tâm bảo rồi, bảo chết cô mất.

Đám người hầu đứng một bên không biết làm thế nào, Diêm Vương đại nhân là lần đầu làm cha, dặn dò bọn họ rất kỹ rằng phải tâm bảo thật tốt cho Lăng U cô nương nhưng nhất định không được làm chuyện gì khiến Lăng U cô nương thấy khó chịu. Nếu bây giờ họ ép Lăng U cô nương uống tiếp, có phải Lăng U cô nương sẽ khó chịu, họ sẽ bị phạt không?

" Ta muốn đi dạo để tiêu bớt." Lăng U vừa muốn nhắc mông đứng dậy, một đội quân đằng sau đã toát mồ hôi vội vàng đỡ lấy cô, chỉ sợ cô sảy chân ngã.

Từ xa đám quý sai và lính hầu đã thấy một nhóm người đang đi dạo, bọn họ tạo thành một vòng tròn, bên trong có hai người đỡ một người đang mang thai đi từng bước một.

" Quân Mạc Phàm chết tiệt, tưởng mình là bột mì mềm yếu hay sao?" Lăng U lấy chân đá một viên sỏi, bảo mẫu bên cạnh thấy vậy vội đỡ lấy cô.

" Mấy năm nay, nàng chửi ta thành thói quen rồi đấy." Quân Mạc Phàm từ đằng sau đi đến, đám người liền tách ra, bảo mẫu cũng thối lui một bên, để anh đỡ lấy cô đi dạo.

" Thật ngại quá, thói quen từ khi gặp ngài rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Có biến

Quân Mạc Phàm nghe vậy khẽ cười một tiếng, đúng là từ khi gặp nhau, cô luôn chủ anh vô cùng thuận miệng. Nếu là người khác đã sớm đi du lịch 18 tầng địa ngục, nhưng đối với cô, anh lại thấy điều đó rất đáng yêu.

"Nàng thật sự rất hư." Quân Mạc Phàm ôm lấy Lăng U, tay nhẹ nhàng xoa lên bụng của cô. Anh có thể cảm giác được sinh mệnh đang lớn dần trong bụng cô.

Lăng U dụi dụi trong lòng anh vài cái rồi đẩy anh ra. Cái kia..... cô muốn khiếu nại một chút.

"Ta không muốn uống canh tằm bổ. Không thì một ngày một bát có được không?" Lăng U giơ một ngón tay lên nhìn anh, một ngày phải uống mấy bát lận khiến cô thực không chịu được.

"Phải tằm bổ." Quân Mạc Phàm trực tiếp từ chối. Đứa bé này là con của hai người, tương lai sẽ kế vị anh, tuyệt đối phải khỏe mạnh.

Lăng U lập tức xụ mặt, tằm bổ em gái anh. Từ khi mang thai, khẩu vị của cô đặc biệt lợi hại, hôm qua thích ăn ngọt, nay lại thích ăn chua, mai thì ăn cay, thực sự không biết bé con trong bụng là trai hay gái. Điều khiến Lăng U thấy thoải mái nhất là cô không bị ghen như người khác.

"Không muốn. Còn tằm bổ nữa ta sẽ nôn hết ra mất."

Quân Mạc Phàm nhìn cô xụ mặt không nhịn được hôn nhẹ lên má cô một cái khiến đám người hầu đỏ mặt cúi đầu thật thấp. Diêm Vương đại nhân lạnh lùng phúc hắc của bọn họ sao lại tha hoá như vậy chứ? Hình tượng chẳng còn nữa rồi.

Bạch Vô Thường bên cạnh cười trộm một tiếng, tiểu Lăng U vừa có thai, bao nhiêu việc nặng nhọc đều giao cho Hắc Vô Thường đi làm, riêng hấn lại ung dung thoải mái nhận công việc giúp cô vui vẻ.

"Một ngày một bát." Quân Mạc Phàm khẽ lắc đầu nói. Không biết từ khi nào anh lại phải cam chịu nghe lời của một nữ nhân, chắc chỉ có mình cô thôi.

Lăng U hớn hờ, không quản có người đang nhìn vui vẻ kiễ chân ôm lấy cô anh hôn nhanh lên môi anh một cái. Đám người hầu lại cúi đầu thấp hơn chút nữa, Lăng U cô nương còn mất hình tượng hơn a, cư nhiên dám thượng Diêm Vương đại nhân.

Lúc anh định giữ lấy cô hôn cái nữa, Hắc Vô Thường mặt đen hơn than vôi vàng đi đến, vừa nhìn thấy hai người sắc mặt lại càng khó coi hơn.

"Diêm Vương đại nhân....." Hắc Vô Thường khẽ liếc qua cô rồi nhìn anh.

Quân Mạc Phàm hiểu ý, dặn dò cô một chút rồi mang theo người rời đi. Vừa vào điện Diêm Vương, Hắc Vô Thường đã đưa văn kiện cho anh xem.

"Đại nhân, xảy ra chuyện lớn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tâm sự

Quân Mạc Phàm nhận lấy mở ra xem, thoáng cái mặt đã tối sầm lại. Thiên giới thế nhưng lại muốn nhúng tay vào hôn sự của anh.

Hắc Vô Thường đứng một bên khẽ lau đi mồ hôi lạnh trên trán, văn kiện vừa gửi tới, hấn đã biết là sẽ có điều không hay. Trước nay Thiên giới không bao giờ quản chuyện của U Minh, nay lại muốn đứng ra ép Diêm Vương thú phi, thật sự là rất lạ.

"Không được nói cho Lăng U biết." Quân Mạc Phàm bỏ lại một câu rồi rời đi. Hắc Vô Thường nhìn theo chỉ khẽ thờ hất ra một tiếng.

Lăng U đối với việc anh vội vàng rời đi cũng không để ý, Diêm Vương vốn nhiều việc, anh không tiếc thời gian đến thăm cô cũng đã khiến cô rất vui rồi. Trở lại ngôi nhà nhỏ, mấy ngày nay Hắc Vô Thường bận bịu công việc lại thường đến thăm cô khiến cô thấy lạ, chắc không phải xảy ra chuyện gì đi?

"Tiểu Lăng U, cô đừng có nhìn ta như vậy." Hắc Vô Thường vừa nhấp ly trà, liếc mắt thấy Lăng U nhìn mình không chớp mắt liền nói.

"Có phải U Minh xảy ra chuyện gì rồi không?"

"Phụttttt..... khụ khụ khụ....." nước trà vừa vào miệng đã bị phun ra, Hắc Vô Thường vừa ho sù sụ vừa tròn mắt nhìn cô.

Lăng U ghét bỏ né qua một bên, nếu không phải cô tránh kịp, vậy toàn bộ nước trà đều bắn thẳng vào mặt cô rồi. Đưa tay vỗ nhẹ lưng Hắc Vô Thường, cô khẽ nhủ thầm nói.

"Đừng kích động. Nếu không phải sao nguoi rảnh quá vậy?"

"Ta..... ta là quan tâm tiểu Diêm Vương trong bụng cô có được không? Ta bỗng nhớ ra còn có việc, đi trước đây." không đợi Lăng U tiếp lời, Hắc Vô Thường đã nhanh chóng nhấc mông khỏi ghế rồi đi. Chỉ cần ở lại chút xíu nữa, hẳn sợ hãi sẽ nói ra hết cho cô nghe.

Lăng U híp mắt nhìn theo, Hắc Vô Thường là loại tính cách gì cô biết, hẳn thật sự là vì đứa bé mà quan tâm cô đến như vậy sao?

Suy nghĩ nửa ngày không ra, Lăng U liền đầu hàng. Ưu điểm lớn nhất của cô chính là việc gì nghĩ lâu mà chưa thông, cô không ngần ngại vứt nó sang một bên để nghĩ sang việc khác, ví dụ như tối nay anh nói sẽ đến chỗ cô.

Từ ngày có thai, Quân Mạc Phàm đã lên kế hoạch tắm bồn cũng như những thứ phải kiêng kỵ. 3 tháng đầu anh hầu như không ngủ cùng cô vì sợ sẽ làm hại bé con, mấy tháng sau mới dám thỉnh thoảng ngủ lại. Lăng U đã mang thai được 10 tháng nhưng bụng cô lại chỉ như mới 6 tháng, quả nhiên con của Diêm Vương luôn khác người thường.

"Lăng U....." Quân Mạc Phàm từ phía sau ôm lấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chuyện không thể nói

Lăng U được anh ôm cũng quay người lại vùi đầu vào ngực anh. Hương thơm nhẹ nhàng trên người anh khiến cô thấy an toàn và yên tâm. Anh nói mùi hương này từ một cây hoa sen trong hồ gần điện Diêm Vương, hoa này chỉ nở vào bên đêm nên anh lấy làm túi thơm đeo bên người.

"Đại nhân, ngài ăn gì chưa? Dạo này nhìn ngài xanh xao lắm đấy." Lăng U đưa tay vuốt nhẹ má anh, cảm thấy má của anh hơi hóp lại liền nhíu mày nói.

"Ta bồi nạng ăn." Quân Mạc Phàm bắt lấy tay cô kéo cô vào phòng ăn.

Nhìn người trước mặt mình ăn, Quân Mạc Phàm bỗng nhiên thấy đau đầu. Lăng U chỉ là một người bình thường, anh biết, nhưng lại không muốn buông tay cô. Người mà Thiên giới chỉ hôn cho anh lại là con gái cưng của Thiên hậu, anh lại không thể từ chối vì họ nói nếu không sẽ mang cô rời xa anh.

U Minh luôn thấp hơn Thiên giới một bậc, bình thường không quản chuyện ở đây. Nhưng cố tình công chúa Ninh Thụ sau lần xuống U Minh vui chơi lại nhìn trúng anh, biết anh yêu thương một nữ nhân là cô, chạy đi tìm Thiên hậu đòi lấy anh bằng được.

"Lăng U....." Quân Mạc Phàm nhìn cô, trái tim lại hưng hăng loạn nhịp.

"Sao vậy? Đồ ăn không ngon sao?" Lăng U cũng để ý đến anh, thấy anh không ăn liền hỏi.

"Nạng ăn ngon là được."

Lăng U thấy anh tâm sự đầy mình, cô bên anh cũng lâu, đương nhiên biết anh có chuyện khó chịu trong lòng. Nhưng mỗi lần cô cố gắng hỏi, anh luôn chuyển hướng chủ đề, cuối cùng vẫn là không nói gì.

"U Minh xảy ra chuyện gì sao?" Lăng U đi đến ôm chặt lấy anh. Thấy anh như vậy cô cũng rất khó chịu.

"Ta..... không có gì, chỉ là dạo này công việc quá nhiều mà thôi." chữ đến miệng nhưng lại không thể nói ra, anh lắc đầu ôm cô đi đến bên giường.

Nửa đêm.....

Quân Mạc Phàm ôm lấy Lăng U ngủ. Nhìn người trong lòng nhỏ nhắn hơi thở đều đều, hẳn là đã ngủ say thì khẽ hôn nhẹ lên môi cô. Tay di chuyển đến bụng đã hơi lớn của cô, thấy tay bị bé con trong bụng đập nhẹ vài cái thì môi mỉm cười nhếch lên. Xem ra bé con này cũng biết anh là cha của nó.

"Đứa nhỏ....." nghĩ đến chuyện đứa bé đã trong bụng cô 10 tháng nhưng vẫn chưa thấy động tĩnh gì, anh lại nhíu mày. Ban đêm cô vì mang thai mà hay bị chuột rút, khiến anh lo lắng không thôi.

"Đứa nhỏ, nếu con còn không mau đi ra, xem cha dạy dỗ con như thế nào." anh chọc chọc nhẹ bụng cô, mặc dù nói nhỏ nhưng khẩu khí lại bức người.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Không có sự lựa chọn

"Lăng U cô nương, Diêm Vương đại nhân nói ta đến may đồ mới cho ngài." thợ may cúi chào Lăng U một cái rồi lập tức bắt tay vào việc.

Bụng của Lăng U ngày càng to, đồ cũ đều đã mặc không vừa, bé con trong bụng cô đã 1 năm nhưng vẫn chưa chịu ra khiến Lăng U không khỏi sốt ruột.

"Sẽ không phải ngủ luôn trong đây chứ?"

"Cô nghĩ cô đang mang thai con của ai?" Bạch Vô Thường khinh bỉ nhìn Lăng U, nếu đứa bé này giống những đứa trẻ khác vậy nó đã không phải con của Diêm Vương rồi.

"Ta nói cho cô biết, hồi trước Diêm Vương đại nhân cũng ở trong bụng mẹ rất lâu, kết quả vừa ra đời mặt liền y chang một ông già, suốt ngày cau có." Bạch Vô Thường nhớ lúc lần đầu gặp anh mới sinh, thấy mặt anh nhăn nhó còn hơn cả khi, cả người lại đen đỏ, rõ ràng không có liên hệ với Diêm Vương đẹp trai bây giờ.

"....." Lăng U thở dài một tiếng xoa nhẹ bụng của mình, thấy tay bị bé con đạp mấy cái liền híp mắt lại cười.

Không hiểu sao càng ngày bé con trong bụng cô càng nghịch ngợm, khiến cô nửa đêm bị đạp đau đến tỉnh cả ngủ. Đạo này anh lại không hay đến chỗ cô, không có anh ôm nửa đêm tỉnh lại liền không ngủ được nữa.

Lăng U vác bụng bầu đi đến sông Vong Xuyên, lâu rồi cô chưa có thả cần câu cá, chỉ cần ngồi nhiều một chút là chân tay cô liền ê ẩm không thôi.

"Bọn họ làm gì vậy?" Lăng U đưa mắt nhìn đám quý sai chốc chốc lại bê đồ vào điện Diêm Vương, mà những món đồ kia đều được trù mật vải đỏ.

"Sắp tới có người của Thiên giới đến chơi, chắc là chuẩn bị để tiếp đãi." Bạch Vô Thường thản nhiên nói, nhìn điệu bộ hồ hững kia rõ ràng là Hắc Vô Thường vẫn chưa nói gì cho hắn biết.

Lăng U hai mắt sáng lên, từ khi xuống đây, cô chưa từng thấy người của Thiên giới, nghe nói họ đều là mỹ nam mỹ nữ, thật sự muốn được tận mắt nhìn thấy một lần. Lăng U hạ quyết tâm, hôm đây nhất định phải năn nỉ anh cho đi xem mới được.

- Thiên Giới -

"Quân Mạc Phàm, người nói vậy là không muốn thú con gái ta?" Thiên hậu một thân phú quý khẽ lay động, rõ ràng là đang rất giận dữ.

Trên Thiên giới không ai không biết công chúa Ninh Thụ là bảo bối của Thiên hậu, nàng được Thiên hậu sủng thành kiêu, muốn gì được đó. Chỉ một lần tham quan U Minh liền đem trái tim trao cho Diêm Vương đại nhân, không phải anh không cưới.

Thiên hậu lại rất ưng Quân Mạc Phàm, nếu so sánh thì ngay cả thái tử Thiên giới cũng chưa chắc bằng được anh, nên con gái vừa nói ra tâm sự, lập tức gật đầu đồng ý.

"Thiên hậu, ta không có ý đó." Quân Mạc Phàm nhún mày nói.

"Không có ý đó? Vậy tại sao người lại không chịu thú con gái ta? Lại đi bảo vệ một phạm nhân dơ bẩn đấy?"

"Nàng là người ta yêu!"

"Hỗn xược, người rõ ràng biết quy tắc phạm nhân và thần tiên không thể ở bên nhau. Quân Mạc Phàm, ta nói cho người biết, nếu người thú con gái ta làm phụ nhân, ta có thể nhắm mắt cho qua quy tắc, còn không..... ta sẽ mang nàng ta mãi mãi rời xa người." Thiên hậu tức giận đập bàn một cái rồi quay người rời đi.

Quân Mạc Phàm đứng im một chỗ không nhúc nhích, lúc này từ khí bao quanh anh khiến đám thiên binh ngã gục.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Bạn trai kiếp trước

"Lão Bạch, đạo này U Minh bạn làm sao?" Lăng U dạo bờ sông Vong Xuyên không quay đầu hỏi Bạch Vô Thường.

"Người của Thiên giới sắp tới, Diêm Vương đại nhân thân là người đứng đầu, bạn chút cũng là đương nhiên." Bạch Vô Thường vỗ vai cô an ủi một chút.

Lăng U khẽ quay đầu nhìn điện Diêm Vương phía xa, đạo này anh không đến chỗ cô nữa khiến cô có chút hụt hẫng. Nhưng thấy Bạch Vô Thường nói vậy, Lăng U chỉ có thể đè nén cảm giác khó chịu trong lòng mà dạo một vòng U Minh.

Bạch Vô Thường đi chậm một bước nhìn bóng lưng Lăng U được người hầu đỡ đi, không hiểu sao hắn thấy sự cô đơn lẻ loi trong cô. Hắc Vô Thường cũng đột nhiên bận đến kỳ lạ, hắn có hỏi lại với vàng chuyển chủ đề khiến nghi ngờ trong lòng lại cao hơn.

Lăng U đi đến cầu Nại Hà, xa xa có thể nhìn thấy một rừng Mạn Châu Sa Hoa đỏ chói. Hoa Bỉ Ngạn, có hoa không có lá, có lá không có hoa, hoa và lá không bao giờ gặp nhau, đời đời bỏ lỡ nhau. Kiếp trước cô rất ghét loài hoa này, vì nó tượng trưng cho sự chia lìa, giờ lại thấy Bỉ Ngạn thật sự rất đẹp.

Lăng U thờ dài một tiếng định cất bước quay lại, bỗng nhiên một tên quỷ sai dẫn theo một linh hồn đi tới. Quỷ sai thấy Lăng U với vàng án linh hồn kia cùng quỷ xuống, Diêm Vương đại nhân nói thấy Lăng U như thể thấy anh, vô cùng tôn quý.

"Lăng U?" giọng nói có phản kích động vang lên.

Đưa mắt nhìn xuống dưới, đôi mắt to tròn của Lăng U liền hép lại. Linh hồn đang quỷ kia cư nhiên là bạn trai giả tạo kiếp trước của cô. Xem ra là vừa bị bắt xuống đây.

"Phí Thành? Cuối cùng anh cũng chết." giọng nói hờ hững của Lăng U vang lên.

"Lăng U, thật sự là em. Em chưa đầu thai là muốn đợi anh sao?" Phí Thành không để ý đến thái độ của Lăng U, chỉ biết kích động đứng dậy nhào đến chỗ cô.

"Hỗn xược, tiểu Lăng U là người người có thể chạm vào sao?" Bạch Vô Thường vừa nhắc tay một cái, Phí Thành lập tức bay ngã ra đằng sau.

Lăng U nhếch môi cười nhạt một tiếng. Đợi? Kiếp trước cô đợi hắn không biết bao nhiêu năm, đợi hắn học hành hoàn chỉnh, đợi hắn làm việc thăng quan tiến chức, đợi hắn có đủ thực lực đến Lăng gia cầu hôn cô. Đến khi hắn có tất thấy mọi thứ, hắn lại hãm hại cô. Tuổi xuân kiếp trước của cô, đều vì hắn mà hao phí.

"Đợi anh? Tôi đúng là đang đợi anh để có thể tận mắt nhìn thấy..... anh bị quả báo."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Quả báo không tê

"Lăng U..... em....." Phí Thành nghẹn họng nhìn cô. Anh ta biết kiếp trước giúp Lục Ý hãm hại cô là anh ta sai, nhưng lúc đó cũng vì cô và gia đình cô quá mạnh mẽ, mà tiểu tam bên cạnh anh ta lại yếu ớt vô cùng hợp khẩu vị.

Bạch Vô Thường khinh khỉnh nhìn Phí Thành, ra hiệu cho quỷ sai lỗi anh ta đi thẳng đến điện Diêm Vương, bản thân lại cùng Lăng U đi theo sau hóng kịch.

Lâu rồi Lăng U không đến điện Diêm Vương, vừa bước chân vào, cô đã bị một màu đỏ chói đập vào mắt. Từ khi nào anh lại trang trí thêm đồ màu đỏ vậy?

"Đến rồi? Vậy bắt đầu đi." Quân Mạc Phàm dời tầm mắt đến bên người Lăng U, trong mắt thoát tia đau khổ. Mấy tháng rồi, anh vẫn không dám đến gặp cô, có trời mới biết anh nhớ cô đến thế nào.

Hắc Vô Thường thấy vậy chỉ khẽ thờ dài một tiếng, bước lên một bước nhìn thẳng vào Phí Thành.

"Phí Thành, kiếp này làm thiếu gia Phí gia, tâm địa xấu xa, cường bức nữ nhân, giết người để bịt tai tiếng..... hãm hại Lăng U."

"Đưa hắn đến tầng địa ngục thứ 6 cho hắn ném thử Đồng Trụ một chút, bảy bảy bốn chín ngày cho hắn đầu thai vào một nhà dân nghèo, sinh ra dị tật, cả đời bất lực sống trong bệnh tật."

"Không..... Diêm Vương đại nhân, xin tha mạng, tôi không muốn....." Phí Thành nghe xong lập tức vừa dập đầu vừa gào lên. Anh ta không muốn, không muốn.

Quân Mạc Phàm nhíu mày khó chịu, anh muốn hắn phải chịu mọi đau khổ vì kiếp trước đã hãm hại Lăng U. Thấy Phí Thành vẫn gào thét liên vẫy tay để quỷ sai lỗi ra ngoài.

Lăng U gật gù, cảm thấy quả báo này cũng không tệ. Vừa định nhắc chân chạy đến chỗ anh, cô đã thấy anh nhanh chóng lướt qua mình đi thẳng ra ngoài. Lăng U chỉ biết đứng im đó ngây ngốc nhìn theo. Ngay cả lúc đi qua, anh cũng không nhìn lấy cô một cái.

"Còn bao nhiêu thời gian?" đêm xuống, Quân Mạc Phàm gác bút ngừng đầu hỏi người bên cạnh.

"Chỉ còn 2 tháng, đến lúc đó sợ là sẽ không giấu được nữa." Hắc Vô Thường nhận lấy tập giấy anh đã xem xét xong cất đi.

2 tháng nữa, anh sẽ phải thú Ninh Thụ làm phu nhân, chỉ sợ đến lúc đó, bị cô phát hiện ra, anh cả đời không dám đối mặt với cô nữa.

"Muộn rồi ngại định đi đâu?" Hắc Vô Thường thấy anh bước nhanh ra ngoài liền vội hỏi.

"Muộn vậy chắc nàng ấy ngủ rồi. Ta đi xem nàng ấy."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Vô tình nghe thấy

"Lăng U, xin lỗi nàng!"

"....."

"Lăng U, nàng sẽ tha thứ cho ta chứ?"

"....."

"Lăng U....."

Trong mơ Lăng U không ngừng nghe thấy lời xin lỗi bên tai nhưng cô lại không thể nào tỉnh được, nghe được những lời xin lỗi đó, trái tim Lăng U như thắt lại đau đến khó chịu.

Mở mắt nhìn trần nhà quen thuộc, Lăng U để người hầu đỡ mình làm vệ sinh cá nhân, đưa tay chạm nhẹ lên môi, cô quay ra hỏi người hầu thân cận.

"Hôm qua có ai đến đây không?"

"Lăng U cô nương, không có." người hầu nghi hoặc lắc đầu. Cô ta canh chừng ngoài cửa cả đêm, ngay một tiếng động cũng không thấy.

"Vậy sao." Lăng U khẽ thở dài một tiếng, đêm qua cô mơ thấy bản thân bị một ai đó hôn, sáng nay thức giấc, môi cứ nhiên hơi đau. Chẳng lẽ thật sự là mơ, cô là tự cắn môi mình?

"Vậy..... hôm nay Diêm Vương đại nhân có đến không?"

"Lăng U cô nương, không có."

Lăng U nghe xong chỉ khẽ cười nhạt một tiếng, có khi nào anh quên mất cô rồi không? Quên mất ngôi nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên đang có người ngày ngày nhớ mong anh.

Bỏ qua chuyện buồn sang một bên, Lăng U ăn mặc thật nhanh chuẩn bị đến sông Vong Xuyên thả cần câu cá. Mặc dù không ăn được nhiều nhưng Lăng U vẫn có thể một ít cá, cô nghe nói ăn một số loại cá có thể giúp bé thông minh hơn. Cả U Minh này chỉ có sông Vong Xuyên là có cá ngon, Lăng U không ngại vất vả đi câu.

Bạch Vô Thường luôn tự giác đi chơi cùng Lăng U, Diêm Vương đại nhân dặn dò hắn rất cẩn thận nhất định phải làm cô vui vẻ, cũng may Lăng U không khó tính như các bà bầu khác, khiến cô vui vẻ rất dễ, tỷ dụ như lúc này, một vài người của Thiên giới đã có mặt tại U Minh.

"Lão Bạch, kia là tiên nữ đứng không?" Lăng U kích động kéo ống tay áo của Bạch Vô Thường, hai mắt sáng lên nhìn về phía trước.

"Đâu?..... Đứng là người Thiên giới thật." Bạch Vô Thường nhìn theo ánh mắt của Lăng U, thấy vài tiên nữ ăn mặc thướt tha thì nhún mày nói.

"Đi, chúng ta ra xem đi." Lăng U không đợi Bạch Vô Thường tiếp lời, chân nhỏ đã lập tức bước qua đó.

Lần đầu cô thấy tiên nữ thật sự, phim ảnh đúng là quá giả tạo, tiên nữ thật đẹp hơn biết bao nhiêu lần, đáng người kia, vẻ đẹp kia nếu sống ở Hạ giới nhất định khiến đám đàn ông nguyện chết.

Lăng U đi đến sau tảng đá, cô biết cô không xứng tiếp xúc với họ nên chỉ dám nấp một bên nhìn trộm, không ngờ lại nghe được điều không nên nghe.

Bạch Vô Thường chỉ đi chậm hơn cô có một chút, khi đến sau lưng cô, lại thấy đôi mắt to của cô đang long lanh nước mắt. Rốt cuộc cô đã nghe thấy những gì?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Bại lộ

"Ta thật không hiểu, công chúa của chúng ta vừa xinh đẹp lại mạnh mẽ như vậy, tại sao Diêm Vương đại nhân lại đi thích một phạm nhân yếu ớt kia?"

"Ai biết được khẩu vị của ngài ấy. Ít nhất ngài ấy cũng đã đồng ý thú công chúa điện hạ."

"Ta nghe nói phạm nhân kia đang mang thai con của ngài ấy nên mới được giữ lại. Đợi công chúa điện hạ của chúng ta về làm nữ chủ nhân của U Minh này, không phải nàng ta sẽ phải cuốn gói đi sao?"

"....."

Lăng U thất thần nhốt bản thân trong phòng mấy ngày không chịu đi ra, cô chỉ để đám người hầu bê đồ ăn vào rồi đuổi họ ra ngoài. Hôm đó nghe được những lời bàn tán từ đám tiên nữ kia, Lăng U cảm thấy tim mình như bị ngàn cây kim đâm phải. Anh từng nói sẽ không thú bất cứ ai, giờ lại chấp nhận lấy một nữ nhân khác.

Từng giọt nước mắt trong suốt rơi trên gò má xinh đẹp của cô. Thời gian và sự sùng ái của anh khiến Lăng U quên mất bản thân chỉ là một phạm nhân không xứng với anh. Người ta là công chúa của Thiên giới, cô lấy gì tranh giành anh với người ta?

Biết khóc sẽ không tốt cho bé con nhưng Lăng U vẫn không kiềm được nước mắt, chỉ cần nghĩ đến cảnh anh cùng nữ nhân khác âu yếm trước mặt cô, trái tim lại hung hăng thất lại đầy đau đớn.

Bạch Vô Thường biết chuyện cũng cảm thấy giận thay cho Lăng U. Những ngày gần cô khiến hắn cảm thấy yêu mến cô hơn cả ông anh trai sinh đôi kia. Nghĩ đến việc Hắc Vô Thường biết chuyện nhưng lại giấu hắn khiến Bạch Vô Thường hận không thể đâm anh trai mình một cái.

"Tiểu Lăng U....." Bạch Vô Thường luôn túc trực bên ngoài cửa của Lăng U mỗi ngày, vừa thấy cô mở cửa bước ra đã vội vàng chạy đến.

"Chúng ta đi dạo rừng Mạn Châu Sa Hoa đi." Lăng U để người hầu đỡ mình chậm chạp đi ra.

Sau mấy ngày u sầu trong phòng, Lăng U rốt cuộc đã nghĩ thông suốt, cô biết vị trí của bản thân ở đâu, cũng không dám trèo cao.

Bạch Vô Thường thương xót nhìn Lăng U. Rừng Mạn Châu Sa Hoa là nơi xa nhất điện Diêm Vương. Trước kia Lăng U luôn đi dạo ở bờ sông Vong Xuyên vì cô không thể đi được xa, mà chỗ đó lại gần điện Diêm Vương.

"Sắp đến mùa rụng hoa rồi." Lăng U vuốt một cánh hoa khẽ nói. Sau mùa rụng hoa, lá sẽ mọc ra, chỉ tiếc hoa và lá mãi mãi không thể cùng nhau tồn tại.

"Hơn 1 tháng nữa thôi là hoa rụng hết rồi, lúc đó chỉ còn mỗi lá." Bạch Vô Thường nhìn Lăng U như vậy, tâm lại bắt đầu đau hơn với Diêm Vương đại nhân và Hắc Vô Thường. Từ hôm Hắc Vô Thường mang văn kiện gì đó đến gặp Diêm Vương, sau hôm đó liền không thấy đến tìm Lăng U nữa.

"Lão Bạch, có thể giúp ta không? Sắp xếp một nhà cho ta đầu thai chuyển kiếp."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Trang trí ngôi nhà nhỏ

Thời gian sau đó, Lăng U chỉ đến rừng Mạn Châu Sa Hoa ngắm nốt những bông hoa còn lại, sông Vong Xuyên bỗng trở nên bị quên lãng, đám quý sai và lính hầu cũng không còn thấy bóng dáng một nữ nhân bụng bầu dạo ở đây nữa.

Đêm xuống, Lăng U chỉ ngây ngốc ngồi ngoài cửa một canh giờ, cô là đang chờ đợi ai đây? Chờ anh sẽ xuất hiện nói rằng tất cả chỉ là giả sao? Bên kia điện Diêm Vương, màu đỏ ngày một nhiều lên, tiếng ồn cũng lan sang cả ngôi nhà nhỏ này, nhưng vẫn chẳng thấy anh đến đây.

Bạch Vô Thường đứng sau cánh cửa nhìn Lăng U như vậy, tâm lại thấy khó chịu. Nhớ đến câu nói của cô ở rừng Mạn Châu Sa Hoa, hẳn suy nghĩ một chút rồi quay người rời đi.

"Ngôi nhà nhỏ này có cần trang trí luôn không?" bỗng nhiên một đám tiên nữ cầm vải đỏ đi đến trước cửa nhà của Lăng U nói.

"Công chúa điện hạ nói muốn toàn U Minh phải bao trùm một màu hỷ sự." một tiên nữ khác nhìn thấy Lăng U đang đi từ trong nhà ra liền nói.

Lăng U vừa bước ra khỏi cửa đã nghe thấy vậy, bước chân không tự chủ muốn lùi lại. Không ngờ ngay cả ngôi nhà nhỏ này họ cũng muốn trang trí vải đỏ. Đám tiên nữ nhìn thấy biểu cảm hoảng hốt của Lăng U liền cười nhạo trong lòng, chỉ là một phạm nhân, cũng muốn tranh giành phò mã với công chúa cao quý của họ.

"Có thể đừng trang trí nơi này không?" Lăng U thấy họ định tiến tới liền nhắc chân ngăn cản.

"Ai đây? Ra là phạm nhân được nhặt về của phò mã gia mà mọi người đồn đại. Tại sao ta không được trang trí nơi này? Ngày mai là lễ cưới diễn ra, ta chỉ phụng mệnh công chúa điện hạ mà thôi. Các người còn đứng đó nhìn làm gì, mau trang trí cho ta."

"Không được....." Lăng U tiến đến muốn ngăn cản lại bị đám tiên nữ đẩy ra, cô loạng choạng muốn ngã, đám người hầu thấy vậy tim như muốn rớt ra ngoài, đến khi Lăng U được người đằng sau đỡ được, bọn họ vẫn chưa hoàn hồn.

Bạch Vô Thường đỡ lấy Lăng U không để cô bị ngã, nhìn đến đám tiên nữ đã đẩy cô đang sợ hãi nhìn mình thì cười nhạt một tiếng. Bọn họ là muốn nhân lúc này đẩy ngã Lăng U đến lúc xảy ra chuyện gì, cũng chỉ có thể trách cô kháng lệnh Thiên giới, Diêm Vương đại nhân cũng không nói được gì.

Tiên nữ to tiếng kia vừa nhìn thấy Bạch Vô Thường xuất hiện liền lùi ra sau vài bước. Hắc Bạch Vô Thường là trợ lý thân cận của Diêm Vương, bọn họ chỉ là tiểu tiên nữ nhỏ bé, vẫn là thấp hơn rất nhiều.

"Ở đây không cần trang trí."

"Nhưng....."

"Cút."

Nhìn đám tiên nữ vội vàng chạy đi, Lăng U là lần đầu tiên thấy Bạch Vô Thường như vậy. Trước đây hẳn như một đứa trẻ không chịu lớn, giờ lại tỏa ra tử khí của U Minh thật đáng sợ.

"Tiểu Lăng U, ta sẽ giúp cô."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tiểu Diêm Vương sinh trong hỷ sự

Cả U Minh giờ bao trùm một màu đỏ của hỷ sự, chỉ có ngôi nhà nhỏ của Lăng U là vẫn như vậy. Lăng U đứng ngoài sân ngăn người nhìn xô cá sông Vong Xuyên, nhớ đến ngày đầu gặp anh, cũng tại sông Vong Xuyên này.

Đã rất lâu rồi Quân Mạc Phàm không đến căn nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên, lúc này anh cũng đang thần thờ nhìn người con gái anh yêu thương qua một chiếc gương. Anh rất nhớ cô nhưng lại không dám đến gặp cô, anh sợ phải nhìn thấy nước mắt của cô, trái tim anh cũng rất khó chịu và đau đớn nhưng vẫn chẳng thể làm gì.

Hôm nay là ngày trọng đại của cả U Minh lẫn Thiên giới, chưa bao giờ U Minh lại náo nhiệt như bây giờ, đám linh hồn thi nhau ngắm thần tiên, họ nghe nói công chúa Thiên giới kia rất xinh đẹp.

"Đại nhân..... đến giờ rồi." Hắc Vô Thường chậm chạp nhắc nhở, hẳn cũng không muốn hỷ sự này diễn ra.

"Đi thôi." Quân Mạc Phàm khẽ thở dài một tiếng, đưa tay úp mặt gương xuống, hình ảnh trong gương liền biến đổi nhưng cả hai lại không để ý.

Quân Mạc Phàm một thân hỷ phục màu đỏ, bình thường anh mặc đồ đen đã rất bá khí, khi mặc đồ đỏ lên lại có chút yếu mị khiến đám tiên nữ ghen tị không thôi. Ninh Thu trùm vải đỏ ngồi trong kiệu trong lòng vô cùng hân hoan, cuối cùng cũng có thể lấy người mình yêu.

"Nhanh lên, mau mang nước nóng với khăn vào. Nhanh lên nhanh lên."

"Trời ạ, vỡ nước ối rồi. Lăng U cô nương, cố lên, mau rặn ra nữa đi."

"Nhiều máu quá, nếu không nhanh thì đứa bé sẽ bị ngạt mất. Lãng U cô nương, hít thật sâu vào rồi rặn ra thật mạnh nào."

Tiếng nói liên tục được phát ra từ căn nhà nhỏ mà mấy tiếng trước còn lạnh lẽo, đám người hầu kẻ ra người vào không ngừng nghỉ. Bạch Vô Thường đứng ngoài cửa nhìn từng một chậu nước nhiễm máu đi ra thì lo lắng không thôi.

Chỉ mấy tiếng trước, Lãng U vẫn còn bình thường nhưng vừa nhìn thấy kiểu hoa đưa dâu xa xa đang chậm chạp tiến vào U Minh thì bụng của cô đột nhiên đau đến khó chịu. Lãng U sắp sinh. Bạch Vô Thường biết chuyện vội vàng chạy đến đứng ngoài cửa của cô.

"Bạch đại nhân, có cần báo với Diêm Vương đại nhân không?" một tên thị vệ khẽ hỏi.

Bạch Vô Thường quay đầu nhìn về phía điện Diêm Vương, lễ nghi của Thiên giới phức tạp, có lẽ giờ Diêm Vương đại nhân mới gặp được cô dâu. Mà hẳn cũng đã có sẵn kế hoạch, nhất định phải đưa Lãng U đi đâu thai.

"Sinh rồi sinh rồi." Bạch Vô Thường vừa muốn trả lời, bên trong bỗng vang lên tiếng khóc, tiếng khóc của đứa trẻ rất to nhưng lại bị át đi bởi tiếng hò reo chúc mừng.

"Chúc mừng chúc mừng, Bạch đại nhân, là một tiểu Diêm Vương." bà đỡ bế một đứa trẻ trắng trẻo sạch sẽ bước ra trao cho Bạch Vô Thường, miệng không ngừng nói câu chúc mừng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Quân Bạch Dật

Bạch Vô Thường cúi đầu nhìn bé con, thấy nó trắng trẻo mập mạp vô cùng đáng yêu thì cười nhẹ một cái. Hẳn cũng từng nhìn thấy Diêm Vương đại nhân mới sinh ra, trông nhẵn nhụi đen đỏ, thật sự là khó coi.

"Tiểu Lãng U. Con của cô." bé bé con vào bên trong, hẳn trao nó cho Lãng U, nhìn cô một môi khẽ nhại mồm hỏi nhưng vẫn không kìm được niềm vui sướng được làm mẹ.

Lãng U hôn nhẹ lên má bé con một cái, đứa nhỏ này cư nhiên rất giống anh, giống từ khuôn mặt, ánh mắt, cái mũi, đôi môi, Lãng U lại than vãn trong lòng, đây chính là đỉnh cao của đẻ thuê a.

"Bạch Dật."

"Bạch Dật? Quân Bạch Dật?" Bạch Vô Thường nhíu mày nhìn Lãng U, chẳng lẽ cô muốn đứa bé cả một đời thanh bạch nhưng lại sống ăn dật an nhàn sao?

Lãng U gạt đầu một cái yếu ớt, đặt bé con xuống giường. Bạch Vô Thường hiểu ý, đưa tay bế cô lên. Đây là lần đầu tiên hẳn gần gũi cô đến vậy, mùi hương trên người cô cộng thêm mùi máu khiến hắn khẽ rung động. Nhưng hắn biết, từ kiếp này của cô, cô sẽ mãi mãi thuộc về ai kia.

Bạch Vô Thường bế Lãng U rời khỏi ngôi nhà nhỏ, đứa bé trong phòng liền khóc to không thôi, đám vú nuôi đỡ thế nào cũng không nín.

Nhìn lại U Minh một lần nữa, Lãng U cười mãn nguyện một cái, trong lúc sinh, cô nghe rất rõ tiếng chúc mừng cho nên mới cố gắng sinh bằng được bé con. Bé con được sinh ra, Quân Mạc Phàm, anh nhất định sẽ phải hối hận.

"Đi thông báo cho Diêm Vương đại nhân, Lãng U cô nương đã sinh." Bạch Vô Thường dựa người vào bức tường, ánh mắt thất thần có chút mệt mỏi nhìn ra xa, bỗng nhiên nói.

"Dạ." tên thị vệ vội vàng chạy đi. Nhưng hắn thắc mắc, Bạch đại nhân bế Lãng U cô nương đi, lúc về liền không thấy.

Quân Mạc Phàm chậm chạp cùng Ninh Thư nâng rượu kính Thiên Hậu. Bây giờ chỉ cần anh gọi bà ta một tiếng nhạc mẫu, vậy là coi như đã chấp nhận Ninh Thư làm thê tử, nhưng anh lại không muốn.

"Nương." Ninh Thư cười thật tươi nhìn Thiên Hậu, nếu không phải có bà, cô ta cũng không ép được anh lấy mình.

"Tốt." Thiên Hậu nhận lấy ly rượu của Ninh Thư liền quay sang nhìn anh.

Quân Mạc Phàm lạnh nhạt nhìn lại bà ta, tay nâng ly rượu lên, mở miệng muốn nói, bỗng nhiên một tên thị vệ bất chấp xông vào trong hô to.

"Diêm Vương đại nhân, Lãng U cô nương sinh rồi.... Lãng U cô nương sinh rồi....."

Ly rượu chưa chạm đến tay Thiên Hậu đã bị anh thả rơi xuống đất vỡ tan tành. Thiên Hậu giật mình tức giận nhìn anh, chỉ vì phạm nhân kia sinh con, anh

lại dám vô lễ như vậy trước mặt bao người.

Quân Mạc Phàm lập tức đứng dậy nhắc chân muốn đi. Anh không biết bé con bao giờ mới chịu đi ra, nhưng không ngờ cư nhiên lại là hôm nay. Anh nghe nói việc sinh nở rất nguy hiểm, cho nên vừa nghe thấy cô sinh, anh mặc kệ tất cả, chỉ muốn lập tức đi đến chỗ cô.

"Đứng lại. Quân Mạc Phàm, nếu hôm nay ngươi dám rời đi, đừng trách Thiên Hậu ta ác. Bây giờ ngươi quay lại, kính rước ta, gọi ta là nhạc mẫu, ta sẽ nể mặt con gái ta coi ngươi là hiền tế."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chậm một bước

"Diêm Vương đại nhân, mong ngài nên xét phải trái. Hôm nay là hỷ sự của cả hai giới, ngài đừng suy nghĩ không kỹ mà thiệt thân." một người bên Thiên giới nói.

"Đúng vậy. Chỉ là một phạm nhân mà thôi, ngài đâu cần làm mất vui như vậy."

"Thế nào? Suy nghĩ kỹ chưa? Nếu hôm nay ngươi vì phạm nhân kia mà bỏ con gái ta, ta sẽ triệu thiên binh đánh U Minh của ngươi." Thiên Hậu đứng dậy nhướn mày nói.

"Phàm....." Ninh Thư đưa tay níu lấy tay anh.

Bước chân vừa muốn động liền dừng lại, Quân Mạc Phàm quay người nhìn thẳng vào bà ta. Thiên Hậu hài lòng gật đầu, vừa định nói tiếp đã thấy anh hất mạnh tay Ninh Thư ra khiến cô ta ngã xuống đất.

Quân Mạc Phàm tiến lên một bước, ánh mắt sắc bén lướt qua từng người trong điện. Đám người vừa mở miệng bị anh nhìn đến khẽ nuốt nước bọt, lúc này họ chỉ thấy một Diêm Vương theo đúng nghĩa, cực kỳ đáng sợ. Ánh mắt của anh khiến bọn họ run rẩy không thôi.

"Phạm nhân thì sao? Quân Mạc Phàm ta chính là yêu phạm nhân đó đấy. Nếu hôm nay ai dám ngăn cản ta đi gặp nàng ấy, vậy thì đừng mong rời khỏi U Minh nửa bước. Thiên Hậu, bà nghĩ thiên binh lại để cho một nữ nhân triệu tập sao? U Minh ta cũng rất lâu chưa đánh nhau, nếu thật sự hai giới phải đánh, cũng chưa biết ai thắng ai thua." giọng nói trầm trầm lạnh lùng vang lên, từ khí từ người anh toả ra khiến đám người Thiên giới lập tức tránh ra xa.

"Ngươi....." Thiên Hậu cũng cảm kỳ từ khí trên người anh, chỉ biết tức giận chỉ tay mà không dám đến gần.

"Nếu thần tiên và phạm nhân không thể ở bên nhau, vậy ta biến nàng ấy thành thần tiên là được rồi. Hôn sự này, bỏ đi." nói xong cũng không nhìn mặt đám người liền lập tức quay người rời khỏi điện Diêm Vương.

Ninh Thư ngồi trên đất ngậy người nhìn anh rời đi. Tại sao? Nàng ta chỉ là một phạm nhân dơ bẩn, anh lại chấp nhận hy sinh nhiều đến vậy? Không ngại chống lại Thiên giới, không ngại phạm quy tắc thiên địa.

Vừa ra khỏi điện Diêm Vương, Quân Mạc Phàm đã nghe thấy tiếng khóc của trẻ con. Không ngờ bé con lại khỏe như vậy, tương lai chắc chắn sẽ kế vị trí của anh.

Quân Mạc Phàm mặc cả hỷ phục vội vàng chạy vào căn nhà nhỏ, vừa vào trong anh đã vội tìm kiếm bóng hình người anh yêu thương, nhưng lại chỉ thấy một đứa bé mới sinh đang khóc nằm trên giường.

"Nàng ấy đâu rồi?" anh nhìn sang một thị vệ hỏi. Giọng nói lạnh đến mức khiến tên thị vệ sợ vội quỳ rạp xuống đất.

"Lăng U cô nương..... đã uống canh Mạnh Bà đầu thai rồi." vừa nói tên thị vệ vừa dập đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Lời hứa của Diêm Vương đại nhân

Tên thị vệ thấy mặt anh đen lại sợ tới mức toàn thân run rẩy không thôi. Vừa thấy Bạch Vô Thường ra hiệu rời đi, liền không nghĩ ngợi lập tức chạy nhanh ra ngoài.

Bạch Vô Thường vừa định nói gì đó đã thấy anh quay người rồi đi. Bước chân mạnh mẽ đi đến chỗ Mạnh Bà đang phát canh, nhưng vẫn không tìm thấy bóng dáng của cô. Mạnh Bà thấy anh mặt hầm hầm đi đến thì sợ hãi không thôi, chỉ vừa nãy thôi, Bạch đại nhân cũng dùng khuôn mặt không được vui vẻ bề theo Lăng U cô nương đến uống canh rồi đầu thai, giờ Diêm Vương đại nhân lại dùng khuôn mặt như mắt sỏ gạo đến đây, thực sự là khiến bọn họ không khỏi lo lắng.

" Vẫn là không kịp." Quân Mạc Phàm cười mỉa một tiếng, biến mất ngay tại chỗ.

Những ngày sau đó, U Minh như rơi vào hầm băng. Cả ban ngày lẫn ban đêm đều lạnh đến thấu xương, ngay cả những linh hồn xếp hàng để đầu thai cũng có thể cảm nhận được. Quân Mạc Phàm không xuất hiện nữa, chẳng ai biết anh ở đâu, mọi việc đều do Hắc Vô Thường xử lý.

" Bạch đại nhân, tiểu điện hạ vẫn khóc không chịu nín, chúng tôi làm gì cũng không có tác dụng." bà vú bé Quân Bạch Dật đi đến chỗ Bạch Vô Thường sợ sệt nói.

" Đưa ta." Bạch Vô Thường nhận lấy bé con. Thấy nó cứ khóc như vậy, hắn cũng rất lo lắng.

Gần một tuần kể từ khi Lăng U đầu thai, Diêm Vương đại nhân cũng rồi đi không rõ, bé con cứ khóc đến cạn nước mắt, ngay cả tiếng cũng bắt đầu khản dần, ai dỗ thế nào cũng không chịu nín.

Đêm xuống, cả U Minh như chìm trong tiếng khóc của đứa bé, đám người hầu thay nhau làm trò cười nhưng vẫn không ăn thua. Đến khi mọi người mệt mỏi không chịu được nữa, đứa bé bỗng nhiên lại im lặng.

" Chắc không phải khóc đến mất cả tiếng rồi đấy chứ?" một người nói.

Bé con nín khóc, mắt vẫn còn vương lệ nhìn chằm chằm ra phía sau đám người. Quân Mạc Phàm đứng đó, đôi mắt phượng híp lại nhìn bé con. Anh muốn rời đi, muốn xuống hạ giới tìm cô, nhưng lại nhớ ra, cả hai còn có một đứa bé mới sinh cho nên anh mới quay lại.

" Ra ngoài hết đi." giọng nói lạnh lẽo bỗng nhiên vang lên khiến đám người hầu sợ tới mức xanh mặt, vừa nhìn thấy anh đã lập tức quỳ lạy rồi rời đi.

Quân Mạc Phàm tiến đến nhìn bé con trong nôi, thật sự rất giống anh. Đưa tay chạm nhẹ vào má của bé con, đứa bé lập tức bắt lấy tay anh nắm thật chặt cho vào miệng. Thấy động tác như vậy, nụ cười đã lâu không thấy liền xuất hiện trên môi anh. Cái tính ham ăn này, chắc chắn thừa hưởng từ cô.

" Con trai, đợi nương con đủ tuổi, chúng ta cùng bắt nàng về nhé. Đến lúc đó, ta sẽ không để mất nàng lần nữa."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Mẫu thân

Thời gian trôi qua, ngày nào anh cũng ôm lấy bé con nhìn Lăng U qua gương, nhìn cô sinh ra và lớn lên từng ngày, trái tim anh lại đập nhanh một nhịp.

" Chuyện Thiên giới sao rồi?" thấy Hắc Vô Thường đi đến, anh nhú mày nói.

" Tạm thời êm xuôi. Ngọc Hoàng biết chuyện cũng chỉ trách cứ một chút, có điều vị Ninh Thư công chúa kia vẫn không chịu chết tâm, không phải ngài không lấy." Hắc Vô Thường vừa nói vừa trêu đùa bé con, thấy đứa bé cười cười thì cũng cười theo.

Quân Mạc Phàm liếc mắt nhìn đến bé con, Ngọc Hoàng căn bản không trách tội anh vì vị trí này không phải ai cũng làm được, hơn nữa Thiên Hậu ở trước mặt bao người ép anh lấy con gái bà ta, lại tự mình nói sẽ triệu thiên binh, đó là không coi Ngọc Hoàng ra gì. Chiến tranh từ lâu đã không còn, nếu bây giờ hai giới đánh nhau, thương vong sẽ rất lớn.

" Lão Bạch dạo này như thế nào?"

" Hắn tránh mặt ta, bây giờ người anh trai này nói gì hắn cũng không nghe lọt tai." Hắc Vô Thường thờ dài một tiếng, từ khi Lăng U đầu thai, hắn lại phục hồi bản tính trước kia, chỉ có điều luôn tránh mặt y và không còn nghe lời nữa.

Quân Mạc Phàm lại suy tư một hồi, lần gặp cuối cùng với Bạch Vô Thường là khi hắn đến điện Diêm Vương nói cho anh biết tên của bé con là Quân Bạch Dật, sau đó liền không thấy mặt mũi đâu nữa.

Ở Hạ giới, đêm xuống mọi nhà đều tắt đèn đi ngủ, một bé gái vừa tròn 5 tuổi đang ôm chặt gấu bông nhìn chằm chằm người trước mặt.

" Chú là ai?"

" Chỉ là người qua đường mà thôi." người đàn ông kia nói xong liền hôn nhẹ lên trán của bé gái, lập tức đứa bé liền chìm vào giấc ngủ.

Bạch Vô Thường nhìn kiếp sau của Lăng U, đôi mắt hồ ly khẽ híp lại. Hắn chỉ dám đến gặp cô mỗi lúc Diêm Vương đại nhân không nhìn gương, nếu không, hắn sẽ mãi mãi không thể nhìn thấy cô. Phần tình cảm không nên có này, hắn sẽ không để bất cứ một ai biết.

5 năm ở U Minh trôi qua, giờ tiểu Bạch Dật đã tròn 5 tuổi. Từ khi ý thức được mẹ của mình là ai, bé con xin anh đến ở ngôi nhà gần sông Vong Xuyên, ngày ngày thay cô thả cần câu cá.

"Ây nha, tiểu Bạch Dật, hôm nay câu có được nhiều không?" Hắc Bạch Vô Thường tiến đến chỗ bé cười nói.

"....." bé con nhấc cái xô bên cạnh lên cho hai người nhìn, mặt xị xuống dài ra hẳn mấy mét.

Hai người nhòm vào, chỉ thấy trong xô, một con cá màu vàng béo núc ních đang bơi trong đó. Quả nhiên mẹ nào con nấy, nhớ ngày trước Lăng U cũng chỉ có thể câu được mỗi lần duy nhất một con.

"Đừng buồn." có buồn cũng không câu được nhiều hơn đâu.

"Ta không buồn. Hôm nay ta rất vui, phụ thân nói sẽ đưa ta đi gặp mẫu thân. Ta sắp được ở cùng mẫu thân rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Việc làm mới

"Lăng U, hôm nay lại đi xin việc sao? Thế nào? Có được nhận không?" Kỳ Hà vắt chéo hai chân, tay chống cằm cười đến mức đáng đánh nhìn người đang ủ rũ trước mặt.

"Cậu không biết đâu, người phỏng vấn tớ là một lão già đầu hói bụng phệ, lại còn rất..... um không đứng đắn. Tớ còn lâu mới chấp nhận vào làm công ti có loại người như vậy." Lăng U dẫu mở nói. Còn lâu cô mới chấp nhận việc bản thân đã 25 tuổi nhưng vẫn chưa xin được việc làm.

Kỳ Hà nhìn Lăng U như vậy không khỏi bật cười thành tiếng. Hồi mới vào cấp 3, không hiểu sao cô ta với Lăng U lại có thể trở thành bạn thân được, cô ta chỉ biết là không muốn Lăng U bị bất kỳ tổn thương nào. Vào đại học, hai người vẫn giữ liên lạc, đến khi ra trường rồi, thân lại càng thân hơn.

Lăng U nhìn cô bạn thân từ hồi cấp 3, lại nhìn đến bản thân mình, cảm thấy quá chênh lệch. Kỳ Hà từ nhỏ đã rất xinh lại vô cùng thông minh, vừa ra trường đã có bao nhiêu công ti giành giật. Trong khi cô cũng xinh đẹp không kém, chỉ có điều IQ không bằng người ta, chật vật đi xin việc nhưng đến cuối cùng đã 25 tuổi rồi vẫn là đứa thất nghiệp.

"Phải ăn cho bót xui xẻo mới được." vừa nói Lăng U vừa dùng tay gỡ cá. Lăng U rất thích ăn cá, từ nhỏ cô đã được ba mẹ cho ăn đủ các loại cá, đến khi lớn vẫn rất thích ăn.

"Ăn từ từ thôi, bữa này tớ mời. Đợi đến khi cậu có việc làm, tháng lương đầu tiên nhất định phải đãi tớ một bữa ra trò đấy." Kỳ Hà cũng cẩn thận gỡ xương cá, bỏ thịt vào trong bát của Lăng U.

"Tất nhiên."

"Mong là đến cuối đời tớ có thể ăn được một bữa của cậu."

Lăng U phồng má nhìn Kỳ Hà. Từ giờ đến cuối đời, cô nhất định sẽ tìm được việc làm. Ba mẹ cô rất giàu, bọn họ luôn đi làm ăn xa, mỗi tháng lại gửi tiền cho cô, nói cô không cần làm gì cả, họ có thể nuôi cô cả đời, nhưng Lăng U không muốn ăn bám ai hết, cô muốn tự kiếm tiền.

Tình..... tiếng tin nhắn điện thoại vang lên. Lăng U mở ra xem, vừa nhìn thấy, hai mắt to tròn của cô đã sáng lên, tay cầm con cá cũng rơi xuống.

"Kỳ Hà Kỳ Hà, lần này tớ có thể mời cậu ăn cơm rồi." vừa nói tay vừa túm lấy áo của Kỳ Hà.

"Sao vậy?" Kỳ Hà cũng không để ý đến vết dơ trên áo do cô gây ra vội hỏi.

"Quần thi, tớ được nhận vào làm ở tập đoàn Quân thị rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Gặp Bạch Vô Thường

"Không thể nào, ngay đến công ti nhỏ cậu còn không xin được, Quân thị lại chịu nhận cậu sao?" Kỳ Hà không tin nhủu mà nói.

"Cậu tự xem đi. Chắc chắn là Quân thị." Lăng U phồng má đưa điện thoại cho cô bạn thân.

Kỳ Hà nhận lấy, xem đi xem lại cuối cùng cũng chắc chắn đây là tin nhắn của Quân thị. Một người đi đến đâu xin việc cũng không được nhận, nay lại được vào làm ở Quân thị, không biết cảm giác như thế nào?

Cả ngày hôm đó, Lăng U luôn trong trạng thái vui vẻ hơn hờ không thôi. Thậm chí cô còn gọi điện cho ba mẹ báo mình đã tìm được việc, tối lại tự mình đi chợ mua cá về nấu rồi mời Kỳ Hà tới ăn.

"Buổi đầu nhất định phải tạo ấn tượng tốt." Lăng U khuôn mặt quyết tâm đứng trước gương chỉnh chu lại quần áo. Cô nộp hồ sơ rồi phỏng vấn từ rất lâu, mãi vẫn chưa thấy có kết quả, tưởng không được chọn, ai ngờ lại trúng.

Trong số những doanh nhân trẻ tuổi thành đạt, không thể không nhắc đến người đứng đầu tập đoàn Quân thị. Nghe nói một tay anh thành lập tập đoàn, chỉ trong 5 năm đã đưa Quân thị đứng ngang ngửa các tập đoàn lớn trên thế giới. Trong khi đó, anh mới chỉ 30 tuổi, tuổi trẻ tài cao, lại còn đẹp trai, không biết bao nhiêu cô gái mơ ước.

Lăng U đi xe của mình đến, nhìn toà nhà cao 49 tầng, mắt hiện lên tia mong chờ, hy vọng cô có thể hoàn thành tốt công việc thử việc, chính thức trở thành nhân viên.

"Chào cô, xin hỏi trợ lý Bạch ở đâu ạ?" Lăng U đi đến quầy tiếp tân hỏi.

"Cô là Lăng U, nhân viên mới đến thử việc đúng không? Trợ lý Bạch nói cô đến thì trực tiếp lên tầng 45 gặp anh ấy." Lễ tân thấy cô cũng khách khí nói.

Lăng U lên thẳng tầng 45, vừa ra khỏi thang máy, cô ngạc nhiên nhìn hệ thống làm việc ở đây, trong lòng không ngừng hâm mộ những người kia.

"Tiểu Lăng U~" giọng nói bất nam bất nữ vang lên khiến Lăng U nổi da gà.

Quay đầu lại cư nhiên là một nữ thụ da trắng mắt đen đang cười cười nhìn cô. Lăng U híp mắt lại nhìn thật kỹ người trước mặt, sao cô có cảm giác đã từng gặp người này rồi, từ rất lâu trước đây.

Bạch Vô Thường vẫn mỉm cười nhìn Lăng U, lần cuối gặp cô lúc 5 tuổi, không ngờ lớn lên cô thực sự rất xinh đẹp.

"Trợ lý Bạch, chúng ta mới gặp nhau, xưng hô như vậy....." Lăng U mỉm cười yếu ớt nói.

"Không sao không sao, ai tôi cũng gọi vậy hết mà."

Đám người đang làm việc nghe vậy liền quay ra tròn mắt nhìn hần. Nói dối thật trắng trợn. Lăng U nghe vậy cũng không ý kiến thêm nữa, nếu tất cả đều gọi vậy, đó cũng là bình thường.

"Được rồi, để tôi đưa cô đến chỗ làm việc. Yên tâm, công việc này vừa nhẹ nhàng mà lương lại cao, đảm bảo cô sẽ hài lòng."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Thư ký của Boss

Lăng U không ngờ trợ lý Bạch lại đưa cô lên thẳng tầng 48 của toà nhà. Cửa thang máy vừa mở ra, Lăng U đã nhìn thấy được một phòng làm việc đầy hơi thở uy nghiêm, hai tông màu đen trắng làm chủ đạo khiến căn phòng trở nên lạnh lẽo.

"Chúc mừng cô tiểu Lăng U, cô đã trúng tuyển làm thư ký của Boss."

Lăng U ngẩn người một hồi, mãi mới tiêu hoá được thông tin vừa nghe, cô rõ ràng chỉ đăng ký xin một chức vụ nhỏ bé, như thế nào lại thành thư ký của Boss?

"Có nhầm lẫn gì không? Tôi....."

"Không nhầm lẫn, cô đúng lúc trúng tuyển vào vị trí này. Thế nào? Không muốn sao?"

Lăng U lắc đầu một cái, suy nghĩ chút lại gật đầu một cái. Cô biết khả năng của mình đến đâu, chỉ sợ làm phật lòng Boss, đến lúc đó chắc chắn bị đuổi

thẳng cổ. Nhưng mà vị trí này thực tốt, lương cũng rất là cao, cô có thể không cần xin tiền của ba mẹ, có thể vênh mặt lên với Kỳ Hà rồi.

Bạch Vô Thường nhìn Lăng U rồi rầm suy nghĩ thì cười thầm một tiếng. Lúc bé cô đến chỗ Mạnh Bà, hẳn đã lên đồ nhiều canh hơn cho cô uống, canh Mạnh Bà mà uống quá nhiều, kiếp sau sẽ ngốc nghếch hơn người bình thường một chút.

"Tiểu Lăng U, tôi nói cô nghe. Boss không dễ gì tuyển thư ký đâu, chắc chắn là Boss nhìn thấy tiềm năng của cô nên mới đồng ý..... hơn nữa Boss còn nói nếu cô không làm việc ở đây, không công ty nào dám nhận cô đâu." Bạch Vô Thường hoàn toàn hiểu rõ tính cách của Lăng U, liền vừa dụ lợi vừa dọa dẫm.

Lăng U bị dọa cũng có chút sợ hãi. Cô thực sự đã đi phỏng vấn rất nhiều công ti nhưng ngay cả cái góc bàn làm việc cũng chưa được động vào. Trong khi đó các bạn bè ra trường ai cũng đều đã có việc làm, chỉ riêng mình cô là vẫn ăn bám ba mẹ.

"Vậy giờ tôi phải làm gì?"

Bạch Vô Thường thấy Lăng U đã đồng ý, thâm tâm lại không muốn cô gặp lại Diêm Vương đại nhân. Nhưng hẳn biết, kiếp trước, kiếp này và cả những kiếp sau của cô đều thuộc về Diêm Vương đại nhân.

"Cô là thư ký của Boss, chỉ có Boss mới có thể sai bảo cô. Cô chờ ở đây đi." Bạch Vô Thường quay người rời đi, che đi ánh mắt đau thương.

Lăng U cũng không để ý thấy, lập tức ngoan ngoãn ngồi chờ trên ghế sofa. Căn phòng này trang trí thực sự rất đẹp, không hiểu sao cô thấy rất thích cách trang trí phòng như vậy, vừa nhẹ nhàng lại có chút gì đó..... quen thuộc.

Lăng U chờ lâu đến mức buồn ngủ, hai mắt của cô nặng trĩu. Để tạo ấn tượng tốt cho ngày đầu tiên, cô dậy từ rất sớm để chỉnh chu lại bản thân, giờ con buồn ngủ ập đến, cô chống đỡ không được lập tức nằm trên ghế sofa ngủ ngon lành.

"Mẫu thân....."

"Mẫu thân....."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Mẫu tử gặp nhau

Trong mơ Lăng U thấy ai đó đang gọi mình, chân thật đến mức sự động chạm chân tay cũng bắt đầu rõ ràng.

Đôi mắt to tròn lập tức mở ra, sao cô lại có thể ngủ quên trong phòng làm việc của Boss được, lại còn là ngày đầu tiên.

"Mami." giọng nói non nớt vang lên bên tai cô.

Lăng U nhìn sang, thấy một đứa bé tầm 5 tuổi đang ôm lấy tay mình, đôi mắt kia cũng mở to long lanh nhìn cô.

"Mami." thấy cô không trả lời, đứa bé lại một lần nữa gọi mẹ.

Lăng U lúc này mới sực tỉnh. Mami? Cô từ khi nào lại có đứa con lớn như vậy, cô thậm chí còn chưa có mối tình đầu mà.

Bạch Dật nhìn Lăng U ngơ ngác, không nhận được chửi thề Bạch Vô Thường. Mami ngốc nghếch như vậy, papa chắc chắn phải tốn nhiều công sức.

"Bé con, cháu là ai vậy? Cô không phải mami của cháu a." Lăng U gỡ bàn tay nhỏ nhắn kia ra yếu ớt nói.

"Mami chính là mami. Cô là mami của Tiểu Dật." Bạch Dật thấy Lăng U ghét bỏ mình, mắt lập tức hiện lên hơi nước, cái má bánh bao phình to ra trông thật sự rất đáng yêu.

Lăng U cảm thấy mình có giải thích nó cũng không hiểu, chỉ có thể tìm ba mẹ nó đem trả là tốt nhất. Đây là tập đoàn Quân thị, chắc ba mẹ nó là nhân viên ở đây, như vậy thì dễ rồi.

"Bé con, cháu tên là gì? Cô đưa cháu đi tìm ba mẹ." Lăng U thấy nó cứ phồng má lên không chịu nói liền đưa tay bế nó lên. Mẹ ơi, sao nó nặng như vậy.

"Mami, con tên Bạch Dật. Chính mami đặt tên cho con, người quên rồi sao?" Bạch Dật ôm lấy cổ cô thương tâm nói.

Lăng U lại ngăn người lần nữa. Cô còn không biết nó là ai, sao có thể đặt tên cho nó được? Nhưng cái tên này đúng là rất hay, nếu có con trai, cô nhất định cũng sẽ đặt tên là Bạch Dật.

Đưa bé con đi khắp cả toà nhà nhưng chẳng ai nhận, Lăng U mệt mỏi ngồi một chỗ. Công việc thư ký cô còn chưa có làm chút gì đã phải vắt kiệt sức đi tìm ba mẹ cho thằng nhóc này. Mà nhìn nó xoa vẻ không khăn trương cho lắm, ngược lại còn thoải mái ôm chặt lấy cô không buông.

"Nhà cháu ở đâu cô đưa cháu về."

Bạch Dật đang hưởng thụ cái ôm ấm áp của Lăng U, nghe cô nói vậy liền suy nghĩ một chút. Papa nói không nên tiếp cận quá sớm nhưng từ nhỏ cậu đã không được gần gũi với Lăng U, mọi lần chieh có thể nhìn thấy cô qua gương.

"Tiểu Dật biết đường. Mami cứ đi theo Tiểu Dật."

Lăng U hoài nghi đi theo nó, không ngờ nó lại dẫn cô đi vào thang máy của toà nhà lên thẳng tầng 49 cao nhất. Đừng nói với cô, nhà của nó là tầng 49 này nha.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Con cá

Tầng 49, tầng cao nhất của tập đoàn Quân thị, là nơi chưa ai được vào trừ Bạch trợ lý. Lăng U theo bé con vào trong, đây cư nhiên là một ngôi nhà hiện đại kiểu mới. Từ thang máy đi ra đã có thể nhìn thấy toàn bộ phòng khách và phòng bếp rộng lớn, đi tiếp vào nữa, bé con lại chỉ cho cô biết cửa của hai phòng ngủ được giấu sau kệ sách to.

Lăng U tham quan một vòng, không nhận được cảm thán trong lòng, quả thực quá hiện đại và xa hoa, ba mẹ cô có tiền cũng không làm như vậy.

"Đây là?" Lăng U dừng lại nhìn bức tranh hai người một lớn một nhỏ, đứa nhỏ kia lại là bé con đang leo đèo theo cô, còn người đàn ông còn lại, nhìn thật quen mắt.

"Đây là papa. Papa nhìn rất đẹp trai, có phải mami đồ rồi không?" Bạch Dật ôm lấy chân cô cười hi hi nói.

Thoáng cái mặt Lăng U đã đỏ lên tận mang tai. Cô đã từng gặp rất nhiều người đẹp trai, ngay cả Bạch trợ lý cũng không phải dạng bình thường, papa nó nhìn nhiều một chút cũng chỉ vì thấy quen mắt mà thôi. Người này, cô chắc chắn đã gặp ở đâu đó.

Lăng U híp mắt suy nghĩ, lại không để ý phía sau cô từ khi nào đã có thêm một người nữa. Người đó đứng đấy nhìn cô thật lâu. Đêm khi Lăng U phát hiện quay người lại liền giật mình không thôi, hoá ra là Bạch trợ lý.

"Sao anh lại ở đây?" cô thở phào một tiếng hỏi.

"Lên xem nhóc con này có làm sao không." vừa nói ánh mắt vừa lườm ai đó. Bạch Dật bị lườm cũng chỉ dẩu mỏ nhìn sang chỗ khác.

"Tôi thấy nó bị lạc trong công ti, ra là người nhà của anh. Vậy tôi xin phép đi trước." không đợi câu trả lời, Lăng U đã co giò chạy thẳng ra thang máy rồi đi xuống.

Bạch Dật thấy vậy muốn bám theo lại bị Bạch Vô Thường túm lấy xách lên. Diêm Vương đại nhân dặn hần trông chừng tiểu gia hòa này, sợ nó làm việc lỗ mãng, quả nhiên mới ngày đầu gặp, nó đã không nhận được mà mang con mồi về tận nhà.

Cả một ngày chờ đợi vẫn không gặp được boss trong truyền thuyết, Lăng U mệt mỏi xách mông về nhà, trên đường lại ghé qua siêu thị mua chút đồ. Vì chưa tìm được việc làm nên thời gian của cô rất rảnh, vẫn đi siêu thị mua đồ về nấu, đặc biệt là các món về cá, Lăng U tự hào vì biết làm được rất nhiều món.

"Phải ăn cá giải xui mới được."

Tiến thẳng đến chỗ bán cá đông lạnh, mắt thấy chỉ còn lại một con, cô nhanh nhẹn với tay lấy. Đến khi sắp chạm được vào, con cá tươi ngon lại bị một bàn tay khác lấy trước.

"Con cá này tôi thấy trước. Anh đẹp trai, có thể trả nó cho tôi không?"

"Cô thấy trước nhưng tay tôi lấy trước. Vậy không bằng chúng ta ăn chung đi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Kể phiền phức

Lăng U ngẩng đầu nhìn người trước mặt, hai mắt lập tức mở to, người này chẳng phải là người đàn ông trong bức ảnh kia sao? Là papa soái ca của nhóc con kia.

Quân Mạc Phàm thản nhiên nhìn Lăng U, tâm lại không giữ được bình tĩnh. Anh đã phải chờ đợi rất lâu, kìm nén mọi thứ để có thể gặp lại cô.

"Cô thấy sao?" giọng nói có phần dịu dàng lại cất lên, đưa Lăng U trở lại hiện thực.

"Vậy không tiện....."

"Papa!" tiếng nói trẻ con vang lên cất lời của cô.

Cái đầu nhỏ xinh thò ra khỏi quầy bánh kẹo. Vừa nhìn thấy cô, kẹo trên tay nó liền bị ném vào trở lại vào trong, cái chân nhỏ chạy thật nhanh rồi ôm chặt lấy cô. Lăng U tự hỏi chân nó ngắn như vậy, sao có thể chạy nhanh như thế.

"Mami mami mami....." Bạch Dật nhào vào lòng cô, hoàn toàn bỏ qua người cha bên cạnh.

"Mami, người nhớ Tiểu Dật phải không?" Bạch Dật được cô bế lên lập tức vui vẻ thơm má cô một cái.

Lăng U cười yếu ớt, cô chỉ là theo bản năng đỡ lấy nó, không ngờ nó lại leo lên người cô quẩn không tha. Hơn nữa cha con họ đẹp như vậy, muốn quên cũng khó.

"Quân Bạch Dật." Quân Mạc Phàm đen mặt kéo Bạch Dật ra khỏi người cô nhưng nhóc con sống chết không chịu buông tay, cuối cùng anh kéo Bạch Dật, nhóc con lại kéo cô, cả cô và nhóc con đều ngã vào lòng anh.

Lăng U đỏ mặt vội lùi ra sau. Bạch Dật vẫn bám chặt lấy cô không chịu buông tay, cậu còn lâu mới để tuột mất mami.

"Papa, chính mami là người đã đưa Tiểu Dật về nhà a."

"Thì ra là vậy."

Bữa tối đầy ngưng ngừng được diễn ra. Anh lấy lý do cảm ơn mời cô ăn, mặc dù cá được làm rất ngon nhưng Lăng U lại chẳng ăn được bao nhiêu, cô chỉ thấy bất tự nhiên thôi.

Về đến nhà, hai má của Lăng U vẫn chưa hết đỏ, trước khi cô lên xe, nhóc con đó còn thơm má cô hẹn ngày mai gặp lại, chỉ cần nghĩ đến việc gặp lại hai cha con họ là mặt cô lại nóng bừng.

Hôm sau, Lăng U ăn mặc đậm chất của một thư ký, áo trắng váy đen sơ vin đi đến tầng 45 gặp Bạch trợ lý nhận thẻ. Nhìn tên của mình, ảnh của mình, tâm Lăng U lại vui vẻ không thôi, giờ cô có việc làm rồi, cô không còn thất nghiệp nữa.

"Này, lấy cho tôi cafe."

Lăng U quay người lại, thấy một cô gái xinh đẹp, thân hình nóng bỏng đang chỉ tay vào cô.

"Còn ngờ ra đó làm gì, mau đi lấy cho tôi ly cafe ra đây." thấy Lăng U ngờ ngợ ngác ngác, giọng nói có phần tức giận lại vang lên.

"Lấy cafe cho cô không phải nhiệm vụ của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Boss xuất hiện

"Cô nói cái gì hả?" cô gái kia tức giận đi đến trước mặt Lăng U.

"Tôi nói lấy cafe cho cô không có trong nhiệm vụ của tôi." Lăng U cũng không sợ hãi mà thản nhiên nói.

Từ nhỏ đến lớn mọi người đều nói cô yếu đuối, ở nhà đã có ba mẹ che chở, ra ngoài lại có Ký Hà bảo vệ nên cô không mấy khi tỏ ra mạnh mẽ. Nhìn

Lăng U thân thể nhỏ nhắn nhưng khẩu khí lại không hề nhỏ, ai bảo cô có ba mẹ là doanh nhân, lại có cô bạn thân miệng lưỡi còn cực kỳ sắc xảo, nếu cô không bằng 1/10 bọn họ thật sự là quá có lỗi rồi.

" Cô có biết tôi là ai không hả? Chẳng lẽ người thừa kế duy nhất của K.T không có tư cách ra lệnh cho cô sao?"

" Đương nhiên là không. Tôi là thư ký của boss, chỉ có boss mới có thể ra lệnh cho tôi."

Lãnh Ninh Thư nghe xong lập tức tỏ ra ngạc nhiên, anh thế nhưng lại tuyển một nhân viên nữ làm thư ký? Quân Mạc Phàm, tổng tài của Quân thị không tiếp xúc với nữ nhân, toàn bộ người thân cận không có lấy một nữ giới trừ người mẹ bí ẩn của Quân Bạch Dật.

" Sao cô có thể là thư ký của anh ấy chứ?" Ninh Thư túm chặt túi sách gần giọng nói.

Ai chẳng biết Ninh Thư của Lãnh gia ngày ngày theo đuổi Quân Mạc Phàm, tuy nhiên anh lại như người vô cảm, đối với con gái rượu của Lãnh gia còn lạnh hơn cả băng, hoàn toàn không thêm để ý.

" Tiện nhân....."

" Lãnh tiểu thư, sao cô lại ở đây?"

Lăng U liếc mắt ra sau Ninh Thư, thấy Bạch trợ lý đang mỉm cười nhìn mình thì gật đầu chào một cái, vừa nãy lấy thẻ tên không gặp, không biết là đi đâu.

" Bạch trợ lý, người ta đến tìm Phàm." con cáo lập tức hoá thành mèo nhỏ, giọng nói nhỏ nhẹ đến mức khiến Lăng U cảm thấy nổi da gà.

Bạch Vô Thường cũng lén xoa xoa hai cánh tay, cái người này chỉ cần là nam nhân thân cận bên anh đều cố gắng lấy lòng bằng được.

" Boss đang họp, Lãnh tiểu thư nên quay về đi." không cần nghĩ nhiều lập tức đuổi người.

" Đừng gọi Lãnh tiểu thư xa lạ như vậy, gọi Ninh Thư là được rồi. Người ta có thể đợi mà." Ninh Thư cũng không vì thế mà bỏ đi, xem ra đã bị đuổi nhiều và đã chai mặt rồi.

" Đứng rồi Bạch trợ lý, người ta vừa kiếm được một nam thư ký vừa thông minh lại nhanh nhẹn, rất hợp với Phàm, hay anh đuổi cô ta đi đi." Ninh Thư quay đầu chỉ vào Lăng U đang đứng một bên xem kịch.

Lăng U đang xem kịch vui, nghe vậy nụ cười liền đông cứng lại, hôm nay mới là ngày thứ hai cô đi làm, lẽ nào thật sự sẽ bị đuổi việc?

" Chuyện đó....."

" Bạch trợ lý, Quân thị với K.T là đối tác lâu dài, người ta không thích cô ta, mau đuổi việc cô ta đi."

" Ai dám đuổi người của tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Nhiệm vụ đầu tiên

Quân Mạc Phàm một thân âu phục màu đen đi đến, vừa thấy Ninh Thư, mắt liền thoáng qua tia ghét bỏ. Lần đó sau khi Lăng U đi đầu thai, vị Ninh Thư công chúa kia cư nhiên dám trốn xuống U Minh cướp đi số phận đã an bài của người khác rồi uống canh Mạnh Bà đầu thai làm người. Linh hồn đáng lẽ là Ninh Thư hiện tại vì không còn chỗ nên bị tan biến mất.

Lăng U thấy anh đến thì vui mừng trong lòng, có anh ở đây, cô mới không sợ bị bắt nạt. Boss chính là chỗ dựa vững chắc nhất a.

" Phàm, người ta chỉ muốn tốt cho anh." Ninh Thư yếu đuối nói. Đôi mắt xinh đẹp hiện lên tia u buồn khiến người khác phải thương xót.

" Muốn tốt cho tôi..... cô chỉ cần tránh xa tôi ra thôi." nếu không phải vì cái thân phận kia, anh đã một chương chụp chết cô ta ngay tại chỗ, nào có để cho cô ta bám tới tận bây giờ.

" Phàm....." Ninh Thư tức giận nhìn anh. Mặc dù không thích cô ta nhưng chưa bao giờ anh lại nói thẳng ra như vậy.

" Nếu cô còn đến làm phiền tôi, vậy hợp đồng cũng không cần ký nữa." Quân Mạc Phàm nói xong liền rời mắt đến chỗ Lăng U, ra hiệu cho cô đi theo mình.

Lăng U thấy anh quay người rồi đi liền vội vàng chạy theo, cũng mặc kệ luôn ánh mắt chết người của Ninh Thư đang chĩa thẳng vào mình. Bạch Vô Thường đứng ngoài nhìn mọi việc thì thở dài một tiếng, cuộc tình tay ba này kéo từ U Minh lên tận Hạ giới, không biết bao giờ mới chấm dứt.

- Thiên Giới -

"Thiên hậu, người thật sự đành lòng để công chúa chịu khổ dưới Hạ giới sao?" một tiên nữ tiến đến hầu trà Thiên hậu.

"Cái con bé ngốc ấy, chỉ vì một tên Diêm Vương mà chịu làm phạm nhân. Trên Thiên giới bao nhiêu chiến thần thì không chọn, hazzz. Giờ thì hay rồi, ta cũng chẳng giúp được nó nữa, thần tiên ra tay với phạm nhân là phạm quy tắc thiên địa, để nó chịu khổ một chút vậy." Thiên hậu sau vụ kia trông già đi mấy tuổi. Bà bị Thiên hoàng trách mắng, ngày càng lạnh nhạt với bà hơn, cũng không đến viện này nữa.

Bên kia, anh dẫn cô lên tầng 48 của toà nhà, chỉ cho cô ngồi cũng như công việc cô sẽ phải làm. Lăng U nghiêm túc ngồi nghe, đến khi nghe thấy điều cuối thì đứng bật dậy.

"Boss, sao lại có nhiệm vụ trông trẻ ở đây?"

"Vậy cô nói xem những lúc tôi đi họp thì ai trông Bạch Dật?" Quân Mặc Phàm thông thả nói.

"Đưa thằng bé đi nhà trẻ?" Lăng U lúng túng trả lời.

"Nó thông minh sẵn rồi, đi nhà trẻ chỉ phí thời gian thôi. Cô là thư lý riêng của tôi, cô không trông chẳng lẽ bắt tôi trông?"

"Nhưng....." nhưng cô không biết trông trẻ con được chưa.

"Vậy đi, tôi phải đi họp rồi. Nhiệm vụ hôm nay của cô chính là trông Bạch Dật."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Bảo mẫu

"Mami, cái này ngon này, người mau ăn đi."

"....." một miếng bánh ngọt được cho vào miệng.

"Mami, cái này nữa cái này nữa."

"....." miếng bánh thứ hai lại được cho vào miệng.

Lăng U tròn mắt nhìn Bạch Dật đang lựa bánh ngon ngọt cho cô ăn. Boss nói xong liền thẳng tay ném nhóc con này cho cô, hoàn toàn không sợ cô sẽ hại đến thằng bé. Từ trước đến giờ Lăng U chưa từng trông trẻ con, nhưng Bạch Dật có vẻ rất dễ, nó có thể bám cô cả ngày mà không cần chơi gì.

"Mami, người không thích Tiểu Dật sao?" Bạch Dật thấy cô cứng nhắc miễn cưỡng ăn đồ mình đưa thì ngược đời mắt to tròn đăm nước mắt nhìn cô.

Lăng U cảm thấy có chút tội lỗi khi nhìn thấy nhóc con như thế này. Chính là không đành lòng nhìn nó bị tổn thương.

"Cô rất thích Tiểu Dật nha. Nào, mau ăn đi." Lăng U vội dúi dành rồi dứt miếng bánh vào miệng nó, lập tức cái miệng nhỏ lại cười vui vẻ.

"Mami thích nhiều không?"

"Thích..... nhiều."

"Thích nhiều vậy thì làm mami của Tiểu Dật đi?"

"....."

Tối đó Lăng U nằm trên giường mở to mắt nhìn trần nhà, cứ nghĩ đến câu nói của nhóc con lúc sáng là cô lại không ngủ được. Cô nghe nói anh đã có một đứa con trai là Bạch Dật nhưng lại chưa từng thấy ai nói về mẹ của nhóc con. Anh..... chắc đã lấy vợ rồi nhỉ, nếu không Bạch Dật từ đâu mà có đây!

Sáng sớm Lăng U lại mang theo tâm trạng vui vẻ đi làm, đến khi nhận được nhiệm vụ của ngày hôm nay, mặt cô lại dài ra cả mấy mét. Như thế nào lại tiếp tục làm bảo mẫu chứ?

"Mami, cái này hợp với người a." Bạch Dật cầm theo một chiếc váy chạy đến chỗ Lăng U hí hửng nói.

Lăng U đang gặm nhấm nỗi buồn vì công việc, thấy Bạch Dật chạy tới mới để ý đến thằng bé. Chiếc váy này là mẫu mới nhất của một thương hiệu nổi tiếng, giá cả lại trên trời, lương tháng đầu tiên còn chưa lấy được, cô lấy đâu ra tiền mà mua chứ?

Mà nghĩ lại sao nhóc con này lại dẫn cô vào đây chứ? Đây đâu phải chỗ bán đồ chơi, lại càng không có quần áo trẻ con, mà nó lại cứ chạy loanh quanh tìm đồ cho cô.

"Mami không thích sao?" Bạch Dật nghiêng đầu nhìn cô.

"Thích." thích lắm nhưng không đủ tiền mua a.

"Mami không có tiền sao? Không sao không sao, cái này là papa trả, chúng ta chỉ việc lựa thôi."

Lăng U lại khóc trong lòng, cái gì mà boss trả chứ, chắc chắn là sẽ trừ vào tiền lương tháng này của cô.

Bạch Dật thấy cô đã đồng ý mua thì lên lấy điện thoại nhắn tin cho một người.

"Đồ này là con tặng mami, không liên quan đến papa nhé."

"Con dùng tiền của ba mua tặng đồ cho mẹ con thì chính là ba tặng cho mẹ rồi. Nếu muốn tặng đồ thì tự kiếm tiền đi."

"Có chút tiền ấy mà ba cũng keo kiệt, dù sao mami cũng chưa biết sự thật, đợi con lớn con sẽ tự cưới mami."

"Thằng mất dạy, còn chưa lớn đã muốn ba mọc sừng rồi sao? Ba nói cho con biết, muốn cưới vợ thì đi mà tìm, đừng suốt ngày nhăm nhe vợ người khác. Vợ thì chỉ có một, con không có đứa này thì đẻ đứa khác. Trông vợ ba cẩn thận đấy."

"....."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Bảo mẫu (2)

Bạch Dật dẫu mở cất điện thoại vào túi. Không ngờ papa lại keo kiệt như vậy, bé con rửa thậm một câu rồi chạy lạch bạch đến chỗ cô tiếp tục giúp cô lựa quần áo.

Buổi trưa lại là bữa ăn ở nhà hàng sang trọng, Lăng U trốn trong nhà vệ sinh khóc lóc tính số tiền tiêu cũng phải mất hết nửa tháng lương rồi. Tháng lương đầu tiên này cô đã tính sẽ mời Kỷ Hà đi ăn nhưng xem ra chuyện này..... là không thể rồi!

"Oh, xem ai đây? Một thư ký quèn mà cũng dám vào đây ăn sao? Hay được một đại gia bao nuôi?" người vào toilet vừa nhìn thấy Lăng U liền mỉa mai cười nói.

Lăng U ngẩn người nhìn xung quanh, thấy chỉ có mỗi cô trong đây thì mới đưa mắt nhìn người trước mặt.

"Cô là ai vậy?" cô nghiêng đầu hỏi.

"Cô..... Hừ, tôi chính là người thừa kế duy nhất của K.T." Ninh Thư hất tóc khinh khỉnh nhìn Lăng U.

Lăng U khoé miệng giật giật nhìn Ninh Thư, hoá ra là đại tiểu thư kiều ngạo hôm trước, chỉ cần nghĩ đến cuộc nói chuyện ngày đó là Lăng U lại thấy đau đầu. Tốt nhất là tránh xa loại phụ nữ này nếu muốn yên bình.

"Sao cô dám bỏ đi?" Ninh Thư thấy cô định rời đi liền kéo tay cô lại.

"Không đi chẳng lẽ ở lại nhìn cô đi vệ sinh sao?" Lăng U hất tay nhàn nhạt nói.

"Cô..... cô tốt nhất tránh xa Phàm ra, anh ấy là của tôi." Ninh Thư bị hất ra tức giận nói.

Lăng U nhú mày quay người rời đi. Nếu tránh xa boss vậy cô lấy lương kiểu gì chứ, cuộc sống sau này của cô chính là phải dựa vào boss rồi. Ninh Thư trợn mắt nhìn cô rời đi, tay nắm thành nắm đấm.

Bạch Dật cả ngày được ở gần cô nên vui vẻ không thôi, tối đến ngồi trên giường hí hửng nhìn ảnh chụp cùng cô trong khu vui chơi. Quân Mạc Phàm vừa làm việc về đến nhà, nhìn thấy liền đi đến giật lấy điện thoại xem xét.

"Papa có phải rất ghen tỵ không?" Bạch Dật cười ha hả nhìn anh.

Quân Mạc Phàm nhủ mày nhìn nhóc con, ánh mắt vừa chuyển đến người trong điện thoại liền lập tức trở nên ôn nhu. Trong hình cô cười thật tươi vô cùng vui vẻ, đôi môi mông của anh khẽ nhếch lên. Lần cuối cùng anh nhìn thấy nụ cười của cô hình như đã từ rất lâu rồi.

"Tịch thu." anh lạnh nhạt nói rồi đi thẳng về phòng.

"Papa ghen tỵ kia ha ha ha." Bạch Dật dẫu mở ôm gấu bông lăn trên giường. Không biết ngày mai nên dẫn cô đi đâu đây.

Quân Mạc Phàm cầm điện thoại ngẩn người ngồi xem hình của cô. Cô của kiếp trước và kiếp này cũng không khác nhau là mấy, vẫn nụ cười ấy, vẫn đôi mắt ấy, thật sự là rất đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tăng ca

"Ba, ngoài Quân Mạc Phàm ra con sẽ không lấy ai." Ninh Thư cắn một miếng bánh nhìn người trước mặt nói.

Lãnh Hải nhủ mày nhìn cô con gái rượu, cảm thấy con bé rất cứng đầu, lại đi học tập người ta không phải người này không lấy. Lãnh gia bao đời đều là gia tộc có quy củ, không bao giờ ép buộc chuyện cưới xin của hậu bối nhưng hôn nhân nhất định phải từ hai phía. Người ta đã không thích nhưng con gái vẫn không chịu buông tha, thật là đầu đầu.

"Ninh Thư, con yêu ai ba mẹ không cấm, nhưng muốn ba giúp con giựt đồ của người khác thì quên đi." giọng nói nghiêm túc lập tức vang lên.

"Ba, con là con gái của ba mà." Ninh Thư tức giận đứng bật dậy.

"Con cũng biết con là con gái của Lãnh Hải ta? Vậy con cũng nên biết ta sẽ không bao giờ làm chuyện trái với lương tâm đâu."

Ninh Thư dậm chân chạy lên phòng. Lãnh gia chết tiệt, ai cũng nghe theo lời răn dạy của tổ tiên, ngay cả ba mẹ cô ta cũng không chịu giúp đỡ, cô ta chẳng qua chỉ muốn ba tạo chút áp lực cho anh để anh có thể đến cầu cạnh cô ta, không ngờ lại bị từ chối.

Hôm nay Bạch Dật đã dậy từ rất sớm, tự mình làm vệ sinh cá nhân, lại còn bận đồ thật đẹp chuẩn bị cùng cô vui vẻ đi chơi, ai ngờ vừa bước chân ra khỏi phòng đã bị một gáo nước lạnh tạt thẳng vào khuôn mặt đang hí hửng như hoa.

"Hôm nay mẹ là của ba, ngoan ngoãn xuống tìm chú Bạch chơi đi." Quân Mạc Phàm chuẩn bị bữa sáng, vừa thấy nhóc con đi ra liền hờ hững nói.

Đoàng..... tiếng sét ngang tai.....

"Chẳng phải ba bận kiếm tiền sao? Còn có thời gian ở bên mami?" Bạch Dật vừa ăn vừa hậm hực nhìn anh lên án.

"Cho nên ba có quyền, đợi khi nào con kiếm được tiền thì mới có quyền ý kiến." anh gấp trứng đặt vào bát cho nhóc con rồi tiếp tục ăn.

Bạch Dật phồng má cắn đứt miếng trứng, chính vì câu nói này mà trong thâm tâm của một thằng bé đã bắt đầu nhóm nhém ý tưởng phải kiếm thật nhiều tiền. Có tiền mới có mami, cho nên mami chính là tiền!

Lăng U sau khi biết hôm nay không phải làm bảo mẫu bắt đắ dĩ nữa thì vui vẻ không thôi, cuối cùng cô cũng có thể làm công việc bình thường của một thư ký rồi.

Anh giao cho cô một đồng giấy tờ yêu cầu cô phải hoàn thành xong trong hôm nay. Lăng U hừng hực nhiệt huyết cắm đầu vào máy tính chăm chỉ làm việc, nhưng rồi cô nhận ra, nhất định là boss đang chinh chiến cô vì tội tiêu quá nhiều tiền khi trông Bạch Dật. Khi tất cả mọi người đều đã tan làm, Lăng U vẫn đang vật lộn với đồng tài liệu anh giao cho.

"Boss thật đáng ghét, ngày đầu làm việc đã tăng ca. Đúng là xấu xa." cô thầm rủa một tiếng.

"Ngày đầu làm việc đã nói xấu lãnh đạo, cũng chỉ có mình em."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Tăng ca (2)

Lăng U ngượng đến đỏ mặt. Cô lúng túng vội vàng đứng dậy cúi đầu không dám nhìn anh. Cô chẳng qua chỉ phát tiết một chút, lỡ miệng nói xấu anh, không ngờ lại bị anh bắt gặp, có phải ngày mai cô sẽ lại thất nghiệp không?

"Boss, tôi chỉ phát tiết thôi, thật sự không cố ý." cô nói thật nhỏ như chỉ muốn cho bản thân nghe, trong lòng lại than vãn ai kêu anh giao cho cô nhiều việc như vậy.

Quản Mạc Phàm nhìn cô như vậy, môi mông khê nhếch lên rồi nhanh chóng buông xuống. Cô chửi anh thật sự là rất quen miệng rồi, kể cả khi đây là lần đầu của kiếp sau.

"Vẫn chưa về sao?" ánh mắt liếc đến đồng giấy tờ cao ngất trên bàn cô khê hỏi.

"Boss yên tâm, tôi nhất định sẽ hoàn thành nó xong trong hôm nay cho anh." Lăng U đặt tay lên ngực quyết tâm nói.

"Đi, tôi mời em ăn cơm."

"Hả?" cô ngơ ngác nhìn anh.

"Đi thôi."

Anh dẫn cô đến một con hẻm nhỏ tối tăm vắng người qua lại, Lăng U trong lòng bất an không thôi, ở đây thật sự sẽ kiếm được đồ ăn bỏ vào bụng sao? Chiếc xe vòng vèo đến mức Lăng U không nhớ nổi đường ra, cô bám chặt lấy túi sách nhìn xung quanh. Mãi đến khi xe dừng lại, Lăng U mới để ý thấy ở đây cư nhiên có một quán nhỏ chuyên đồ ăn về cá.

"Tiểu Phàm đến rồi à? Bà giữ một chỗ cho cháu rồi. Nào nào, cô gái này là bạn gái của cháu sao? Thật xinh đẹp." vừa bước vào quán, một bà lão đã hớn hờ đi đến cười nói với anh, lại còn nhiệt tình dẫn họ đến chỗ ngồi.

"Bà ơi, cháu không phải....." hai từ bạn gái khiến Lăng U lúng túng muốn giải thích.

"Cảm ơn bà. Cho cháu 2 phần, như mọi khi." anh ngắt lời cô quay ra gọi đồ.

"Boss, anh có vẻ là khách quen ở đây nhì?" Lăng U đưa mắt nhìn xung quanh. Mặc dù chỉ là một quán nhỏ, lại ở tận xa trong hẻm nhưng vô cùng sạch sẽ và đông khách. Các bàn hầu như đã chật kín, Lăng U bỗng nhận thấy ở đây đều là các cặp đôi, một số ít mới đi một mình.

"Canh cá tình nhân rất nổi tiếng đấy. Mau ăn thử rồi cho bà nhận xét nhé." bà lão cười với Lăng U rồi rời đi.

Trên đời này thứ Lăng U thích nhất chính là cá, cô có thể ngày nào cũng ăn cá mà không ngán. Lăng U cũng đã từng hỏi mẹ cô về sở thích này nhưng bà chỉ nói cô lẽ do lúc mang thai cô, bà không bị nôn nghén nên ăn được một số loại cá.

"Ngon quá! Boss, anh giỏi thật đấy. Đến cái quán này mà cũng tìm ra được. Nhưng hình như vị này với vị lần trước anh nấu hơi giống nhau." Lăng U hai mắt sáng lên ăn canh cá, thật sự là rất ngon, ngon hơn so với mẹ cô làm nhiều.

Quản Mạc Phàm thấy cô híp mắt vui vẻ ăn thì cười nhẹ. Quán này cũng chỉ vô tình phát hiện ra, sau khi ăn xong ở đây, anh đã xin học bằng được món canh cá này để có thể nấu cho cô ăn. Xem ra muốn nắm chắc cô, phải nắm được cái đại dạ của cô đã.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tăng ca (3)

Anh đưa cô về đến tận nhà rồi quay xe về công ty. Cửa thanh máy tầng 49 vừa mở ra, khuôn mặt cau có của Quản Bạch Dật lập tức hiện ra.

"Sao giờ này vẫn chưa đi ngủ? Mau đi ngủ đi." anh xoa đầu nhóc con rồi đi lướt qua nó vào trong nhà.

Bạch Dật phòng má ôm chặt gấu bông ngồi trên ghế sofa không chịu đi ngủ. Cả ngày hôm nay nó ngồi trong công ty trông ngóng cô, kết cả ngay cả mặt cũng không thấy, chỉ thấy khuôn mặt ẻo là trắng bạch của Bạch Vô Thường cứ lượn qua lượn lại. Thật khó chịu!

"Papa, ngày mai con muốn mani."

" Không được!" cự tuyệt vô cùng nhanh chóng.

"....." Bạch Dật hậm hực trong lòng, ngồi ngẩn người suy nghĩ, cảm thấy lão già nhà mình chỉ ăn mềm không ăn cứng liền lập tức lật mặt 180 độ.

" Papa thân yêu của con, Tiểu Dật còn nhỏ mà, Tiểu Dật cần được ở bên mami nhiều hơn. Papa, không lẽ người nỡ nhìn Tiểu Dật thiếu đi tình thương của mẹ sao?" đôi mắt to tròn đầm nước mắt ngẩng lên nhìn anh. Hai tay nhỏ mập mập túm chặt lấy áo anh không chịu buông.

Quân Mạc Phàm nhướn mày nhìn đôi mắt quen thuộc kia, thật sự là rất giống cô. Ngày trước những lúc cô nũng nịu, cô cũng nhìn anh như vậy, mà mọi lần anh đều không cảm lòng được mà đồng ý.

" Chịu được 500 năm rồi, chịu thêm mấy ngày nữa đi." tuy nhiên cô là cô, con là con.

" Papa thật đáng ghét. Mami mới không thích người." Bạch Dật thả áo của anh ra dậm chân đi về phòng.

Anh nhú mồm về phòng, cảm thấy thật sự là khó hiểu. Ngày trước Bạch Dật ngoan ngoãn nghe lời giống anh bao nhiêu, giờ lại giống cô bấy nhiêu. Ngay cả anh mà cũng dám chửi thề.

Cô về đến nhà liền lập tức gọi cho cô bạn thân Kỷ Hà. Từ khi đi làm ngày nào cô cũng than vãn với Kỷ Hà về công việc khiến cô bạn thân ngán ngẩm không thôi.

" Sao vậy? Hôm nay lại làm bảo mẫu bắt đắc dĩ sao? Mà làm bảo mẫu cũng tốt đấy chứ, rất hợp với cậu, được ăn được chơi lại....." Kỷ Hà giọng ngái ngủ lẽ nhè ở bên kia máy.

" Không phải. Hôm nay tớ &@*#\$¥€." cô vừa kể vừa ôm gối nằm trên giường.

" Vậy cuối cùng cậu thấy sao?" Kỷ Hà vẫn ngái ngủ tò mò hỏi.

" Món cá ở đây rất ngon. Lần sau nhất định sẽ rủ cậu đi ăn."

"....."

Kỷ Hà thở dài một tiếng. Suốt câu chuyện cô chỉ kể tới cái quán trong hẻm nhỏ, còn ông sếp lại chỉ nhắc tới một chút. Boss rủ nhân viên đi ăn tối ở nơi như vậy, còn lâu cô ta mới tin là không có ý gì. Nhưng cái người chỉ biết cá kia xem ra chẳng hiểu gì, vậy cũng tốt!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Lại làm bảo mẫu sao?

" Quân Bạch Dật, ba cho con 3s để mở cửa." mới sáng sớm, giọng nói tức giận của anh đã vang lên.

Quân Mạc Phàm ngủ dậy đã thấy con trai ăn mặc chỉnh tề ngồi ăn sáng. Vừa thức giấc vừa vào nhà vệ sinh, không ngờ nhóc con chết tiết lại dám khoá trái cửa nhốt anh ở bên trong, nói thế nào cũng không chịu mở.

" Vậy papa mau hứa hôm nay sẽ để mami chơi với con đi." Bạch Dật cầm chìa khoá dựa người vào cửa hí hửng nói.

" Mau mở cửa ra." anh gần giọng nói.

"....."

" Quân Bạch Dật?"

"....."

" Quân Bạch Dật, con còn ngoài đấy không?"

RẦM.....cánh cửa gỗ lập tức bị đánh sập thành mảnh vụn. Nhưng vì lực quá mạnh nên bức tường nhà vệ sinh cũng bị thủng một lỗ to. Sau lớp bụi, Quân Mạc Phàm khuôn mặt đen xì méo mó đi ra ngoài. Con hư tại mẹ quả nhiên không sai, tính cách của nhóc con hoàn toàn không một chút giống anh. Nhất định phải uốn nắn lại cả hai mẹ con nhà này.

Quân Bạch Dật sau khi bị từ chối phủ phàng liền quay móng đi thẳng xuống tầng 1 đợi cô đến. Hôm nay nó đã lên sẵn kế hoạch đi chơi cả ngày với cô, nhất định cô sẽ rất vui vẻ.

"Ồ Tiểu Dật, boss đâu?" Bạch Vô Thường từ ngoài đi vào vừa nhìn thấy nhóc con liền tò mò hỏi. Mọi lần đều là boss dẫn nó đi xuống giao tận tay cho anh ta rồi mới lên làm việc. Sao hôm nay lại chỉ thấy có một mình?

"Chú Bạch, chú mau đi đi, đừng làm phiền cháu. Thật mất hứng!" Bạch Dật quay đầu xua tay muốn đuổi người.

Bạch Vô Thường khóc thầm trong lòng, hồi nó còn nhỏ ngoan ngoãn đáng yêu y như cô bao nhiêu, giờ lại đáng ghét giống ba nó bất nhiêu. Nhớ hồi nhỏ, mỗi lần anh ta đến nhóc con đều vui vẻ chạy đến ôm lấy anh ta, thậm chí ngoài boss ra chỉ có mình anh ta dỗ được nó nín khóc, giờ thì hay rồi, ngay cả nhìn nó cũng chê phiền. Trái tim yếu đuối của anh ta lập tức tan nát thành trăm mảnh.

"A!" Bạch Vô Thường đang thương tâm nghe thấy nhóc con kêu lên liền quay lại thì thấy nó ngồi nghiêm túc khuôn mặt ngoan hiền khác hẳn bộ mặt ghét bỏ lúc nhìn anh ta.

"Bạch trợ lý, buổi sáng tốt lành." Lăng U một thân xanh lam mát mẻ đi tới chào hỏi.

"Tiểu Lăng U, hôm nay cô đi thật sớm." Bạch Vô Thường cũng cười đáp lại. Thì ra là nhìn thấy cô nên mới như vậy, sự khác biệt thật sự quá lớn.

Bạch Dật mở to đôi mắt long lanh nhìn cô. Papa bị nhốt rồi, hôm nay mami sẽ là của nó. Lăng U chào hỏi Bạch Vô Thường xong mới nhìn thấy nó đang ngồi một bên nhìn hai người, Bạch Vô Thường to quá che hết nó nên cô mới không nhìn thấy.

"Tiểu Dật, sao cháu lại ngồi đây?" Lăng U tiến đến xoa đầu nó vui vẻ hỏi.

"Dạ, papa nói hôm nay mami sẽ là của con." Bạch Dật cũng vui vẻ không kém.

Bàn tay xoa đầu nó cứng lại, nụ cười trên môi cũng trở nên gượng gạo, cô mới làm thư ký được một hôm, nay lại quay lại làm bảo mẫu bắt đắc dĩ sao? Cô không muốn!!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chiến thần Nam Không

Quân Mạc Phàm mặt lạnh xuống đến nơi, Lăng U đã bị Bạch Dật lừa đi nơi nào không biết. Anh thở dài một tiếng. Bạch Dật từ nhỏ đã được anh chăm sóc, lớn lên một chút biết mẹ mình là ai, lớn thêm chút nữa liền quên mất còn có người ba này.

"Sai người sửa nhà cho tôi." anh nói với Bạch Vô Thường rồi quay người vào trong thang máy.

"Được." Bạch Vô Thường nhìn theo, khẽ gật đầu.

Bạch Dật được Lăng U dẫn đi chơi rất vui vẻ. Dương thọ của phàm nhân có giới hạn, đợi đến lúc mami chết, papa nhất định sẽ đưa người quay lại U Minh, đến lúc đó nó sẽ không được gặp cô nhiều như vậy nữa.

"Tiểu Dật?" giọng nói vui vẻ cất ngang tâm trạng hào hứng của ai kia.

Một người nhanh chóng xuất hiện trước mặt Lăng U và Bạch Dật. Ninh Thư cười thật hiền nhìn nhóc con, muốn đưa tay xoa đầu nó lại bị nó tránh sang một bên.

"Tiểu Dật đi chơi sao? Để cô đi cùng cháu nha."

"Mới không dám làm phiền cô. Cháu đi với mami rồi." Bạch Dật nói xong lập tức ôm chặt lấy Lăng U khiêu khích nhìn Ninh Thư. Nó đã từng hỏi Bạch Vô Thường nên biết hết mọi chuyện trước đây, người phụ nữ này cư nhiên dám ăn hiếp mami nó.

Nụ cười tươi của Ninh Thư cứng lại, ai chẳng biết thằng nhóc này kiêu ngạo y như ba nó, ai cũng không để vào mắt, vậy mà chỉ mới vài ngày, một thư ký cũng có thể khiến nó gọi bằng mami?

"Cô chỉ là một thư ký quen, sao có thể dạy Tiểu Dật gọi lung tung vậy hả? Đúng là đồ hồ ly tinh."

Lăng U cảm thấy vô cùng vô tội, ngày đầu gặp mặt nhóc con này đã gọi cô là mami, gọi riết thành quen, ba của nó còn không ý kiến, một người ngoài lại dám nói cô là hồ ly?

"Có bản lĩnh thì cô cũng bảo nó kêu cô là mẹ đi. Nếu không được thì đừng ở đây nói người khác."

"Cô....."

Lăng U nhận nhặt nhìn Ninh Thư rồi dẫn Bạch Dật đi lướt qua cô ta. Ninh Thư giận đến đỏ mặt nhìn theo, rồi sẽ có một ngày cô ta sẽ khiến thằng nhóc đó phải gọi cô ta là mẹ.

- U Minh -

Hắc Vô Thường một mồi đặt tờ giấy cuối cùng đã được phê duyệt xuống bàn. Diêm Vương đại nhân và Bạch Vô Thường đều lên Hạ Giới, bỏ lại hắc trong coi U Minh này, bao nhiêu việc nặng nhẹ đều mình hắc gánh vác. Diêm Vương đại nhân nói nếu không làm được thì đi mặc váy phát canh Mạnh Bà khiến hắc đau khổ không thôi. Vốn dĩ muốn Bạch Vô Thường ở lại giúp đỡ, kết quả còn chưa nói em trai đã phui mộng không nói không nhìn lên Hạ Giới.

"Hắc đại nhân..... Hắc đại nhân....." một tên quý sai hốt hải chạy vào điện Diêm Vương.

"Làm sao? Giờ này còn có việc gì nữa?" hắc gấp dài một cái uể oải nói.

"Đại nhân, là..... là chiến thần Nam Không đến."

Hắc Vô Thường thành công ngã từ trên ghế xuống, không lẽ Thiên giới thật sự muốn đánh sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Papa thật đáng ghét

"Boss, anh muốn ăn cái gì?"

"Tùy tiện một chút là được."

Lăng U khoé miệng giật giật nhìn hai người đang ngồi trước mặt. Có ai nói cho cô biết tại sao boss lớn boss nhỏ lại ở nhà của cô không? Còn rất tự nhiên uống cafe đọc sách nữa.

1 tiếng trước cô đưa Bạch Dật trả về nơi sản xuất, kết quả nhà của boss bị thùng một lỗ thật to, Bạch Dật lại sống chết không chịu ngủ ở khách sạn, cuối cùng cả hai theo cô về nhà. Ba người ngồi nhìn nhau cả tiếng đồng hồ, bụng Lăng U cũng đã đánh trống kêu gào từ lâu, không nhịn được nên lên tiếng hỏi.

"Trong nhà chỉ còn mỗi cá với rau. Để tôi xuống siêu thị mua chút đồ." Lăng U ngượng ngùng đứng dậy. Thức ăn dự trữ nhà cô thực chỉ có mỗi cá.

"Tôi đi cùng em." Quân Mạc Phàm cũng không ngại lập tức xách Bạch Dật đang hí hửng bên cạnh đi cùng.

Ba người đi siêu thị, mọi ánh mắt đều nhìn chằm chằm vào Lăng U khiến cô nổi da gà. Cô chậm chạp đi bên cạnh anh, mắt lại len lén nhìn trộm người đàn ông bên cạnh. Anh thật sự rất soái ca, soái đến mức khiến một người chưa từng động tâm với ai như cô cũng bị chao đảo.

"Anh trai này ăn thử đi, rất ngon đấy, mua về cho bà xã với con trai ăn cũng được." một người nhiệt tình lên tiếng, tay còn đưa ra một miếng bánh ngọt.

"Lấy cái này, vị dâu." Lăng U đỏ mặt đang định lên tiếng giải thích lại thấy anh chỉ tay lên cái bánh bên cạnh chọn vị dâu. Không lẽ boss cũng giống cô thích ăn bánh kem vị dâu sao?

Trong bếp Lăng U đứng một bên ngây ngốc nhìn anh nấu nướng, tay nghề thực là tốt. Quân Mạc Phàm thỉnh thoảng lại sai bảo cô một chút, còn lại đều tự mình làm.

"Boss, lỗ thùng nhà anh to thật đấy." trên bàn ăn, Lăng U cảm thấy hơi bất tự nhiên nên cố kiếm một chủ đề để nói.

"Lỡ tay, ngày mai là sửa xong thôi." anh gấp miếng cá đã được gỡ xương cho vào bát cô, hờ hững nói.

Lăng U nghẹn họng, cái đó thật sự có thể lỡ tay sao? Cô đã nhìn thấy rồi, lỗ thùng đó thật sự rất to. Bạch Dật một bên ăn rất ngoan ngoãn, lỗ thùng to như vậy, chắc chắn là papa đang rất tức giận.

"Hai người ngủ ngon nhé." Lăng U mặc bộ đồ ngủ màu hồng vẫy tay với Bạch Dật.

"Mami, con muốn ngủ với người." Bạch Dật vói vàng ôm chặt lấy chân cô không buông.

Quân Mạc Phàm đen mặt, nó là đang sợ anh sẽ xử lý chuyện sáng nay, bắt quá chuyện này không tính toán không được. Giờ lớn rồi, tay ngoài dài hơn tay trong, lại dám làm phản.

"Ngủ ngon." giọng nói trầm trầm vang lên, Bạch Dật cũng bị bàn tay mạnh mẽ xách về phòng dành cho khách. Đôi mắt to ngăn ngán nước mắt, lần này chắc chắn là mất xác rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Gặp phụ huynh

"Papa, người bạo hành trẻ nhỏ." Bạch Dật bị ném lên trên giường lập tức ôm lấy chăn hét to.

Quân Mạc Phàm thở dài một tiếng, từ nhỏ anh đã cảm thấy có lỗi với nhóc con, để nó sinh ra mà không có mẹ ở bên chăm sóc nên luôn yêu chiều nó quá mức.

"Ngủ đi và không có lần sau."

Bạch Dật ngơ ngác rồi cười hi hi nằm ngay ngắn trên giường. Nó sẽ đợi papa ngủ say rồi chuồn sang phòng mami, được ôm mami ngủ chắc chắn sẽ rất tuyệt.

Sáng hôm sau, Lăng U dậy thật sớm để làm bữa sáng cho ba người, kết quả vừa nhìn thấy bản thân trong gương, mặt cô lập tức đỏ lên. Đôi môi hôm qua còn bình thường nay lại sưng lên trông thấy, chắc không phải hôm qua cô mơ thấy được ăn cá ngon đến cắn vào môi đấy chứ?

"Boss, anh dậy thật sớm." Lăng U cố làm ra vẻ thật tự nhiên đi vào nhà bếp.

Quân Mạc Phàm liếc qua đôi môi hơi sưng lên của cô khẽ nhếch miệng. Bao lâu rồi anh không được nếm vị ngọt trên đôi môi cô? Thật sự là rất nhớ.

"Gọi Bạch Dật dậy giúp tôi."

Lăng U chỉ đợi vậy vội chạy vào phòng gọi nhóc con kia. Bạch Dật lần đầu tiên được cô đánh thức vô cùng vui vẻ, tự mình làm tất cả mọi thứ rồi cùng cô ra ngoài ăn sáng. Lăng U cũng cảm thấy ngạc nhiên, một đứa trẻ 5 tuổi đã có thể tự lập được như vậy sao? Hình như lúc cô 5 tuổi vẫn còn ôm gấu bông hình con cá ngủ chây cả đái.

"Ăn xong ngoan ngoãn tìm chú Bạch mà chơi."

Bạch Dật phòng mả nhưng thấy cô đang ở đây đành miễn cưỡng gật đầu.

Tiếng chuông cửa vang lên, Lăng U vội vàng chạy ra mở cửa, không khí trên bàn ăn khiến cô sắp tắc thở rồi.

"Lăng U, ngạc nhiên chưa?" giọng nói vui vẻ vang lên ngoài cửa.

"M..... mọi người....." Lăng U chết đứng nhìn một đám người ngoài cửa. Tại sao? Tại sao nhằm lúc anh đang ở đây mà ba mẹ, anh trai và cả Kỳ Hà nữa lại đến?

7 người ngồi ngoài phòng khách im lặng nhìn nhau. Bạch Dật ngồi trên đùi cô nhìn mấy người trước mặt, cảm thấy Bạch Vô Thường quả không tệ, sắp xếp cho mami vào gia đình toàn nữ nam nữ, ngay cả bạn thân cũng không phải loại thường.

"Con mời hai bác uống nước."

"Mọi chuyện không như mọi người nghĩ đâu."

Cả anh và cô đều lên tiếng. Hai người quay qua nhìn nhau, Lăng U xấu hổ chỉ hận không có cái lỗ để chui vào. Hình tượng nghiêm túc bao nhiêu năm phấn đấu giờ đã sụp đổ chỉ trong nháy mắt. Ba mẹ cô thường xuyên phải sang nước ngoài làm ăn nên họ đã mua luôn nhà rồi sống ở đó, ngay cả anh trai vì thừa kế tập đoàn cũng chuyển ra nước ngoài, chỉ có mình Lăng U cô kiên quyết lập nghiệp ở đây, mà mỗi lần họ thăm về đều sẽ tụ tập tại nhà cô cùng Kỳ Hà.

"Ba mẹ, con có thể giải thích."

"Giải thích gì chứ, ngay cả sản phẩm cũng có rồi." anh trai cô như rồng mây nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 40: Gặp phụ huynh (2)

Lăng U trừng mắt nhìn ông anh trai, từ nhỏ đến lớn đều thích phá đám cô, ba mẹ mặc dù không quá nghiêm khắc nhưng cô thật sự vô tội.

"Bos, anh mau nói gì đi." thấy hai vị phụ huynh vẫn im lặng, Lăng U sợ tới mức vội huých tay vào người anh nhắc nhở. Nhưng trong mắt 4 người đối diện lại giống như cô yếu đuối dựa dẫm vào anh.

"Cháu là Quân Mạc Phàm, boss của Quân thị. Cháu sẽ chịu trách nhiệm với con gái bác." Quân Mạc Phàm nghiêm túc nói.

"Boss, anh đang nói cái gì vậy hả?" cô lúng túng kéo lấy áo anh. 4 người 8 con mắt lập tức chĩa thẳng vào tay cô khiến Lăng U lập tức rút lại.

Kỷ Hà nhin cười nhìn Lăng U, hôm trước thì mời đi ăn tối muộn, hôm nay đã về chung nhà, thật sự quá nhanh, quá nguy hiểm. Nhưng cô ta thấy người đàn ông này cũng không tồi, khuyết điểm duy nhất chính là thẳng thắn đang ngây ngô hí hửng ngồi trên đùi Lăng U.

"Cậu thích con gái tôi?" ba cô một lúc lâu mới lên tiếng.

"Ba, ba nói gì vậy? Chuyện hôm nay....."

"Vâng!" anh gật đầu một cái. Chỉ cần sắp xếp một chút lo gì ba mẹ vợ không đồng ý. Kiếp này họ không gả cô cho anh chính là tạo nghiệp, xuống U Minh rồi vậy đừng trách anh nghiệp quật.

Lăng U mở to mắt nhìn anh. Cô mới quen anh không lâu, anh thế nhưng lại thẳng thắn thừa nhận là thích cô. Trái tim Lăng U lập tức đập loạn nhịp, không hiểu tại sao khi anh thừa nhận như vậy, cô lại thấy có chút ảm ức khó chịu.

"Vậy còn....." đôi mắt chuyển qua người đang ngồi trên đùi cô.

"Cháu là Quân Bạch Dật. Ông bà ngoại, xin hãy yên tâm gả nạm cho papa cháu." Bạch Dật trôi chảy nói rồi ôm lấy cổ Lăng U thorn một cái lên má cô.

Hai người già nhìn thấy Bạch Dật liền lập tức yêu quý không thôi, ai bảo nhóc con dễ thương khả ái như vậy, mà đôi mắt kia lại thực giống Lăng U hồi bé, nhìn là muốn mềm lòng. Mọi người nhìn nhau, cuối cùng gật đầu một cái, kết quả hai vị phụ huynh kéo anh vào trong phòng tra hỏi, để Lăng U khóc không ra nước mắt thấp thỏm đứng bên ngoài.

"Hai người tiến triển nhanh thật đấy." Kỷ Hà ôm lấy vai cô cười nói.

"Tớ nói rồi, không như mọi người nghĩ đâu. Sao sự việc lại thành ra thế này chứ!" cô uể oải dựa người vào tường nói.

"Ha ha ha Lăng U, đứa nhỏ này thật giống em, chỉ có điều thông minh hơn em thôi." anh trai cô ngồi chơi với Bạch Dật quay lại cười ha hả với cô.

Lăng U nghe xong lại càng u ám hơn, tại sao không ai nghe cô giải thích?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: U Minh

Hai tiếng sau, Quân Mạc Phàm theo sau ba mẹ cô đi ra ngoài, Lăng U đang chán nản thấy vậy vội vàng đứng dậy đi đến. Nói chuyện lâu như vậy, hại cô lo lắng không thôi, chỉ sợ boss nói gì đó không nên bị ba mẹ cô đuổi đánh, vậy chắc chắn cô lại quay về với hai chữ thất nghiệp rồi.

"Boss, anh nói gì với ba mẹ tôi vậy?" Lăng U nhẹ nhàng khuyếch vào tay anh khẽ hỏi.

"Em yên tâm, tôi chỉ mất 1/10 thời gian để ba mẹ em đồng ý cho chúng ta quen nhau."

"Nhưng mọi người nói lâu như vậy mà."

"9/10 thời gian còn lại, ba mẹ em chỉ kể chuyện về em. Ngay cả chuyện mộng em có một vết bớt hình quả dâu cũng nói ra đấy." anh nhếch môi ghé sát tai cô thì thầm.

Mặt Lăng U lập tức đỏ đến tận mang tai, chuyện mộng cô có vết bớt hình quả dâu chỉ có cô với mẹ biết, ngay cả Kỷ Hà cũng không biết, vậy mà lại dễ dàng đi nói với người ngoài, sau này cô còn mặt mũi nào nhìn anh nữa.

"Lăng U, mau vào bếp giúp mẹ nhặt rau."

"Nếu boss dám nói ra, tôi sẽ sống chết với anh." cô cảnh cáo anh rồi nhanh chóng chạy vào trong bếp.

Quân Mạc Phàm nhìn theo bóng hình của cô khẽ mỉm cười, cô sống làm người của anh, chết cũng đừng mơ thoát khỏi tay anh.

Suốt bữa ăn, Lăng U chỉ cắm đầu vào bát cơm, ngược lại ba mẹ lẫn anh trai cô lại cực kỳ thích Bạch Dật, không ngừng gấp thức ăn cho nhóc con, hoàn toàn quên mất cô con gái, em gái đáng thương này.

Tiền boss lớn boss nhỏ rời đi, Lăng U phi ngay vào nhà lòi kéo mẹ cô ra một góc khuất u ám than vãn chuyện mộng cô có bót hình quả dâu.

"Con đã 25 tuổi rồi, bằng tuổi con mẹ đã sinh anh trai con rồi đấy. Giờ có người rước, ba mẹ đương nhiên là mừng." mẹ cô nhún vai nói.

"Nhưng..... chuyện tế nhị như vậy sao mẹ có thể....."

"Trước sau gì chẳng biết, chỉ là sớm hay muộn thôi. Mẹ rất thích thằng bé, con liệu mà giữ cho chắc. Nhìn Tiểu Dật mà xem, giống tốt như vậy để mất là phí lắm đấy." mẹ cô nói rồi bỏ vào phòng.

Mặt Lăng U dài ra, ba mẹ cô chỉ muốn sớm sớm tống cô ra khỏi nhà, thật là tổn thương sâu sắc. Về đến phòng cô lại bị Kỷ Hà lôi ra bắt kể hết mọi chuyện, Lăng U chán nản gửi tin nhắn xin nghỉ phép một ngày cho Bạch Vô Thường.

"Diêm Vương đại nhân, U Minh xảy ra chuyện rồi." Hắc Vô Thường đứng đợi trong nhà anh, vừa thấy hai người về liền lập tức nói.

"Ngoan ngoãn trông nhà." Quân Mạc Phàm nhún mày nói rồi theo Hắc Vô Thường vào phòng. Trong phòng anh có một cánh cửa bị phong ấn có thể thông đến địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Du lịch Hạ giới

Cánh cửa vừa được mở, con đường dẫn đến U Minh lập tức hiện ra, mọi thứ vẫn như vậy, chỉ có điều thiếu đi một bóng dáng kia, mà cánh rừng Mạn Châu Sa Hoa giờ chỉ còn mỗi lá.

Quân Mạc Phàm đi đến đâu, đám quỷ sai vội vàng sợ hãi quỳ chào, ánh mắt hẹp dài không kiểm soát nhìn về phía ngôi nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên. Từ lúc cô đầu thai, ngôi nhà đó trở thành cấm địa không ai được phép tới gần, chỉ trừ hai người là anh và Bạch Dật, cái tên Lăng U cũng thành từ cấm kị ít ai nói tới, mọi người chỉ biết nơi đó đã từng có một nữ nhân được sủng ái tên Lăng U.

"Diêm Vương đại nhân." nam nhân một thân y phục trắng, toàn thân bao trùm tiên khí khiến đám quỷ sai vội hãi không dám lại gần.

"Chiến thần Nam Không. Con gió độc nào đưa ngươi tới U Minh này?" Quân Mạc Phàm lạnh nhạt ngồi trên ghế Diêm Vương.

Nam Không là chiến thần của Thiên giới, ngay cả Ngọc Hoàng cũng phải nể hấn 3 phần vì sức mạnh khủng khiếp kia. Trận chiến giữa hai giới Yêu- Thần nổ ra, hấn tự mình mang binh diệt sạch tất cả, cuối cùng lập ra một kết giới không ai xâm phạm ai.

"Ta muốn thử trải qua sinh lão bệnh tử một kiếp thôi, ngươi sắp xếp cho ta."

Quân Mạc Phàm nhướng mày nhìn Nam Không, không ít thần tiên rảnh rỗi nhưng đều chọn đi chu du tứ Hải Bát Hoang, Nam Không lại muốn làm người trải qua sinh lão bệnh tử, chắc không phải hấn ở trên Thiên Giới lâu quá nên hoá điên đấy chứ?

"Cũng được, vậy xếp hàng như những linh hồn khác đi."

"Nhất định phải xếp hàng sao?" ánh mắt hướng về dòng người đông đúc đang chờ được đầu thai có chút bất lực.

"Số phận đã được an bài hết rồi, ngươi là chiến thần không lẽ lại không hiểu đạo lý đến trước đến sau? Hay ngươi muốn cướp số phận của người khác..... như vị công chúa kia?" giọng nói mỉa mai lại có chút lạnh lùng khiến Nam Không im lặng.

Hắn quen Quân Mạc Phàm không phải ngày một ngày hai, cũng đã từng kề vai sát cánh cùng nhau chiến đấu, con người hỷ nộ thất thường này vẫn là không nên trêu chọc.

"Ta sẽ xếp hàng..... nhưng đừng gán ghép ta với đám người của Thiên Giới, không phải ai cũng giống cô ta."

Quân Mạc Phàm hướng Nam Không rời đi nhún mày suy nghĩ, theo tốc độ chậm chạp của đám linh hồn kia chắc phải mất một thời gian hấn mới có thể

đầu thai, tính toán một chút, đôi môi mỏng khẽ nhếch lên, Ti Mệnh đã không viết cho người vậy kiếp sau cứ để ta an bài.

Anh rời khỏi U Minh, Hắc Vô Thường thờ dài nhìn theo, nhìn về mặt của Diêm Vương đại nhân, xem ra chuyến du lịch lần này của Nam Không sẽ phải uất ức rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Ninh Thư

Từ khi bị lộ chuyện mộng có bót hình quả dâu, Lăng U luôn muốn tránh mặt anh, ít nhất là không dám ngẩng đầu mỗi khi đứng đối diện ai kia, cô cảm thấy xấu hổ vô cùng.

"Em hình như không muốn nhìn tôi?" Quân Mạc Phàm như rồng mây nhìn cô đang cố gắng cúi đầu thật thấp.

"Boss đẹp trai như vậy, tôi sợ nhìn nhiều sẽ hỏng mắt." mặt Lăng U thoáng cái đã đỏ đến mang tai, câu nói này cũng không tính là nói dối a.

"Được tôi cho phép, mắt em sẽ không hỏng được." anh nhấc tay nâng cằm cô lên, môi mỏng khẽ nhếch lên mỉm cười thật soái.

Lăng U cảm thấy nhiệt độ trong cơ thể tăng cao đột ngột, chẳng phải mọi người đều nói boss rất lạnh lùng và hà khắc sao? Miệng lưỡi thiên hạ quả nhiên không nên tin.

Suốt ngày hôm đó, Lăng U không thể tập trung làm việc được. Cô cứ chống cằm ngăn người nhìn anh làm việc. Hình như đã từ rất lâu rồi, cô cũng từng như vậy, cũng ngăn người ngắm một ai đó.

"Lăng U....."

"Lăng U....."

"....."

"A, vâng?" cô giật mình nhìn lên, thấy anh đứng trước mặt mình nhíu mày thì vội vàng đứng dậy.

"Hết giờ làm việc rồi."

"A....." nhanh vậy sao? Cô mới chỉ ngắm một chút mà ngắm đến hết cả giờ làm việc.

Quân Mạc Phàm nhìn cô, lại cảm thấy muốn đánh người. Bạch Vô Thường quả thực quá độc ác, lại cho cô uống nhiều canh như vậy khiến kiếp này đầu óc cô không được nhanh nhạy, cũng may nhờ như vậy anh mới có thể nhanh chóng gặp phụ huynh gả cô cho anh.

"Chúng ta đi mua chút đồ rồi về gặp ba mẹ em"

Lăng U bị anh kéo đi không chút phản kháng, hôm qua chẳng phải đã gặp rồi sao? Quân Mạc Phàm đưa cô đến trung tâm thương mại lớn nhất, cùng cô lựa đồ để tặng phụ huynh, lại mua thêm thức ăn về nấu.

"Phàm." giọng nói vui vẻ vang lên đằng sau hai người.

Lăng U cùng anh quay lại, cư nhiên là Lãnh Ninh Thư, vị tiểu thư kiêu ngạo của tập đoàn K.T. Quân Mạc Phàm không để ý, lập tức kéo tay cô muốn rời đi, anh không muốn phá hỏng tâm trạng tốt đẹp hôm nay. Ninh Thư thấy vậy vội vàng chạy theo, vệ sĩ theo sau cô ta cũng đi đến chắn đường của hai người.

"Phàm, chúng ta không hẹn mà gặp nhau ở đây, đúng là có duyên." Ninh Thư không để ý đến cô, đi đến trước mặt anh cười nói vui vẻ.

"Nói như vậy cô với toàn bộ người ở khu thương mại này đều có duyên." anh từ trên cao nhìn xuống khiến Ninh Thư có chút sợ hãi.

Sau lần cô ta khoác lóc muốn ba cô ta giúp đỡ, cô ta biết ba mình sẽ không đồng ý. Nhưng anh lại rất tôn trọng ba cô ta, ngày trước vẫn lâu lâu qua nhà chơi, nhưng từ ngày có cô, không thấy anh đến nữa.

"Phàm, lâu rồi không thấy anh đến chơi, ba em cứ nói suốt ấy. Tối mai nhà em có tiệc nhỏ, ba em muốn mời anh."

Quân Mạc Phàm suy nghĩ một chút liền gật đầu. Lãnh Hải kiếp này là một người chính trực, nếu không phải con gái chân chính bị cướp mất thì chính là một gia đình hoàn hảo.

Chương 44: Ghen

"Nào nào, Tiểu Phàm, ăn cái này đi."

"Tiểu Phàm, cái này rất ngon, ăn nhiều một chút."

"Tiểu Phàm, cái này là món tủ của cô đấy, con ăn thử xem."

"....."

Lăng U cắn đũa nhìn mẹ cô liên tục gấp thức ăn cho anh. Mẹ cô không phải người dễ tính, ngay cả ba cũng có lúc sợ mẹ, vậy mà anh lại thuần hoá nhanh như vậy, đã có thể khiến cho mẹ cô quên mất hai đứa con này.

"Lăng U, anh có cảm giác chúng ta là được nhặt về." anh trai cô Lăng Thiên ghé sát tai cô thì thầm.

Lăng U chán nản thở dài, từ nhỏ ba mẹ đã nghiêm khắc với hai anh em, đặc biệt là anh trai cô. Vì thừa kế sự nghiệp của ba, Lăng Thiên đã phải học tập hơn người, bù lại ba mẹ sẽ không can thiệp vào chuyện hôn nhân.

Quân Mặc Phàm nhìn bát đã đầy thức ăn, lại quay qua thấy cô đang hăm hực cắn đũa liền gấp miếng cá đã được gỡ sạch xương cho cô. Ba mẹ cô thấy vậy đều cười ần ỷ, cực kỳ vừa lòng với cậu con rể này.

Bên kia, Ninh Thư sau khi thấy anh đồng ý liền lập tức về nhà tìm ba mẹ của mình. Ngày mai chính là kỷ niệm ngày cưới của ba mẹ cô ta, Ninh Thư chính là muốn anh xuất hiện giống như bọn họ là một gia đình.

"Ba, ngày mai Phàm sẽ đến chúc ba mẹ."

"Chẳng phải chúng ta đã thống nhất sẽ đi ăn nhà hàng sao?" Lãnh Hải nhú mày nói.

"Con chỉ thuận miệng nói, là anh ấy tự muốn đến. Ba, hay chúng ta làm một bữa tiệc nhỏ tại nhà đi." Ninh Thư làm nũng ôm lấy tay ba cô ta.

"Ông xã, như vậy cũng được mà." mẹ cô ta thấy con gái năn nỉ mãi liền không đành lòng nói đỡ.

"Cứ như vậy đi."

Ninh Thư cười thật tươi chạy lên phòng. Chỉ cần sắp xếp cho đám nhà báo một chút, anh nhất định sẽ thuộc về cô ta.

Cả ngày hôm sau, Lăng U vui đầu vào công việc thư ký. Cô có thể nhìn thấy sự bất mãn của một số người trong công ti với cô. Cũng đã có vài lời đồn rằng cô câu dẫn boss để leo lên chức vụ này, nếu không một người bằng cấp bình thường như cô sao có thể. Thậm chí ngay cả Bạch Dật cũng bị lôi vào vụ này, họ nói cô ém bùa nên nhóc con cao ngạo mới thích cô gọi cô là mami. Lăng U nghĩ mà thấy nực cười, nếu có thể cô cũng muốn ém bùa bọn họ để bọn họ gọi cô là mẹ.

Tiếng chuông điện thoại vang lên. Lăng U liếc mắt nhìn, cư nhiên là boss gọi, cô vội vàng nghe máy.

"Xuống hầm để xe, tôi đợi em."

Chỉ một câu rồi cúp máy, Lăng U ngơ ngác nghe theo anh đi xuống hầm để xe. Còn chưa hiểu chuyện gì cô đã bị anh mở cửa xe tống vào rồi phóng đi.

Chương 45: Ghen(2)

Quân Mặc Phàm trực tiếp đưa Lăng U đến một quán nhỏ nhưng bên trong lại thiết kế vô cùng rộng rãi. Anh đẩy cô đến trước mặt một người đàn ông có quả đầu lạ rồi quay người rời đi.

"Hoá ra anh là nhà tạo mẫu tóc." Lăng U nhìn bàn tay điều luyện kia có chút ngưỡng mộ nói.

Anh ta cũng cười đáp lại, đây là lần đầu tiên boss dẫn một cô gái tới đây. Trước đó đã căn dặn anh ta thật kỹ rằng phải toàn tâm toàn ý phục vụ. Phụ nhân của boss vẫn là không nên động vào.

Làm tóc xong, Lăng U lại bị đẩy vào trong phòng, bên trong đều là những bộ váy hàng hiệu hiếm có, một người phụ nữ nhìn cô từ đầu đến chân rồi đưa cho cô một bộ váy màu trắng non.

Đến khi Quân Mạc Phàm trở lại, Lăng U đã hoàn toàn trở thành một nàng công chúa. Cô vốn đã xinh đẹp, trang điểm lại càng xinh đẹp hơn. Anh hài lòng gật đầu rồi kéo cô lên xe phóng đi.

"Boss, chúng ta đi đâu vậy?"

"Đến Lãnh gia."

Lăng U ngẩn người, lúc sau mới hiểu được liền nhủ mày hỏi tại sao. Rõ ràng là mời anh, cô đi theo làm gì chứ, người ta thấy cô còn chướng mắt nữa là.

"Đưa em đi giao tiếp, sau này đỡ làm anh mất mặt."

Lăng U nhìn Lãnh gia cảm thấy không như trong tưởng tượng, không to cũng không xa hoa, gia chủ xem ra rất coi trọng gia đình.

"Phàm, anh đến rồi." Ninh Thụ thấy anh bước ra khỏi xe liền vui vẻ chạy đến.

Quân Mạc Phàm không để ý đến cô ta, anh vòng qua bên kia mở cửa xe cho cô. Ninh Thụ thấy cô mặt lập tức biến sắc trở nên vụng về, chỉ là đi dự tiệc gia đình mà cũng mang theo thư ký sao?

"Quân tổng, cảm ơn cậu đã đến chung vui." Lãnh Hải nhìn phát biết ngay người phụ nữ đi cùng anh không phải bình thường. Nhìn ánh mắt chiều chuộng yêu thương kia, con gái ông ta nhất định không có cửa.

"Chú đừng câu nệ, cứ gọi cháu là Mạc Phàm, chúng ta hợp tác bao nhiêu năm, đây là chuyện nên làm. Chúc mừng cô chú." anh bắt tay xã giao, cô võ thể nhìn ra anh rất coi trọng người này.

"Cô đây là?"

"Vợ sắp cưới của cháu."

Mặt Lăng U đỏ lên, cô với anh còn chưa từng hẹn hò, sao nhanh như vậy đã là vợ sắp cưới, cô còn chưa chuẩn bị tâm lý làm mẹ kế của một thằng nhóc 5 tuổi đâu. Ninh Thụ nghe xong hai tay run rẩy nắm thành nắm đấm. Cô ta theo đuổi anh hơn 1 năm trời vậy mà ngay cả ánh mắt anh cũng phải hiềm hoi lắm mới ban phát cho cô ta, người phụ nữ này quen anh được nửa tháng đã sắp thành Quân phu nhân, cô ta không cam lòng.

Thức ăn rất ngon, Lăng U ăn mà mặc kệ ánh mắt chết chóc đang chĩa về mình từ đầu đến cuối của Ninh Thụ.

Nhìn anh ung dung ôm cô rời đi, Ninh Thụ tức giận nhất thời quên mất đám nhà báo được cô ta mời tới đang ra sức truyền thông tin chủ tịch Quân thị công khai vợ sắp cưới.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Công khai vợ yêu

Mới sáng sớm Lăng U đã cảm thấy không khí bất thường khi bước chân vào công ti. Mọi người đưa cặp mắt soi mói nhìn cô như một con khỉ trong sở thú khiến Lăng U thấy khó chịu, hôm nay cô ăn mặc đúng là hơi khác mọi khi nhưng đâu không có giống người như vậy.

"Bạch trợ lý." Lăng U nhìn thấy Bạch Vô Thường lập tức vẫy tay lên chào.

"Tiểu Lăng U." giọng nói có chút u buồn vang lên.

Bạch Vô Thường chậm chạp đi tới chỗ cô, mặt mũi cười chào. Anh ta vẫn biết cô sẽ thuộc về Diêm Vương đại nhân, nhưng khi nhìn đến tờ báo sáng nay liền không kìm được mà có chút ghen tị lẫn chán nản. Chỉ với thời gian ngắn như vậy, boss đã biến Lăng U trở thành người của mình, tình cảm không nên có với cô lại bị chôn vùi thêm nữa.

"Bạch trợ lý, có phải hôm nay tôi nhìn lạ lắm không? Sao ai cũng nhìn tôi như vậy?" cô nhỏ giọng hỏi.

"Cô cập nhật thông tin chậm thật đấy, giờ chắc cả nước đều biết cô là Quân phu nhân tương lai rồi." Bạch Vô Thường mở điện thoại cho cô xem, mắt Lăng U như muốn lòi ra, ngay cả đoạn video anh tuyên bố cô là vợ sắp cưới với Lãnh tổng cũng bị đăng lên.

"Cái này....." mặt Lăng U trở nên méo mó. Mặc dù anh đã gặp qua ba mẹ cô nhưng hôn nhân là chuyện cả đời, cô không muốn lấy người cô không yêu.

Lăng U vác bộ mặt u ám đi lên phòng làm việc. Vừa mở cửa đã thấy anh đang thong thả nhâm nhi cafe buổi sáng, nhìn khuôn mặt tươi tỉnh kia chắc tâm trạng đang rất tốt đây.

Quân Mạc Phàm nhìn thấy cô liền kiềm chế lại cảm xúc cổ làm ra vẻ lạnh lùng mọi khi. Lăng U dụi mắt một cái, cô thật không nhìn nhầm chứ, giấy trước boss thậm chí còn nhếch miệng cười, giây sau đã mặt lạnh nhìn cô.

"Em đến muộn."

"Boss, anh..... đã đọc báo sáng nay chưa?" cô ấp úng nói.

"Rồi." anh gật đầu một cái nhìn cô.

"Vậy chuyện kia.....anh tính bao giờ mở họp báo giải thích?"

"....." Quân Mạc Phàm nhướn mày nhìn cô. Đôi chân dài nhanh như cắt đi đến trước mặt Lăng U khiến cô cảm thấy ngọt ngát.

"Sớm hay muộn thì em cũng là vợ tôi, cần phải giải thích sao? Hôn nữa..... em phải chịu trách nhiệm với tôi, ăn tôi rồi có sản phẩm liền muốn chạy sao?" chữ hôn nữa vừa nói ra, tay đã nâng cằm cô lên, đôi môi mỏng lập tức hôn môi cô.

Môi lưỡi quấn lấy nhau khiến đầu óc Lăng U trở nên ngừng hoạt động, tai cũng ù ù không nghe rõ câu sau. Lúc này cô chỉ biết boss đang hôn cô, mà còn đưa lưỡi vào trong miệng cô càn quét vị ngọt.

"Ừ..... ừ....." đến khi không thở được nữa Lăng U mới tỉnh lại, cô đập nhẹ ngực anh ra hiệu cô sắp tắc thở rồi.

Quân Mạc Phàm cũng biết giới hạn của cô nên thả ra, vừa được thả Lăng U đã há to miệng hít lấy hít để.

"Thời gian là cả cuộc đời, chúng ta sẽ tập luyện thường xuyên để nâng cao khả năng của em." anh thòm má cô một cái rồi rời đi.

Lăng U mặt đỏ như ớt khi đứng dựa người vào tường thờ hồng học, cô vừa bị boss cưỡng hôn, đáng lẽ là phải một tát bay răng..... nhưng sao tim cô lại đập nhưng như vậy..... lại có một chút cảm giác quen thuộc và nhớ nhung!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Cầu hôn

"Chuyện này là như thế nào?" Ninh Thư tức giận gọi điện cho đám nhà báo hôm qua cô lên mời tới.

"Lãnh tiểu thư, chúng tôi làm cũng chỉ vì yêu nghề thôi, tin hot như vậy nếu không tung ra chẳng phải rất phí sao? Cô xem chưa tới nửa ngày báo đã bán hết, chúng tôi còn phải cảm ơn cô đấy."

Ninh Thư đập máy tức giận đập vỡ bình hoa trên bàn. Bao nhiêu kế hoạch tốt như vậy cuối cùng người hưởng lại là cô. Đám nhà báo kia chắc chắn là cố tình, viết như vậy chẳng khác nào cho cô ta một bạt tai?

Bạch Vô Thường ngồi trong phòng ngăn người nhìn tờ báo, trên đó in ảnh Diêm Vương đại nhân ôm eo thân mật với Lăng U thật chói mắt. Mở bàn tay ra, một bông Mạn Châu Sa Hoa đỏ như máu hiện ra, ngay lúc anh ta đưa cô đi đầu thai, cả rừng Mạn Châu Sa Hoa rụng hoa tro bụi, đây là bông hoa cuối cùng anh ta giữ được.

"Tiểu Lăng U." giọng nói dịu dàng lại có chút u buồn vang lên. Bạch Vô Thường cười nhạt một tiếng rồi bóp nát bông hoa.

Trong gương, anh nhướn mày nhìn Bạch Vô Thường đang bóp nát bông hoa. Có thể lúc ở U Minh, anh không mấy để ý đến cô nhưng mọi chuyện anh đều nắm rất rõ. Ngay cả khi Bạch Vô Thường có tình cảm với cô hay lên giường anh chạy lên Hạ Giới thăm cô anh đều biết hết. Chỉ là Lăng U anh sẽ không nhường cho bất cứ ai.

Chuyện tông tài Quân thị công khai vợ sắp cưới khiến cuộc sống của Lăng U hoàn toàn bị đảo lộn. Bất cứ lúc nào cô cũng có thể bị đám nhà báo chụp lén hay bị đám phóng viên vây quanh hỏi thăm. Lăng U mệt mỏi lết xác đến chỗ anh than vãn.

"Boss, anh thật sự muốn cưới tôi sao?"

"Không sai." anh không ngần ngại nói.

"Nhưng tôi nhiều tật xấu lắm ấy....."

"Tôi biết." khoé môi khẽ cong lên. Bao nhiêu tật xấu của cô đều giống với kiếp trước, anh đã sớm quen mắt rồi.

Lăng U thấy anh vẫn không thay đổi liền hít một hơi thật sâu quyết tâm nói.

"Nhưng boss, tôi không yêu anh."

Bàn tay đang viết bỗng nhiên dừng lại. Quân Mạc Phàm đen mặt đứng bật dậy nhìn cô. Không hiểu sao Lăng U bị anh nhìn lại thấy toàn thân ớn lạnh, sợ hãi bắt đầu dăng cao. Quân Mạc Phàm tiến lên một bước, Lăng U lại lùi thêm một bước, đến khi lưng cô chạm phải bức tường cứng rắn, anh đã đưa tay khoá cô trong lòng.

"Xin lỗi....." giọng nói nhỏ đến mức Lăng U không nghe rõ vang lên trong cổ họng anh.

Quân Mạc Phàm ghì chặt lấy cô, tham lam hút mùi hương quen thuộc trên người cô để giữ lấy bình tĩnh sắp mất. Lúc nghe cô nói không yêu anh, trái tim anh hung hăng thất lại đầy đau đớn, cảm giác này thật khó chịu.

"Lấy nhau rồi, tôi sẽ khiến em yêu tôi."

"Sao?" Lăng U có chút ngu ngơ không hiểu.

"Em đồng ý lấy tôi chứ, Lăng U?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Chuyện cũ

Lăng U ngẩn người, anh thế nhưng lại..... cầu hôn cô? Lăng U cảm thấy tai mình nhất định là có vấn đề, boss làm sao có thể động tâm với một người bình thường như cô được. Nhưng nhìn đến khuôn mặt đẹp trai lại nghiêm túc kia, cô biết anh không nói đùa.

"Nhưng chúng ta chưa hẹn hò." Lăng U khẽ lên tiếng phản kháng.

"Đi ăn tối cùng nhau không phải là hẹn hò sao?"

"....." lần ăn tối muộn đó không phải là thấy cô tặng ca chăm chỉ nên thưởng sao?

"Nhưng boss đâu có thích tôi."

"Không thích em thì sao tôi phải làm cơm, gỡ cá cho em ăn? Nếu không thích em thì sao tôi phải bỏ thời gian quý giá đến đây tìm em? Nếu không thích em sao tôi lại để Bạch Dật thân thiết với em như vậy?"

"....." Lăng U có chút ngơ ngác không hiểu câu giữa nhưng nhất thời không để ý, lúc này cô đang bị những lời nói của anh làm cho ngạc nhiên.

Thì ra boss luôn thích cô nhưng sao cô lại không để ý thấy? Lăng U suy nghĩ một chút rồi mờ to mắt nhìn anh..... có một điều cô đã muốn hỏi anh từ lâu nhưng không dám, bây giờ vẫn nên là nói ra?

"Boss, vậy..... mẹ của Bạch Dật đâu?"

Quân Mạc Phàm nghe xong mặt lập tức thay đổi, không khí trong phòng giống như giảm xuống còn âm độ vô cùng lạnh lẽo. Lăng U dường như có thể thấy hàn khí tỏa ra từ người anh nhưng chỉ là trong chốc lát, mọi thứ lại trở về như ban đầu.

"Cô ấy sinh Bạch Dật xong liền bỏ đi." giọng nói nhàn nhạt vang lên, nhưng cô nghe thấy lại có chút u buồn.

"Cô ấy cảm sùng anh sao?" Lăng U hỏi nhỏ.

"Em dám?" từng chữ gần qua kẽ răng.

"Không..... không dám." cô theo bản năng vội vàng lắc đầu.

Lăng U lên nhìn mặt anh, thấy nó ngày càng đen lại thì sợ hãi không thôi. Nhưng cô thật sự rất tò mò, tò mò chết đi được ấy, rất muốn biết vợ trước của anh tài giỏi cỡ nào mới có thể đặt anh ngay ngắn dưới chân sau đó sút bay ra khỏi cuộc đời của cô ấy như vậy.

Quân Mạc Phàm liếc mắt cũng biết cô đang nghĩ gì, chắc chắn cô cho rằng anh vì shock do bị đá nên mới nói như vậy. Khẽ thở dài một tiếng, lần sau quay về nhất định phải cho Bạch Vô Thường uống hết nồi canh Mạnh Bà.

"Cô ấy bỏ đi vì quá mệt mỏi." anh ôm lấy eo cô đặt lên đùi rồi ngồi xuống ghế sofa, cầm đặt lên vai cô có chút nặng.

"Boss, anh đã làm gì có lỗi sao?" cô ngồi im không dám nhúc nhích nói.

"....." Quân Mạc Phàm rũ mắt nhìn xuống đôi tay đang nắm chặt của cô. Một tay khẽ vươn ra nắm lấy bàn tay ấm áp của cô, Lăng U bị bàn tay lạnh lẽo của anh nắm lấy khẽ run rẩy trong lòng.

"Đúng vậy, một tội lỗi không thể tha."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Ôm

Lăng U nghe vậy không hiểu sao tâm lại thấy đau. Cảm giác này thật khó chịu, cô vùng khỏi vòng tay ấm áp của anh khẽ lùi lại một bước.

"Vậy boss.....có hối hận không?" cô ngẩng đầu nhìn anh. Cô rất muốn nghe câu trả lời!

Thấy anh nhìn mình không chớp mắt, Lăng U nghĩ bản thân đã nhiều chuyện nên ngượng ngùng cười một cái.

"Tôi không có ý xen vào đâu....."

"Đến giờ vẫn hối hận." Quân Mạc Phàm liếc mắt nhìn sang chỗ khác.

Lăng U mở to mắt nhìn anh nhưng rồi cũng nhanh chóng rũ xuống. Boss nói vậy là có ý gì? Rõ ràng là vừa cầu hôn cô nhưng đối với vợ cũ vẫn còn hối hận, có phải..... cô chỉ là người thay thế? Thời gian như ngừng lại, cô đứng đấy cúi đầu không dám nhìn anh, trong lòng cực kỳ không thoải mái. Anh quay lưng về phía cô, tâm tư nặng trĩu đè trên vai.

Hôm sau Lăng U mệt mỏi mở mắt, vừa định đứng dậy đã chóng mặt, mới sáng sớm đã hôn đất hai lần. Khó khăn lắm mới lấy được nhiệt kế đo nhiệt độ, không ngờ cô lại sốt cao như vậy. Có lẽ do hôm qua đội mưa về, tối ngủ lại không đóng cửa sổ.

Với tay lấy điện thoại, cô ấn gọi cho một người.....

"Tiểu Lăng U, còn 2 phút nữa là cô sẽ bị boss trừ lương đấy." giọng nói éo éo của Bạch Vô Thường vang lên bên kia máy.

"Bạch trợ lý, hôm nay tôi hơi mệt, muốn xin nghỉ."

Bạch Vô Thường nghe giọng nói mệt mỏi của cô liền lập tức đứng dậy lo lắng chạy ra ngoài.

"Bạch trợ lý?" Lăng U không thấy ai trả lời khẽ nhíu mày gọi.

"....."

"Bạch....."

Tút..... tut..... cô nhìn màn hình khẽ thở dài một tiếng, đập máy cũng không thèm hỏi thăm người ta một câu, công việc nhiều đến như vậy sao?

Một lúc sau, chuông cửa vang lên, cô khó khăn đi ra mở, cư nhiên lại là cái người cô vừa gọi điện xin phép nghỉ, nhanh như vậy đã đến.

"Tiểu Lăng U, cô bị ốm sao? Tôi có mua thuốc với cháo đây." Bạch Vô Thường vội dìu Lăng U sắp đứng không vững vào trong phòng.

Lăng U len lén nhìn anh ta, càng nhìn mắt cô lại càng mở to hơn, đến khi Bạch Vô Thường không chịu được nữa che mắt cô lại nói.

"Tôi đẹp trai nhưng không có dễ dãi nha. Cô nhìn sắp rớt mắt ra ngoài rồi đấy."

"Bạch trợ lý, bình thường anh vẫn tốt với nhân viên như vậy sao?"

Nụ cười trên môi lập tức cứng lại, tại sao anh ta lại quên mất, anh ta với cô đã không còn thân như trước, lấy lý do quan tâm nhân viên đúng là hơi gượng ép nhưng còn cách nào sao?

Lăng U thấy Bạch Vô Thường cười khó khăn liền không làm khó anh ta nữa.

"Được rồi, anh mau về công ty đi. Tôi khỏe lắm, ăn cháo uống thuốc là khỏi thôi."

Bạch Vô Thường không còn lý do ở lại mà chủ nhà cũng đã lên tiếng đuổi người nên đành rời đi.

"Bạch trợ lý....." Lăng U bỗng nhiên gọi to.

"Sao vậy?"

"Đừng nói với bos có được không?"

"Được!"

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Lời thật lòng

Bên kia Quân Mạc Phàm chờ cả nửa ngày không thấy cô đến, điện thoại cầm lên lại đặt xuống cả chục lần mới dám gọi cho cô, kết quả 27 cuộc gọi không nghe máy được một lần, anh nghĩ cô vẫn đang tức giận nên vứt điện thoại sang một bên tiếp tục cắm mặt vào máy tính.

Tối đến, anh từ nhà tắm đi ra lại cầm điện thoại lên xem, vẫn không có tin nhắn hay cuộc gọi nào từ cô, anh khó chịu quay người bước vào thư phòng đọc sách.

"Um.....39.2? Sao lại sốt cao hơn rồi?" Lăng U đầu óc choáng váng nhìn nhiệt kế.

Đưa tay chạm tới bát cháo còn một nửa đã lạnh, cô mệt mỏi hạ tay xuống, thật sự không muốn ăn.

"Khó chịu quá..... um....." mắt Lăng U đã bắt đầu mờ đi, cô không còn nhìn rõ mọi thứ, đầu óc choáng váng khiến cô ngất đi, trước khi ngất còn kịp nhìn thấy một bóng người trước mặt nhưng lại không nghe thấy giọng nói của người đó.

Một ngôi nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên? Đây là U Minh sao? Cũng không đáng sợ như trong tưởng tượng..... nhưng sao cảm giác lại khó chịu như vậy..... có tiếng khóc trẻ con..... còn đoàn đưa dâu nữa..... chú rể là ai? Sao lại không thấy mặt.....

Lăng U bỗng nhiên mở mắt ngồi bật dậy, đưa tay sờ lên mặt, cư nhiên là nước mắt, giấc mơ mờ nhạt kia lại khiến với thấy đau.

Quân Mạc Phàm cảm thấy cháo nóng hổi bước vào, vừa thấy cô đã tỉnh lập tức đặt tô cháo xuống lại gần ôm chặt lấy cô. Nếu không phải hôm đó anh mở gương ra xem, có phải cô sẽ chết trong căn phòng đó không? Nhìn thấy cô ngất đi, cả người nóng hừng hực, trái tim anh như ngàn dao đâm phải, chỉ sợ cô sẽ bỏ anh đi, như lúc trước vậy.

"Boss, đau." Lăng U không chịu được nữa khẽ kêu lên.

Quân Mạc Phàm vội thả cô ra nhưng lại nghiêm nghị nhìn cô. Anh có đau lòng nhưng cũng có tức giận, cô sốt cao như vậy lại không thèm báo cho anh, hại anh lo lắng 2 ngày không ngủ được.

Lăng U bị anh nhìn toàn thân run rẩy nhẹ nhưng vẫn cứng miệng trong lòng, người bệnh là cũng không phải là anh, tức giận cái gì chứ?

"Em có sao không chịu dùng nó vậy? Ôm cũng không biết tìm tôi?" anh đen mặt nói.

"Chúng ta cũng không có quan hệ gì, sao phải báo cho anh." cô quay mặt đi nhỏ giọng nói.

"Em nói cái gì?" Quân Mạc Phàm nộ khí gần lên.

"....." Lăng U thấy anh tức giận cũng tức giận theo, cô không muốn trở thành người thay thế, cô không muốn làm bù nhìn.

"Quay mặt ra đây nói lại anh nghe." anh bóp má cô xoay lại.

"Chúng ta thì có quan hệ gì chứ? Rõ ràng là còn yêu vợ trước tại sao lại muốn cưới tôi? Có phải boss thấy đùa giỡn tình cảm của tôi vui lắm không? Tôi

không muốn thể thân cô ấy, boss dứt đi." Lăng U vừa nói xong liền khóc oà lên. Cô ghét boss, cô ghét bos!

Quân Mạc Phàm bị những lời nói của cô làm cho hồ đồ. Anh chưa bao giờ coi cô là cô ấy vì Lăng U chính là Lăng U. Cô chính vì như vậy mới giận anh?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ghen với bản thân

"Em đang ghen sao?" Quân Mạc Phàm nâng cằm cô lên.

Mặt Lăng U thoáng cái đỏ đến tận mang tai. Cô đang ghen? Cô lại ghen với vợ trước của anh? Lăng U bị lời nói của anh làm cho rối rắm, cô chỉ biết khi thấy anh vẫn còn vương vấn người cũ, cô thấy cực kỳ khó chịu.

"Mới..... mới không phải."

Quân Mạc Phàm nhìn cô xấu hổ quay mặt đi, khoé môi cong lên nhẹ nhẹ, cô ngốc này lại đi ghen với chính bản thân mình, thật là đáng yêu.

"Chú Bạch, mami bị ốm có nặng lắm không?" Bạch Dật lo lắng đứng ngồi không yên, đây đã là câu thứ 99 nó hỏi anh ta từ khi biết cô nhập viện.

Bạch Vô Thường lúc này đang ôm gối ngồi bất an trên ghế sofa ở nhà của Diêm Vương đại nhân. Chuyện anh ta biết cô bị bệnh nhưng không báo lại, Diêm Vương đại nhân chắc chắn sẽ không tha cho anh ta, sẽ không đến mức nhốt anh ta dưới tầng thứ 18 với đám ma thần biến thái kia chứ?

"Chú Bạch, chúng ta đến bệnh viện đi."

"Đừng có xúi dại chứ." Bạch Vô Thường hét lên, nội tâm lại không ngừng than thở nhóc con thật phiền phức.

Bạch Dật dẫu mỗ, chửi thầm một câu đáng đời. Nếu mami có bị làm sao, nguyên cho Bạch Vô Thường rụng hết tóc, trắng ón luôn.

"Lăng U....." sau một hồi để cô phân vân xem có phải đang ghen không, anh cuối cùng cũng không nhịn được lên tiếng gọi cô.

Lăng U đang ngồi góc tường quay lưng về phía anh nghĩ ngợi, cô thật sự là đang ghen sao? Nói vậy chẳng phải cô đã động tâm với boss? Không thể nào không thể nào, boss chỉ có thể ngắm, tuyệt đối không thể ăn.

"Lăng U, em còn định như thế đến bao giờ?" Quân Mạc Phàm hét kiên nhẫn đi đến nhắc nhở cô lên.

"A, boss.....anh định làm gì?" cô bị anh nhắc lên lập tức vùng vẫy muốn thoát.

Anh nhướn mày ném cô lên trên giường rồi nhanh chóng đè lên người cô. Nếu để cô ngốc này tự suy nghĩ chỉ sợ Mạn Châu Sa Hoa rụng lá trở hoa vẫn chưa nghĩ xong.

"Tôi giúp em phân định một chút." giọng nói khàn khàn vang lên kèm theo động tác cời đồ.

"Boss....." Lăng U nhìn cơ thể dần lộ ra của anh, máu mũi như muốn phun ra ngoài, tay chân run rẩy không biết đặt vào đâu mới phải.

"Lăng U~" anh cúi đầu phả hơi nóng vào tai cô. Lại nhẹ nhàng há miệng cắn cắn cái tai đang đỏ lên của cô.

Lăng U bị anh làm cho mê muội, toàn thân run rẩy ngứa ngáy khó chịu. Quân Mạc Phàm được nước lấn tới, đôi môi mềm áp lên đôi môi đỏ mọng của cô, Lăng U không hiểu nổi bản thân, sâu trong thâm tâm cô muốn có được anh, cô khao khát anh nhưng lại không ngừng do dự.

"Boss....." đầu óc cô dần trở nên mơ hồ, bên tai chỉ nghe thấy tiếng gọi của anh. Cô khẽ nhắm mắt lại.

Đêm đó, cảnh xuân phơi phới trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Ghen với bản thân(2)

"Ui..... có lẽ gãy lưng mất rồi." mới sáng sớm Lăng U đã không ngừng than thở, lưng cô như sắp gãy làm đôi, eo thì đau nhức không thôi, đưa tay với lấy nhiệt kế để đo nhiệt độ.

"Mình hết sốt rồi?" cô tròn mắt nhìn nhiệt kế, hôm qua rõ ràng còn sốt rất cao sao mới chỉ một đêm đã hết sốt?

Mọi người đều nói hoạt động mạnh đồ mồ hôi sẽ mau khỏi bệnh, có lẽ là do hôm qua..... Lăng U sờ sờ lên mặt, cảm giác hai má cô nóng đến mức bỏng tay, chỉ cần nghĩ đến đêm qua hai người ân ái trên giường, máu mũi Lăng U lại muốn phun ra.

"Không ngờ cơ thể boss lại tuyệt như vậy." Lăng U bóp bóp không khí, biểu cảm trên mặt hoàn toàn là mê giai, cơ thể săn chắc như vậy sờ không biết chán.

"Lau nước dãi đi, thật mất mặt." Lăng Thiên từ ngoài cửa đi vào nhú mày nói.

Lăng U nghe vậy cũng vội vàng đưa tay lên miệng lau lau nhưng không thấy thì biết bản thân đã bị lừa. Cô chỉ hành động theo bản năng thôi, còn lâu mới chây dãi.

"Anh đến đây làm gì." giọng nói ghét bỏ khiến Lăng Thiên khoé miệng run rẩy. Nghe tin con gái nhập viện, ba mẹ liền túm cổ anh ta ném thẳng về nước, nhưng vừa mới gặp mặt đã bị ghét bỏ, có ai thăm hại như anh ta không?

"Em không cần thì anh đi."

"Đừng đi... đừng đi." Lăng U vội vàng giữ lại, cô bây giờ không biết phải đối diện với anh như thế nào cho nên không thể để anh trai đi được.

Lăng Thiên đi làm thủ tục xuất viện cho cô, lại vô tình biết được bệnh viện này cũng thuộc tài sản của anh liền run rẩy trong lòng, thảo nào lúc anh ta đến hỏi đọc tên cô ra, bác sĩ y tá ai này đều tận tình chỉ lối, thậm chí còn muốn đưa đến tận nơi.

"Anh thanh toán viện phí rồi à?" cô thay xong đồ nhìn anh trai đang đứng đợi ngoài cửa.

"Xong rồi, em nhớ trả tiền cho anh." Lăng Thiên hờ hững dựa người vào tường nói.

Lăng U nghe mà lòng nhói lên, tiền lương cô còn chưa lĩnh, ăn tiêu lúc trông Bạch Dật cộng với viện phí chắc chẳng còn bao nhiêu. Lăng Thiên nhìn cô khóc không ra nước mắt thì cười nhẹ, em gái ngốc này rõ ràng gia đình rất giàu có nhưng lúc nào cũng khiến bản thân như người nghèo. Thật không hiểu nổi!

Quân Mạc Phàm vì có cuộc họp nên sáng không thể đến, lúc đến nơi thì vợ đã bị người khác mang đi, anh tức giận đi hỏi thì biết là một chàng trai siêu soái ca, hai người lại còn cười nói thân mật khoác tay nhau ra khỏi bệnh viện.

"Bạch Dật, mẹ con bị cướp rồi. Đến, ba đưa con đi cướp lại!" anh mở máy gọi cho con trai, giọng nói lại lạnh đến cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tiểu Bạch+Lăng Thiên

"Lăng U, em thích ăn vị gì? Sao không có hình con cá nhỉ?" Lăng Thiên cúi người lựa bánh kem cho cô.

Lăng U chán nản nhìn anh trai, ngay cả sở thích nhỏ bé của em gái mà cũng không biết, cả ngày chỉ biết cá cá cá thôi.

"Chọn bữa vị dâu là được." Lăng U chỉ vào một cái bánh vị dâu nhìn xinh xắn. Lại nhớ lúc trước cùng anh đi siêu thị, không biết là vô tình hay cố ý anh lại chọn đúng vị mà cô thích. Nghĩ đến anh, mặt cô thoáng chốc đỏ lên.

Bên ngoài, trong chiếc xe đất tiền đồ bên kia đường, Quân Mạc Phàm nhú mày nhìn cô thân mật với người khác, lại còn đỏ mặt ôm má đẩy e thẹn, trán anh liền nổi gân xanh.

"Nhìn đi, kia là kẻ cướp mami của con đấy."

Bạch Dật nghiêm túc gật đầu, mặc dù papa ăn dấm quá đáng nhưng ngoài papa ra, nó cũng không muốn cô thân mật với bất kỳ ai kể cả là anh trai.

"Vậy phải làm sao?" bé con ngược nhìn anh hỏi. Người kia tương lai sẽ là bác của nó, là anh vợ của papa, hẳn là sẽ không động chân động tay đi?

"Bạch Dật, muốn một kẻ không quán lấy người của mình nữa, cách đơn giản nhất là bẻ cong hắn. Nhớ kỹ lấy." giọng nói lạnh lẽo vang lên, khoé môi khẽ cong lên nhẹ nhẹ.

Lăng Thiên đang tính tiền thì hắt hơi một cái, lấy tay xoa xoa mũi, không biết kẻ nào đang nói xấu anh ta.

Lăng U về đến nhà liền nhốt bản thân trong phòng, nghĩ đến ngày mai đi làm sẽ phải gặp anh, cô lại ngượng đến đỏ mặt. Úp mặt vào gối lăn qua lăn lại, Lăng U ngủ quên lúc nào không hay, quên luôn cả việc gọi điện báo cho anh rằng cô đã xuất viện.

"Diêm Vương đại nhân, người không thể cướp quyền làm cha của ta." Bạch Vô Thường đưa tay che chỗ ấy lại nhấn mặt méu máo.

Diêm Vương đại nhân thật quá đáng, cư nhiên muốn anh ta đi câu dẫn Lăng Thiên, bắt anh ta bẽ cong anh trai cô bằng được. Bạch Vô Thường anh ta là trai thẳng chuẩn men, sao có thể đi thích nam nhân cơ chứ.

Quân Mặc Phàm vắt chéo chân ngồi trên ghế, mặt đen hơn than nhướng mày nhìn Bạch Vô Thường. Giữa Hắc Vô Thường và anh ta, có mùi cũng thấy ai hợp hơn. Hơn nữa nếu hai người họ đến với nhau, chẳng phải là một mũi tên trúng hai con quạ sao?

"Tôi không cướp, nếu muốn thì cậu vẫn có thể sinh con. Tôi không quan tâm quá trình, tôi chỉ cần kết quả. 1 tháng, nếu không làm được vậy thì tự giác đến tầng 18, đám ma thần kia sẽ giúp cậu bẽ cong."

Bạch Vô Thường nhìn khuôn mặt đầy uy hiếp kia khóc không ra nước mắt. Rốt cuộc anh ta đã làm gì sai, chẳng lẽ vì chê Diêm Vương đại nhân lúc mới sinh nhìn như khi sao?

"Diêm Vương đại nhân, ta tới rồi đây." Hắc Vô Thường từ trong phòng anh hớn hờ đi ra.

"Hắn ở đây vậy ai trông U Minh?" Bạch Vô Thường tròn mắt nói.

"Khỏi lo, Thôi phán quan sẽ trông. Hắc Vô Thường sẽ làm trợ lý, cứ yên tâm hoàn thành nhiệm vụ đi." anh nói rồi rời đi.

Bạch Vô Thường mềm nhũn chân ngã lên ghế sofa, để bảo vệ hoa cúc, anh ta nhất định phải là người nằm trên.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tiểu Hắc+ Kỷ Hà

Lăng U vỗ vỗ má cố chỉnh lại tâm trạng trước khi đến công ty. Từ nhỏ Lăng U đã ít khi bị bệnh nhưng mỗi lần bị đều rất lâu khỏi, vì lo lắng cho cô nên tất cả các dự án ở trong nước đều giao cho Lăng Thiên nên anh ta tạm thời sẽ ở lại nhà cô một khoảng thời gian để tiện thể còn chăm sóc.

"Tiểu Lăng U." Bạch Vô Thường đứng trước cửa đón cô, đôi mắt thâm quầng kia rõ ràng cả đêm không ngủ được.

"Trợ lý Bạch, anh bị mất ngủ sao?" Lăng U nhú mày hỏi.

"Đâu có! À, Tiểu Lăng U.....anh trai cô thích nhất cái gì?" Bạch Vô Thường có chút không cam lòng hỏi.

Lăng U ngạc nhiên, bình thường Bạch trợ lý với anh hai cũng không có qua lại, có khi còn chưa gặp nhau lần nào. Nghĩ một chút, cô cảm thấy 99% là boss sai anh ta, nhất định là muốn lấy lòng anh vọ đây mà.

"Gái đẹp." cô nhướng mày nói.

"Sao?" ai đó có chút không tin vào tai mình hỏi lại.

"Anh ấy thích nhất là gái đẹp, anh chỉ cần đưa một tiên nữ đến, đảm bảo mọi chuyện đều thuận lợi." Lăng U cười thầm trong bụng, boss muốn lấy lòng anh trai cô? Không dễ dàng vậy đâu.

"....." Bạch Vô Thường tròn mắt nhìn Lăng U hân hoan rồi đi. Trời mới biết lúc này anh ta muốn quay về U Minh như thế nào, boss sai đi câu dẫn người ta, kết quả người ta thích gái đẹp, có chết anh ta cũng không chuyển giới đâu.

Bên kia, Kỷ Hà vô tình được nhận một hợp đồng với công ty của Lăng Thiên, biết đối phương là anh trai cô, cô ta liền vui vẻ không thôi. Đối với Lăng Thiên tuy có chút ăn chơi nhưng anh ta chính là một đối tượng hoàn hảo để kết hôn. Kỷ Hà đã thầm thích anh ta nhưng vẫn chưa dám nói, cô ta sợ sẽ nhận được câu trả lời không mong muốn.

Tình..... Lăng U thấy có tin nhắn liền mở ra xem, vừa đọc xong, khoé miệng liền nhếch lên.

"Lăng U, tớ có nên tấn công trực tiếp không? Chờ đợi thật sự mệt mỏi quá."

"Chẳng phải tớ bảo cậu nên sớm trực tiếp tấn công sao? Cứ lột sạch đồ anh ấy rồi ném lên giường, lo gì anh ấy không chịu trách nhiệm." Lăng U hí hoáy

nhấn lại, không biết từ bao giờ đằng sau cô đã có thêm một người.

" Cậu với Quân tổng cũng gao nấu thành com rồi, vậy anh ấy có chịu trách nhiệm không?"

" Anh ấy quá yếu, tớ mới không cần chịu trách nhiệm." Lăng U nhấn xong ngẩng cao đầu hừ hừ bằng mũi.

Mặt Quân Mạc Phàm lúc này so với đít nòi còn muốn đen hơn, cô cư nhiên dám nói anh yếu. Rõ ràng đêm đó là cô cầu xin anh tha mạng, xem ra nhất định phải nhắc lại cho cô nhớ rồi.

Lăng U không biết anh đứng sau, nhấn xong liền đi thẳng vào phòng làm việc. Quân Mạc Phàm nhủ mảy nhìn theo liền lấy điện thoại gọi cho một người.

" 1 tháng, nếu không cura đồ được Hỷ Hà, vậy thì mặc váy đi phát canh Mạnh Bà đi."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Phá

" Diêm Vương đại nhân, người không thể....." Hắc Vô Thường nghe xong choáng váng, vừa muốn nói lại bị anh mạnh mẽ ngắt điện thoại.

Kỷ Hà? Kỷ Hà là ngọn cỏ trên ngọn núi nào anh ta còn không biết, muốn anh ta cura đồ chẳng phải là bảo anh ta trực tiếp quay về U Minh mặc váy phát canh Mạnh Bà sao?

Lăng U rón rén vào phòng, không thấy ai ở trong thì thở phào một tiếng, vội vàng chạy đến chỗ ngồi cúi đầu chăm chỉ làm việc.

Cạch..... Quân Mạc Phàm mặt lạnh bước vào, Lăng U nghe tiếng bước chân của anh mà tim đập loạn không thôi. Bước chân cuối cùng dừng lại trước bàn làm việc của cô, Lăng U lúng túng không dám ngẩng đầu, quyết định giả ngu.

" Anh yếu sao?" giọng nói lạnh lùng vang lên.

" Sao?" Lăng U ngu ngơ không hiểu.

" Cho nên em mới không cần chịu trách nhiệm?"

Mặt Lăng U thoáng chốc đỏ lên. Boss nhìn như vậy không ngờ lại đi nhìn lên cô nhấn tin với Kỷ Hà.

" Boss....."

Quân Mạc Phàm đen mặt xách Lăng U ném lên ghế sofa, không một ai có thể chịu đựng được khi bị người mình yêu nói là " yếu". Lăng U bị thân hình to lớn đè lên, cô vừa ngượng vừa sợ hãi muốn đẩy anh ra nhưng hoàn toàn bất lực.

" Boss....." cô nhìn khuôn mặt điển trai kia, trái tim lại loạn nhịp.

Quân Mạc Phàm nhìn người dưới thân, hận không thể ăn ngay lập tức, đưa mặt lại gần, đôi môi mỏng chạm nhẹ môi cô. Lăng U rên lên một tiếng khi bị anh cắn vào môi, giữa không khí lãng mạn ấy, một tiếng nói ngây ngô vang lên.

" Papa, người cắn nhẹ một chút, mami bị đau kìa?" Bạch Dật mở cửa lon ton chạy lại, chân nhỏ lạch bạch đến chỗ cô.

Lăng U nghe vậy vội vàng đẩy anh ra ngồi dậy chỉnh lại quần áo. Thật là quá mất mặt, của nhiên lại để cho trẻ con nhìn thấy, đặc biệt là tiểu khả ái Bạch Dật này. Quân Mạc Phàm bị cắt ngang thì vô cùng khó chịu, thật không biết nó giống ai mà ngốc như vậy, chuyện xấu thì chẳng thấy, cứ đến chuyện tốt là có mặt để phá đám.

" Mami, Tiểu Dật nhớ người." Bạch Dật mặc kệ ánh mắt giết người của ai kia, chỉ biết tập trung vào cô.

Lăng U đưa tay ôm lấy nó, lại cảm thấy sao nó lớn nhanh như vậy, mới có mấy ngày không gặp mà nặng lên trong tay.

Quân Mạc Phàm nhìn một lớn một nhỏ rồi đi liền khề nhếch môi cười một cái, cô mặc dù không nhớ nhưng lại thật tâm yêu thương Bạch Dật, tình mẫu tử quả nhiên không thể xem thường.

Bên kia, Bạch Vô Thường rồi rầm đi đi lại lại dưới công ti của Lăng Thiên, cổ vất hết chất xám có trong đầu để nghĩ ra lý do gặp mặt. Kết quả người cần gặp lại không gặp, người không cần gặp lại đứng ngay trước mặt.

" Anh trai yêu dấu đến làm nhiệm vụ à? Nghe nói Kỷ Hà này rất hoang dã đấy, cố gắng lên nha." Bạch Vô Thường híp mắt cười, rõ ràng là cười trên nỗi

đau của người khác.

" Có hoang dã cũng sao bằng Lăng Thiên được, không ngờ khẩu vị của em trai nặng thật đấy." Hắc Vô Thường cũng không vừa, nói xong còn nháy mắt cười ha hả đi vào trong.

Bạch Vô Thường hậm hực chạy theo, khẩu vị của anh ta rất bình thường, chỉ bất thường khi là cấp dưới của Diêm Vương đại nhân thôi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Nhiệm vụ bẻ cong Lăng Thiên

" Kỷ Hà, mong rằng lần hợp tác này thành công tốt đẹp." Lăng Thiên giờ tay bắt tay với Kỷ Hà, miệng còn cười khiến cô ta lúng túng.

" Được." Kỷ Hà run rẩy trong lòng, tay Lăng Thiên thật ấm áp.

Bạch Vô Thường nhìn lên ngoài cửa, cảm thấy khả năng thành công là âm phần trăm. Ngược lại với Hắc Vô Thường, anh ta đặc biệt rất đào hoa, đối với bạn thân của cô cứ ngỡ chỉ cần khua tay là có thể với được.

Lăng Thiên tiễn Kỷ Hà rồi đi liền quay lại phòng làm việc, cư nhiên lại thấy một nam nhân nhỏ nhắn đang cau mày suy nghĩ trước cửa phòng anh ta. Vừa muốn đưa tay gõ lại hạ xuống, suy nghĩ một chút lại đưa tay lên nhưng vẫn không dám gõ cửa.

Phi~ Lăng Thiên nhìn bộ dạng khả ái kia không nhịn được cười thành tiếng. Bạch Vô Thường nghe thấy vội vàng hạ tay xuống quay người chào hỏi.

" Lăng tổng." nụ cười cứng hơn đá kia được Bạch Vô Thường sử dụng ngay lập tức.

" Cậu là Tiểu Bạch bên cạnh em rê tôi?" Lăng Thiên mỉm cười đi đến.

Bạch Vô Thường chửi thầm một tiếng, hoá ra người ta là có biết mình, lại còn tự nhiên gọi Tiểu Bạch như vậy. Nếu anh ta biết boss định bẻ cong mình thì hai tiếng em rê không biết còn gọi nữa không đây?

" Cậu tới tìm tôi có chuyện gì?"

" Cái đó..... anh có rảnh không? Tôi định mua cá nhưng không biết loại nào ngon nên....." Bạch Vô Thường ấp úng nói, bỗng nhiên cảm thấy nói chuyện với anh ta không được tự nhiên.

"....."

" Tôi định rủ Tiểu Lăng U nhưng cô ấy nói bận..... nếu anh không rảnh thì....."

" Được, dù sao cũng sắp hết giờ, chờ tôi thay đồ một chút." Lăng Thiên vỗ vai Bạch Vô Thường đi thẳng vào trong phòng.

Bạch Vô Thường thở dài một cái, không ngờ lý do này mà anh ta cũng đồng ý, quả nhiên cá đều tác dụng rất lớn đối với anh em nhà Lăng U.

Trong siêu thị, mọi ánh mắt đều chĩa thẳng vào cặp nam- nam đang lựa cá. Bạch Vô Thường xoa cằm nhìn chăm chăm một con cá, suy nghĩ cả nửa ngày cuối cùng lại nhìn Lăng Thiên đang ung dung đứng phía sau bằng cặp mắt long lanh.

" Lấy con này, ít xương." Lăng Thiên cười cười chọn hộ.

" Được, lấy con này."

" Chắc, đã 7 giờ rồi, bảo sao thấy đói." Lăng Thiên nhìn đồng hồ khẽ than vãn.

" Lăng tổng, không thì tôi mời anh ăn cơm coi như cảm ơn?" rõ ràng là cố ý. Lăng Thiên dắt anh ta đi mấy vòng quanh siêu thị rồi mới đến khu cá tươi, không lâu mới lạ.

" Vậy tôi không khách sáo." môi mỏng khẽ nhếch lên, nhìn Bạch Vô Thường tâm không cam tình không nguyện đi phía trước.

Nhà của Bạch Vô Thường ở phía Tây khu chung cư cao cấp An Nhiên 1, Lăng Thiên chắc lưỡi một cái nhìn căn hộ ngăn nắp gọn gàng, vẻ mặt khá là hài lòng ngồi xuống ghế sofa.

" Tiểu Bạch, tôi đói rồi, mau nấu cơm!"

Chương 57: Nhiệm vụ bẻ cong Lăng Thiên(2)

Bạch Vô Thường đứng trong bếp nhìn đồng thức ăn, mặt liền chảy dài đến tận sàn nhà. Ở U Minh anh ta đâu cần ăn cơm, lên trên này thỉnh thoảng cũng đi ăn ngoài, bếp trong nhà hoàn toàn chưa được đụng tới trong 5 năm qua.

Lén lút lên trên mạng tra vẫn chưa hiểu, Bạch Vô Thường đi ra ngoài nhìn Lăng Thiên vẫn đang vắt chéo chân ngồi xem phim mà miễn cưỡng cười một cái.

"Lăng tổng, hay chúng ta ăn ngoài đi." đúng là quá mất mặt mà.

"Thức ăn đã mua nhiều vậy rồi còn muốn ăn ngoài sao? Chúng ta đều là những công dân tốt, không thể lãng phí. Hay Tiểu Bạch thực tâm không muốn mời tôi ăn cơm?" Lăng Thiên nhướn mày hờ hững nói.

"Không..... không phải, chỉ là tay nghề của tôi không được tốt, sợ....." Bạch Vô Thường vội xua tay, chính là sợ dạ dày anh ta không chịu nổi thôi.

"Không sao, tôi không kén ăn."

Vác bộ mặt hậm hực quay lại bếp, Bạch Vô Thường cầm con dao giơ lên, một chém liền bay đầu con cá đồng thời cái thớt cũng chia làm hai phần. Anh ta suýt xoa nhìn con dao, không ngờ dao tốt như vậy, chém đứt đôi cái thớt mà vẫn không bị mẻ.

"Con dao tốt thật đấy." giọng nói u ám vang lên phía sau.

"Đúng vậy, tôi mua hàng nội địa đó..... Lăng..... Lăng tổng?"

Lăng Thiên nhìn đến con cá mất đầu, lại nhìn đến cái thớt bị chém đứt làm hai khế thớ dài một tiếng, được mời ăn cơm mà vất vả quá nhỉ?

"Ra nhặt rau đi, để cá tôi làm cho." đeo tạp dề lên, Lăng Thiên lập tức xắn tay áo lăn vào bếp.

Bên kia, Bạch Dật quán lấy Lăng U không chịu rời đi, đã bao nhiêu ngày nó không được gặp cô rồi, thật sự là nhớ tới nỗi tâm cần đều nhớ. Lăng U nhìn Bạch Dật khá ái ngại nhớ tới anh, rõ ràng hai người này là đúc ra từ một khuôn, nhưng tính cách của nhóc con lại rất hợp với cô, có lẽ là giống mẹ của nó.

"Bạch Dật, mẹ của con có xinh không?" Lăng U dặt tay nó dạo phố, bỗng nhiên lên tiếng hỏi.

"Mami rất xinh, là người phụ nữ xinh đẹp nhất mà Tiểu Dật biết." Bạch Dật nắm chặt tay cô cười nói.

"....." đúng rồi, nếu không xinh sao có thể lọt vào mắt xanh của anh được.

"Vậy papa con có yêu mẹ con không?" vừa hỏi xong, Lăng U liền cảm thấy bản thân thật ấu trĩ.

"Đương nhiên là rất yêu. Papa và Tiểu Dật yêu người nhất."

Lăng U thần thờ quay mặt đi, hoàn toàn không biết mami mà Bạch Dật nói chính là cô. Bạch Dật muốn ngủ qua đêm nhà cô, Lăng U không thể làm gì ngoài đồng ý, suốt quãng đường về nhà cô luôn suy nghĩ không biết có nên làm mẹ kế của nó không.

Trong khi đó, Bạch Vô Thường với Lăng Thiên ngồi trên bàn ăn nhìn nhau chằm chằm. Bữa cơm khá là ngượng ngùng nhưng cũng đã kết thúc, đến lúc đi rửa bát thì cả hai lại nhìn nhau, Bạch Vô Thường ảo não, anh ta không biết nấu cơm lại càng không biết rửa bát.

Chương 58: Kế hoạch cưa đổ Kỷ Hà

Choang..... choang..... từ nhà bếp liên tiếp phát ra âm thanh đồ vỡ, Bạch Vô Thường nhìn bát đĩa đã không còn một cái nguyên vẹn liền vứt tất cả vào sọt rác. Lăng Thiên đứng dựa vào một bên nhìn liền lắc đầu vài cái, sau này nhất định không thể để Tiểu Bạch rửa bát nữa.

Tiền Lăng Thiên rời đi, Bạch Vô Thường ảo não ngã xuống giường, hôm nay mặt mũi anh ta đều mất sạch rồi, đã như vậy đừng trách anh ta tạo nghiệp.

"Hazzzz." Lăng U đỡ Bạch Dật ngủ xong liền mệt mỏi bước ra phòng khách tối om. Trái tim cô giờ rất hoang mang, cô đã yêu anh nhưng vẫn có khúc mắc trong lòng không thể gỡ bỏ.

"Um.....um....." ai đó giờ tay bịt lấy miệng cô, Lăng U vùng vẫy cho đến khi ngửi thấy mùi hương quen thuộc, boss vào nhà cô khi nào vậy?

"Lăng U!" Quân Mạc Phàm ôm lấy eo cô, tay không an phận bắt đầu di chuyển.

"Sao anh vào được đây?" Lăng U giữ tay anh lại nhú mày hỏi.

"Sao em nghĩ anh không vào được?" lật người một cái, cô đã nằm bên dưới, tay anh mạnh mẽ nắm lấy tay cô đặt lên trên đầu, đôi mắt hẹp dài nhìn thẳng vào cô.

Lăng U bị tư thế này làm cho ngượng ngùng, cũng may là phòng tối nên không thấy mặt cô đang dần đỏ lên, cô bị động tác của anh làm cho giật mình.

"Boss, ngủ." Lăng U khẽ rên lên.

Quân Mạc Phàm cắn cắn cổ cô, nghe tiếng rên rỉ phía trên lại nhẹ nhàng liếm vết cắn. Giờ anh muốn cô đến phát điên, chỉ một động tác nhỏ, quần áo của hai người đã được cởi ra.

Đêm đó phạt dạy không thể nói!

Sáng hôm sau, Bạch Dật phát hiện ra bản thân cư nhiên ngủ ở phòng khác. Chân nhỏ lạch bạch chạy đến phòng cô lại thấy papa đang ôm lấy mami ngủ vô cùng ngon lành. Bạch Dật dẫu mở nhẹ nhàng đóng cửa lại, chắc chắn là đêm qua papa đã vứt nó sang một bên để giành lấy mami rồi!

"Bạch trợ lý?" Kỷ Hà nhú mày nhìn người trước mặt.

Hôm nay cô ta có việc phải đến trung tâm thương mại để kiểm tra, kết quả gặp phải người quen nhưng nhìn thế nào thì người trước mặt này cũng không giống ai kia mặc dù ngoại hình rất giống nhau.

"Ý cô là Tiểu Bạch bên cạnh Quân tổng? Đó là em trai tôi còn tôi là Tiểu Hắc, trợ lý mới. Cô hình như là bạn của Lăng U?" Hắc Vô Thường giờ tay ním cười nhìn Kỷ Hà.

"Chào anh, tôi là Kỷ Hà." Kỷ Hà cũng tự nhiên bắt tay anh ta. Bàn tay to lớn nắm chặt lấy tay cô ta, Kỷ Hà phải giũ ra hai lần mới thoát được.

"Cô là đang đi mua đồ sao?"

"Không, tôi chỉ đi kiểm tra chút thôi, giờ chuẩn bị về." Kỷ Hà lắc đầu nói.

"Tôi định mua chút đồ tặng Lăng U nhưng không biết phải mua gì, không bằng cô đi cùng tôi đi." Hắc Vô Thường nói xong cũng không đợi Kỷ Hà đồng ý đã tự nhiên nắm lấy tay cô ta kéo đi.

Kỷ Hà nhú mày nhìn bàn tay kia, làm thế nào cũng không thoát ra được nên đành bất lực bị anh ta kéo đi. Hừ, coi như cô ta đi mua đồ cho Lăng U vậy!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Mơ hồ

"Hắc trợ lý, đây đã là bộ thứ 20 rồi, anh còn chưa quyết định được sao?" Kỷ Hà ưỡ oải mặc thử chiếc váy màu trắng đứng trước mặt Hắc Vô Thường than vãn.

Đi hết trung tâm mua sắm mới tìm được cửa hàng thời trang vừa ý, thử hơn chục bộ đồ mà vẫn lắc đầu, có phải anh ta định trêu đùa không?

"Tôi thấy không hợp với Lăng U nhưng cô mặc lại rất hợp đấy, không bằng cô lấy đi." Hắc Vô Thường đứng dậy nói. Mặc dù không muốn nhưng anh ta phải công nhận rằng Kỷ Hà thực sự rất đẹp, Lăng U đúng là có mắt chọn bạn mà chơi.

"Anh nói cáo gi? Tôi theo anh cả nửa ngày trời mà anh vẫn không mua được sao?" Kỷ Hà nắm tay thành nắm đấm trợn mắt nhìn ai kia.

"Được được, vậy lấy cái này cho Lăng U đi. Trưa rồi, tôi mời cô ăn cơm coi như cảm ơn." Hắc Vô Thường thấy Kỷ Hà nổi giận liền lập tức chỉ bừa vào một cái áo treo trên móc sau đó nắm lấy tay Kỷ Hà lôi đi.

Nhân viên cửa hàng nhìn nhau rồi lại nhìn đến cái áo được chỉ, thử đi thử lại cả nửa ngày cuối cùng lại chọn một chiếc váy bà bầu, vậy mà còn ép người ta thử, đúng ta độc ác.

Khác với Bạch Vô Thường, Hắc Vô Thường lại thấy khả năng cưa đổ cây gổ kia trong một tháng là điều có thể. Sau khi tiễn Kỳ Hà về tận nhà, anh ta liền huyết sao vui vẻ rồi đi, mặc váy phát canh Mạnh Bà? Không có cửa đâu.

Lăng U vẫn làm việc như mọi khi, đồng giấy tờ chất cao như núi nhưng cô chẳng có tâm trí làm việc, chỉ cần suy nghĩ đến câu nói của Bạch Dật là lòng cô lại rối rắm, không biết có nên chấp nhận anh hay không.

Tình..... tiếng tin nhắn vang lên, Lăng U mở ra xem, cư nhiên là của Bạch Vô Thường.

"Tiểu Lăng U, tôi muốn viết một câu truyện nhưng không biết có hay không, cô đọc xong có thể góp ý cho tôi không?"

"Được, tôi cũng đang..... rảnh." Lăng U liếc mắt về phía chồng giấy kia, quyết định vứt chúng qua một bên, dù sao cũng không có tâm trí làm việc.

Bạch Vô Thường suy nghĩ một chút cuối cùng cũng quyết tâm ẩn gửi đi. Sớm hay muộn thì cô cũng biết mà phải không?

Lăng U nhận được tin nhắn lập tức mở ra xem, không nghĩ tới Bạch trợ lý lại viết truyện, nhất định phải xem qua a. Truyện nói về một người phạm trần bị bạn thân và bạn trai hãm hại ngã xuống vách núi mà chết. Giống như những linh hồn khác, sẽ phải xếp hàng chờ uống canh Mạnh Bà để đầu thai, nhưng cô ấy vừa xuống U Minh đã muốn nướng cá của Diêm Vương đại nhân lên ăn, kết quả lại bị người nhìn trúng, cho ở lại U Minh. Cô ấy không được ở trong điện Diêm Vương mà chuyển đến một căn nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên, ở đó cô ấy đã gặp được Bạch Vô Thường..... một người cô coi là tri kỷ.

Lăng U ần ần nhưng không thấy có tiếp, cô hậm hực gửi tin nhắn cho Bạch Vô Thường.

"Bạch trợ lý, sao có đoạn ngắn như vậy, mau ra nữa a."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Món quà của Hắc Vô Thường

Tan làm, Quân Mạc Phàm xách Bạch Dật vô cùng tự nhiên theo Lăng U về nhà. Lăng Thiên đến chơi, cư nhiên thấy Quân Mạc Phàm đang thông thả đọc sách, Bạch Dật ngồi trên đùi cô chỉ chỉ gi dí vào máy tính khiến cô cười rất vui vẻ. Hình ảnh ba người như một gia đình nhỏ in ngược trong mắt khiến anh ta cười nhạt một tiếng.

"Anh hai." Lăng U ngẩng đầu liền vội vàng bế bé con ra đứng dậy.

"Bác." Bạch Dật cũng mỉm cười.

Lăng Thiên liếc mắt nhìn đến cái người vẫn đang chăm chú đọc sách kia, khẽ ho nhẹ một cái.

"Lăng Thiên, nếu anh bệnh thì mau đến bệnh viện đi, đừng để lây sang hai mẹ con cô ấy." Quân Mạc Phàm hồ hững nói, đồng thời cũng nhìn anh ta bằng ánh mắt cảnh cáo.

Lăng Thiên khoe miệng run rẩy sống lưng lạnh buốt, bộ dạng kia như muốn ăn tươi nuốt sống anh ta, rốt cuộc anh ta đã làm sai điều gì chứ?

Có tiếng gõ cửa, Lăng U nhú mày, sao hôm nay nhiều người đến nhà cô như vậy.

"Lăng U, tớ đến thăm cậu này....." Kỳ Hà vừa nhìn thấy Lăng U đã giơ tay ôm lấy cổ cô, ánh mắt vừa chuyển đến người trong nhà liền cười không nổi. Sao lại ư ảm vậy chứ.

Hắc Vô Thường bị ánh mắt giết người chĩa vào thì cười khổ quay mặt đi. Diêm Vương đại nhân đúng là nam nữ không tha, chỉ cần là sinh vật sống đến gần cô thì đều bị liệt vào trong danh sách nguy hiểm.

"Lăng U, tôi là Hắc trợ lý mới bên cạnh boss, anh trai của Tiểu Bạch. Lần đầu gặp mặt, tôi có quà tặng cô, chọn mắt cả nửa ngày đấy, đảm bảo cô sẽ thích." Hắc Vô Thường nhét túi quà vào tay cô rồi trốn sau lưng Kỳ Hà, ánh mắt giết người kia thật không chịu được mà.

"Oa, là anh trai của Bạch trợ lý. Cảm ơn anh nha, tôi sẽ mặc thử." Lăng U vui vẻ ôm túi quà chạy vào phòng.

Năm người nhìn nhau cùng im lặng đợi ngoài phòng khách. 5 phút sau, Lăng U hùng hổ đập cửa ra ngoài, cô vừa bước ra, tất cả mọi người đều tròn mắt lên nhìn.

"Lăng U..... sao lại....." Kỳ Hà run rẩy nói.

"Em gái..... đây là....." Lăng Thiên như không tin vào mắt mình.

"....." Quân Mạc Phàm không nói gì nhưng mặt đã đen hơn đít nòi.

Hắc Vô Thường ôm đầu muốn khóc, lúc đó vội quá nên chỉ bừa nhưng anh ta đã nhìn thấy, rõ ràng là một chiếc váy rộng thôi mà.

"Hắc trợ lý..... sao anh lại tặng tôi..... váy ngủ hả?" Lăng U tay thành nắm đấm dứ dứ trước mặt Hắc Vô Thường.

Mọi người lại lần nữa đồng loạt tròn mắt nhìn cô. 25 tuổi rồi, ngay cả váy ngủ cũng không phân biệt được, canh Mạnh Bà đúng là không thể xem thường!

"Lăng U." Kỳ Hà kéo lấy tay cô khẽ nói.

"Sao vậy?" cô khó hiểu nhìn mọi người.

"Đây không phải váy ngủ. Đây là váy bà bầu."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Mơ hồ(2)

"Sao?" Lăng U ngu ngơ hỏi lại.

"Đồ ngốc, váy này chỉ dành cho người đang mang thai thôi." Kỳ Hà nhấn mặt kéo cô vào trong phòng.

Hắc Vô Thường liếc nhìn xung quang, cố thu nhỏ sự tồn tại của bản thân. Váy bầu thì sao? Dù gì chẳng có lúc phải dùng đến.

"Tiểu Hắc, anh tặng cho tôi váy bầu là ý gì đây?" Lăng U thay đồ xong liền tức giận nói.

Hắc Vô Thường cười ha ha hai tiếng không biết nói gì, đây chỉ là lỗi quy trình khi đưa Kỳ Hà mà thôi. Ngược lại Kỳ Hà cũng tức giận không kém, bản thân thay anh ta thử cả chục bộ đồ, một là cả người, cuối cùng lại thành công cốc.

"Được rồi, trước sau gì chẳng phải dùng, chỉ là vấn đề thời gian thôi." Quân Mạc Phàm đứng dậy ôm lấy eo cô hờ hững nói.

Lăng U nghe xong đồ mặt đăm đăm nhìn anh một cái, cô mới không thèm mang thai con của anh đâu.

Cuối cùng mọi người quyết định sẽ ăn lẩu cá ở nhà Lăng U. Lăng Thiên xung phong đi siêu thị mua đồ, lúc về lại không chỉ mang thức ăn mà còn dẫn theo Bạch Vô Thường.

Trong đêm tối, Quân Mạc Phàm đưa tay tính nhẩm một chút, xong liền quay ra nhìn người đang ngủ trong lòng, không kìm được cúi đầu hôn nhẹ lên trán cô.

Hôm sau, Lăng U nhận được tin nhắn của Bạch Vô Thường thì hí hửng không thôi, lần trước đọc dở thật sự là tò mò.

Ở đó, người phạm ấy gặp được tri kỷ của mình là Bạch Vô Thường. Hai người họ nói chuyện với nhau rất hợp nhưng trái tim cô ấy lại không thuộc về Bạch Vô Thường. Diêm Vương đại nhân quan tâm yêu thương có ấy, sủng cô ấy lên tận trời, trái tim bị tổn thương của cô ấy được ủ ấm lại, cô ấy yêu Diêm Vương đại nhân. Rồi lần lượt những người tổn thương cô ấy kiếp trước đều bị nhận quả báo, Bạch Vô Thường từng nghĩ bản thân sẽ chúc phúc cho cô ấy cả đời. Cô ấy mang thai con của Diêm Vương đại nhân, cả U Minh vui như trời hời, Diêm Vương đại nhân hạ lệnh phải hầu hạ thật kỹ cô ấy, sai Bạch Vô Thường đến làm cô ấy vui vẻ, ngay đến cả ở sông Vong Xuyên cũng cho cô ấy câu lên ăn. Nhưng cô ấy chỉ là phạm trần, sao có thể xứng với người đứng đầu U Minh, cho dù cô ấy đang có thai thì Diêm Vương đại nhân vẫn bị Thiên giới ép phải thủ công chúa Thiên tộc làm thế.

Lăng U đọc đến đây không hiểu sao thấy khó chịu trong lòng. Quân Mạc Phàm vào phòng thấy mặt cô nhăn nhó nhìn vào máy tính liền lại gần.

"Em đang đọc cái gì vậy?"

"Không có gì, chỉ là tiểu thuyết trên mạng thôi." Lăng U giật mình vội vàng gấp máy tính cười nói.

Quân Mạc Phàm cũng không để ý xoa nhẹ đầu cô rồi về chỗ. Lăng U lên nhìn anh, hành động của anh ngày càng làm cho cô thêm bối rối.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 62: Xô xát

"Ba, ba đi ký hợp đồng với Phạm đúng không? Con cũng muốn đi." Ninh Thụ sau vụ báo chí kia thì không muốn ra khỏi nhà, mãi đến hôm nay biết ba đi gặp anh liền làm nũng muốn đi theo.

"Con vẫn chưa chịu từ bỏ sao? Ba thấy con trai nhà Lãng gia cũng được đấy." Ông Lãnh nhún mày nói.

"Ba, con không muốn. Con nhất định phải có được phạm." Ninh Thụ hậm hực quay mặt đi.

Lãnh Hải thở dài một tiếng, mặc kệ Ninh Thụ quay người rời khỏi nhà. Ninh Thụ thấy vậy cũng vội vàng chạy theo, bao nhiêu ngày không gặp, không biết anh có nhớ cô ta không?

"Boss, ba mẹ anh đâu?" Lãng U tò mò nhìn Quân Mạc Phạm, từ khi quen anh cô không hề thấy anh nhắc đến ba mẹ mình, trong khi anh đã gặp qua ba mẹ cô, Lãng U có chút thấy không công bằng.

"Không biết." Quân Mạc Phạm thần nhiên trả lời.

"....."

"Em hỏi làm gì? Muốn gặp ba mẹ anh sao?" Quân Mạc Phạm nhìn cô xụ mặt liền không nhìn được cắn nhẹ má cô.

"Em mới không muốn." Lãng U quay mặt đi.

"Lãng U, anh bị ba mẹ bỏ rơi, từ nhỏ đã được ba nuôi chăm sóc. Anh định đến lúc thích hợp sẽ đưa em đi gặp, nhưng em đã gấp gáp như vậy thì mai anh sẽ đưa em đi." Quân Mạc Phạm cắn cắn tai cô nói khẽ.

(tác giả chính thức lên sàn/ vỗ tay/)

Lãng U bị anh cắn, mặt lập tức đỏ đến tận mang tai.

Hợp đồng được ký kết, Quân Mạc Phạm vừa ra ngoài đã bị Ninh Thụ bám lấy không buông, anh lạnh nhạt hất tay cô ta ra, cũng chỉ còn vài tháng nữa thôi, dương thọ của Ninh Thụ sẽ tận.

"Ba, con đã đặt nhà hàng, chúng ta có thể đi rồi." Ninh Thụ vui vẻ nói.

"Mạc Phạm, lâu rồi chúng ta cũng không ngồi ăn chung, bữa này coi như nể mặt lão già này đi." Lãnh Hải nhìn đến con gái lại khẽ thở dài trong lòng, dù sao cũng là cha con, ông có giúp cũng chỉ được như vậy mà thôi.

Quân Mạc Phạm gật đầu đồng ý, nhìn lại thấy mặt cô khó chịu liền cười nhẹ ôm eo cô cùng đi.

"Phạm, cô ta chỉ là thư ký, sao có thể đi được?" Ninh Thụ chỉ tay vào Lãng U tức giận nói.

"Thân phận vị hôn thê của tôi, đủ để đi rồi chứ?"

Ninh Thụ hậm hực nhìn theo hai người, dậm chân vài cái rồi chạy theo.

Nhà hàng cao cấp, thức ăn cũng là giá trên trời, Lãng U ăn được vài miếng liền thấy khó chịu, cô cười ngượng, xin lỗi một tiếng rồi vào phòng vệ sinh.

"Cô còn định bám lấy Phạm đến bao giờ?" Ninh Thụ không biết từ khi nào đã đứng trước cửa, khoanh tay nhìn cô.

"Đến hết đời." Lãng U lau miệng nhàn nhạt trả lời.

"Cô..... đồ không biết tốt xấu, cô nghĩ cô xứng với Phạm sao?" Ninh Thụ túm lấy tay cô.

"Xứng hay không xứng thì cũng không đến lượt cô nói đâu." Lãng U ghé sát tai cô ta nói nhỏ.

Ninh Thụ nắm chặt tay, trong lúc tức giận liền đẩy mạnh Lãng U vào cánh cửa, mắt thấy sắp vào cánh cửa, Lãng U nhắm chặt mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Xô xát(2)

Lăng U nhắm mắt, nhưng mãi đến lúc định thần lại vẫn không thấy đau. Mở mắt ra nhìn, cư nhiên là Kỳ Hà đỡ lấy cô, Lăng U cười trong lòng, hận không thể ôm hôn cô bạn thân này.

"Ninh Thư, cô đẩy ngã Lăng U, không sợ Quân Mạc Phàm róc xương cô sao?" Kỳ Hà miệng lưỡi sắc bén nhìn Ninh Thư.

"Con mắt nào của cô thấy tôi đẩy ngã cô ta?" Ninh Thư vênh mặt.

"Tôi nói này Lãnh tiểu thư, cô trước thì công khai giết chồng người khác, sau thì âm mưu hãm hại Lăng U, có phải dây thần kinh xấu hổ của cô mất hết rồi không?"

Lăng U dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Kỳ Hà.

"Cô nói cái gì? Tôi là người đến trước, cô ta mới là tiểu tam cướp Phàm của tôi." Ninh Thư xanh mặt nói.

"Lãnh tiểu thư, nếu cô và Quân Mạc Phàm đến được với nhau thì đã đến từ lâu rồi, đâu cần phải đợi Lăng U xuất hiện. Tôi vẫn là nên khuyên cô đừng làm hồ ly tinh, đến lúc nghiệp quật lại báo tại số." Kỳ Hà nói xong liền dẫn cô nghênh ngang rời đi.

Ninh Thư nắm tay thành nắm đấm, tức giận đến đỏ cả mặt.

Lăng U tạm biệt Kỳ Hà rồi ung dung quay lại chỗ ngồi, cũng may hôm nay là có Kỳ Hà đỡ lấy cô, nếu không cũng phải bầm dập một số chỗ. Một lúc sau, Ninh Thư hậm hực đi vào, má lại còn nhiều hơn một bàn tay, chân thì đi khập khiễng, vừa nhìn thấy Lãnh Hải, nước mắt như vòi rồng van chảy ra ngoài không ngừng.

"Ninh Thư, con sao vậy?" Lãnh Hải nhíu mày ôm lấy con gái, giọng nói rõ ràng xót xa.

"Ba..... con..... con chỉ nói với Lăng U rằng con cũng thích Phàm.... nhưng con vẫn muốn chúc phúc cho họ..... không ngờ cô ấy lại nổi giận đánh con, còn đẩy ngã con nữa." Ninh Thư cố lau đi nước mắt, nói là cho ba cô ta nghe nhưng ánh mắt lại lén nhìn Quân Mạc Phàm.

Lăng U không ngừng tán thưởng khả năng diễn xuất của Ninh Thư. Cô ta vì muốn đổ tội cho cô, tự mình lao vào cánh cửa, lại tự mình cho mình một bạt tai. Thật sự là hy sinh vì nghiệp lớn.

"Lăng tiểu thư, lời Ninh Thư nói là thật sao?" Lãnh Hải không phải người ngốc, ông ta làm doanh nhân bao nhiêu năm, loại diễn xuất nào chưa nhìn qua, nhưng nghĩ đến con gái cũng không ngốc đến mức tự đánh mình nên nhíu mày nhìn cô.

"Lãnh tổng, nếu tôi nói không phải tôi làm, ông có tin không?"

"Chuyện này....." Lãnh Hải nhìn đến con gái bị ám ức, lại nhìn đến khuôn mặt đen của anh liền áp ứng.

"Anh tin em." Quân Mạc Phàm cắt ngang lời nói. Chỉ một câu này khiến Lăng U cảm động không thôi.

"Phàm...." Ninh Thư vừa muốn đứng dậy lại bị ba mình giữ lại.

"Nếu Mạc Phàm đã nói như vậy chắc là có hiểu nhầm thôi. Ninh Thư, con đừng làm loạn nữa, chúng ta mau ăn thôi." Lãnh Hải hạ giọng cố cười.

Lăng U nhìn mà khẽ cười, đúng là biến cố biết mềm, là con gái sao Ninh Thư không bằng một phần của ba cô ta vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Cha nuôi lên sàn(tác giả)

Theo lời hứa, Quân Mạc Phàm đưa Lăng U đến gặp ba nuôi của anh, đó là một soái ka vạn người mê, hoa gặp hoa nở, người gặp người yêu.

- Con dâu con rể, mau lại đây cho ba xem kỹ dung nhan nào. - Tg

- / mặt lạnh kéo Lăng U ra sau/ Con đến đây chỉ để thông báo thôi, người cũng đã gặp được rồi vậy có thể về? - Phàm nhi

- - Tiểu Lăng U

- Có cần phải như vậy không? / nói nhỏ/ Nếu không có ta, các người đến được với nhau sao? - Tg

- / híp mắt nhìn/ Sao?- Phàm nhi

- / chảy mồ hôi/ Không, ta là nói hai đứa duyên trời định, đến với nhau là đúng kịch bản rồi. - Tg

- / gật đầu/ - Phàm nhi

-- Tiểu Lăng U

- / kéo tay Lăng U/ Chúng ta về thôi.- Phàm nhi

- / ngo ngác/ Cứ như vậy mà về sao?- Tiểu Lăng U

- / ôm ngực/ Con dâu thật ngây thơ. Dễ thương quá.- Tg

- / lườm/ Tất cả là tại ba.- Phàm nhi

- / quay lưng lấy điện thoại lên lút viết bản thảo/ Dám nói tại ta, ta cho các người ngược nhau đến chết luôn, tốt nhất là để con dâu đến với Bạch Vô Thường, Tiểu Dật cũng.....- Tg

- / giọng nói sát khí 10 phần/ Thiên đường một lối không đi, địa ngục 18 cửa lại cứ thích xông vào. Con công tử phân minh, chưa từng thiên vị ai bao giờ.
- Phàm nhi

- / quay người lại hùng hổ viết/ Ta không thích ngược, hai đứa vẫn là nên ân ái bên nhau suốt kiếp đi. Tốt nhất là để thêm mấy đứa nữa đến chơi đá bóng với ta, ai nha.....- Tg

- / thom má Lăng U/ Thật là biết điều.- Phàm nhi

- / nhìn hai người với ánh mắt bất lực/- Tiểu Lăng U

2 tiếng sau.....

- Sao còn chưa về đi?- Tg

- / trầm ngâm/ Đang suy nghĩ.- Phàm nhi

- Suy nghĩ chuyện gì?- Tiểu Lăng U

- / ánh mắt sát khí nhìn thẳng vào tg, giọng nói nhàn nhạt/ Không biết có nên tự mình viết bản thảo không? Giao số phận cho người này bỗng thấy không yên tâm - Phàm nhi

-- Tg & Tiểu Lăng U

- / khóc không ra nước mắt/ Nghịch tử.- Tg

- / liếc/ Nói lại?- Phàm nhi

- / cười nịnh/ Hai đứa mau về đi. Không tiễn, hẹn ngày không gặp lại.- Tg

/nghênh ngang dắt Lăng U rời đi/

Tg chui vào một góc phần nộ, ta ngược chết người, ngược chết người..... nhưng ta không nỡ.....

(xàm quá đừng ném đá nha, chỉ là Tg cũng muốn vào truyện thôi)

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Mặc váy phát canh Mạnh Bà

Suốt một tháng, Hắc Bạch Vô Thường đều cố gắng hoàn thành nhiệm vụ được giao cho. Bạch Vô Thường đi bẻ cong Lăng Thiên, kết quả tốt đẹp ngoài sức tưởng tượng, chỉ cần là ngày nghỉ, Lăng Thiên đều chủ động tìm tới anh ta ăn cơm, hoàn toàn quên mất cô em gái là Lăng U.

"Hôm nay lại đi ăn với Lăng Thiên sao?" Hắc Vô Thường ù rũ ngồi trên ghế sofa.

"Anh trai, anh nói xem có phải dạo này em béo lên, hết soái rồi không?" Bạch Vô Thường sờ sờ má hỏi.

Khoé miệng Hắc Vô Thường khẽ giật giật, nhìn kỹ mới để ý thấy đúng là em trai có béo lên không ít, không như anh ta, ngày càng gầy vì Kỳ Hà.

Hắc Vô Thường bám theo Kỳ Hà liền một tháng nhưng ngay cả dấu hiệu sắp đổ cũng không thấy. Thật không nghĩ tới cô ta lại là con thú hoang khó thuần phục như vậy.

"Mami, con không muốn đi học." Bạch Dật ngược đời mắt đáng thương nhìn Lăng U nũng nịu nói.

Lăng U cười khổ một tiếng, hôm qua anh đột nhiên nói muốn nhóc con đến trường, Bạch Dật sống chết không chịu đi, cả ngày bám lấy cô năn nỉ.

"Boss....." cô khó xử nhìn anh.

"Quân Bạch Dật, con theo ba vào đây." anh nhíu mày đi vào phòng.

Lăng U tò mò nhìn theo, một lúc sau liền thấy Bạch Dật đi ra nhìn cô rồi ngoan ngoãn đồng ý đi học. Lăng U nhướng mày nhìn anh, Quân Mạc Phàm nháy mắt với cô cười một cái.

- 3 ngày sau -

"Lăng U, dạo này công ty cậu bận lắm sao?" Kỳ Hà vân vân về ly cà phê khẽ hỏi nhỏ.

"Không có, sao vậy?"

"Không có gì, chỉ là..... dạo này không thấy Hắc trợ lý đâu nên hỏi vậy thôi."

"Cậu nói tớ mới để ý, đúng là gần đây không thấy thật."

Kỳ Hà gật gật đầu, ngày trước hôm nào Hắc Vô Thường cũng đến công ty đón cô ta, lại mặt dày đòi ăn cơm cùng, mọi thứ như đã thành một thói quen, bỗng nhiên không thấy nên có chút hụt hẫng.

- U Minh -

"Đại nhân, ngài không thể cướp công việc của ta." Mạnh Bà uy khuất đứng một bên than vãn nói.

"Bà tưởng ta muốn sao? Ta là theo lệnh của Diêm Vương đại nhân, bà hiểu không?" ai đó đen mặt gắt lên.

Mạnh Bà lên nhìn rồi quay mặt đi. Đám quỷ sai và lính hồn nhìn người múc canh không nhận được cười, đường đường là trợ lý cao cấp của Diêm Vương đại nhân lại đi mặc vấy phát canh Mạnh Bà.

"Nhìn kia, Hắc đại nhân của chúng ta mặc vấy cũng không tệ." quỷ sai A nói.

"Nghe nói là bị Diêm Vương đại nhân phạt." lính hồn B tiếp lời.

"Nhìn góc ghế chết đi được, không ngờ U Minh lại có người hài hước như vậy." lính hồn C không nhận được cười thành tiếng.

Tại Hắc Vô Thường vênh lên hết cỡ để nghe, vừa nghe được liền nổi giận muốn giết người. Những người cười nhạo, anh ta đều múc cho hai bát canh to, để xem đầu thai rồi, các người có góc ghế không.

Mạnh Bà một bên lau mồ hôi lạnh, dám lấy việc công trả thù việc tư, thảo nào dân trí trên Hạ giới không cao được là phải.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Ai to hơn?

" Quân Bạch Dật, em có nghe cô nói không hả? Sao lại đẩy bạn ngã?" cô giáo nhú mày nói.

Bạch Dật dẫu mở quay mặt đi, papa lấy mami uy hiếp nó khiến nó không thể không nghe lời mà phải đến trường. Thăng nhóc kia rõ ràng tự mình ngã lại đổ tội cho nó.

" Quân Bạch Dật, sao em không trả lời cô? Em có muốn cô cho em nghỉ học luôn không?" cô giáo túm lấy tay nhóc con tức giận quát.

" Thật sao? Cô có thể cho em nghỉ học? Vậy trăm sự nhờ cô." Bạch Dật nghe xong lập tức tươi tỉnh nói.

" Em..... cô sẽ mời ba mẹ em đến."

Lăng U đang làm việc, vừa nhận được cuộc gọi từ cô giáo của Bạch Dật liền lập tức đến trường. Đến nơi đã thấy nhóc con bị bỏ đứng một mình trong góc, cô giáo thì đang thanh minh gì đó với vị phụ huynh kia.

" Mami." Bạch Dật chân nhỏ lạch bạch nhào vào lòng cô. Nếu không phải papa bắt nghe lời cô giáo, nó mới không ở đây đứng phạt.

" Cô là mẹ của Quân Bạch Dật?" cô giáo thấy cô lên tiếng hỏi.

" Đúng vậy? Đã xảy ra chuyện gì?" Lăng U ôm lấy bé con.

" Còn có thể xảy ra chuyện gì được chứ? Con cô đẩy ngã con tôi làm thằng bé bầm dập hết chân tay, nếu hôm nay cô không nói rõ thì đừng mong đi đâu." vị phụ huynh kia gắt gỏng chỉ tay vào mặt Lăng U.

" Mẹ Bạch Dật, tôi là giáo viên cũng không thể bao che cho con trai cô. Hay cô cứ xin lỗi rồi bồi thường là được." cô giáo vẻ mặt giáng hoà nói.

" Chị gái này, chỉ tay vào mặt người khác là rất bất lịch sự đấy. Hơn nữa tôi tin con trai tôi, nhất định không phải thằng bé làm." Lăng U gạt tay cô ta ra lạnh nhạt lên tiếng.

Bạch Dật úp mặt vào người Lăng U khẽ nhếch môi cười, tay bám lấy áo cô cũng chặt hơn, mami rõ ràng chưa biết chuyện gì nhưng đã tin tưởng nó khiến nhóc con rất vui vẻ.

" Ý cô là con trai bảo bối của tôi nói dối? Tôi nói cho cô biết, chúng tôi cô không đầu nỗi đâu, vẫn là nên nhận lỗi đi."

Lăng U nhìn thái độ của cô ta, lại nhìn đến sự thiên vị của cô giáo liền biết gia đình kia chắc chắn là tai to nạn lớn.

" Cô nói Bạch Dật đẩy ngã con cô, vậy bằng chứng đâu? Chưa biết chừng là con cô tự mình ngã cũng nên." Lăng U cảm nhận được nhóc con ôm cô chặt hơn, tưởng nó sợ nên xoa nhẹ đầu nó an ủi.

" Chuyện này.....chuyện này..... tôi làm chứng....." cô giáo ấp úng nói, vị kia quyền cao chức trọng, cô ta dắc tội không nổi.

" Cô thật sự nhìn thấy Bạch Dật đẩy ngã bạn học sao?" mắt Lăng U thoáng lên tia chán ghét, giọng nói cũng ngày càng lạnh đi.

Cô giáo bị Lăng U hỏi lại liền cúi mặt không nói gì. Cô gái kia thấy vậy liền cao giọng nói.

" Tôi sẽ không bỏ qua vụ này đâu. Đợi chồng tôi đến xem các người còn mạnh miệng được không." nói xong liền ra ngoài gọi điện thoại.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Ai to hơn?(2)

Lăng U và Bạch Dật tự mình ngồi xuống ghế thành thoi nhìn cô ta gọi chồng đến. Nhóc con lúc này cũng không còn vẻ cam chịu nữa, đến thì đã sao? Nếu dám bắt nạt mami, nó nhất định sẽ không tha.

" Chồng, anh đến rồi." cô ta ôm tay chồng mình nũng nịu nói.

Lăng U nhìn đến người đàn ông kia, lại nhìn đến Bạch Dật, thấy nhóc con vẫn bình thường thì khẽ nhướn mày. Chẳng phải những trường hợp như thế này thì nên gọi anh tới sao? Sao nó có vẻ còn nhàn nhã hơn cô vậy?

" Anh đã nghe thứ ký nói qua rồi, con trai bảo bối có sao không?" anh ta kiểm tra con trai cẩn thận từ đầu đến chân rồi mới nhìn tới cô.

"Chồng, bọn họ làm sai nhưng không chịu nhận, anh mau cho người bắt bọn họ lại đi."

Khoé miệng Lăng U khẽ giật giật, ở đây có lớn có bé cũng không cần khoa trương như vậy chứ, cô ta thể nhưng dính chặt vào người đàn ông kia mà nói.

"Bây giờ tôi cho cô hai sự lựa chọn, hoặc là xin lỗi con trai tôi, hoặc là ở trong tù mà trình bày với cảnh sát." anh ta vỗ vỗ tay cô ta an ủi.

"Có sai có nhận, con trai tôi không sai thì sao phải xin lỗi? Hơn nữa..... các người cũng xứng nhận sao?" Lăng U mỉa mai nói.

.....

Không nghĩ tới hiệu quả làm việc của người đàn ông này thật nhanh, chỉ vài phút sau khi nói, Lăng U và Bạch Dật đã bị áp tải tới đồn cảnh sát.

"Không biết chúng tôi có tội gì?" Lăng U kiểm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống, lại ôm Bạch Dật vào lòng.

"Cô bao che cho con trai hành hung người khác." vị cảnh sát thờ ơ nói.

Lăng U nghe mà muốn sôi máu. Còn chưa biết có phải là nhóc con làm hay không đã gán cho người ta cái tội danh nặng như vậy.

"Tôi có thể gọi cho người nhà không?"

"Có thể. Mà gọi cũng chẳng ích gì đâu. Người ta là thiếu gia bảo bối của trợ lý cảnh sát trưởng, cô chống lại được sao?" vị cảnh sát ném cho cô điện thoại cười nhạo nói.

Một lúc sau, hai hàng xe dài nối đuôi nhau đến đồn cảnh sát, vị cảnh sát kia nhìn thấy liền sợ hãi không thôi, vội vàng chạy vào gọi thêm người ra.

Quân Mặc Phàm một thân khí thế bước ra, toàn thân anh đều bao trùm một màu u ám. Nhận được điện thoại của cô, anh bỏ lại cuộc họp quan trọng chạy thẳng đến đây. Không biết tên mất chó nào dám nhốt vợ và con trai anh, nhất định phải cho hắn ném đủ ở dưới U Minh để kiếp sau sáng mắt mà đi đường vòng.

"Anh là ai? Biết đây là đâu không mà dám xông vào?" một người có vẻ chức vị cao hơn mang theo một số người đi ra chặn lại.

Ngay khi người đàn ông kia sắp chạm vào anh, một người áo đen nhanh tay chặn lại, toàn bộ người phía sau cũng đồng loạt rút súng chĩa vào anh ta.

"Anh.... anh dám chống lại người thi hành công vụ?" anh ta run rẩy nói.

Lúc này một chiếc xe khác cũng kịp tới, người bên trong còn chưa bước ra, giọng nói đã vang lên.

"Mau dừng lại cho tôi."

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Ai to hơn?(3)

Anh ta thấy người xuống là cảnh sát trưởng liền vui sướng không thôi. Vừa định tiến lên chào hỏi liền bị một bạt tai giáng xuống.

"Xử lý cho tốt vào." Quân Mặc Phàm để lại một câu rồi đi thẳng vào trong.

"Được được, sẽ không làm Quân tổng thất vọng." cảnh sát trưởng cười nói gật đầu.

Lăng U đang ôm Bạch Dật, vừa nhìn thấy anh liền bị anh ôm chặt vào lòng. Bạch Dật bị kẹp ở giữa, đến khi không thở nổi liền đẩy anh ra.

Quân Mặc Phàm nhìn sơ liền biết nhóc con không có vấn đề gì, anh chỉ xoay người cô lại xem xét thật kỹ.

"Sao không gọi anh sớm hơn?" anh bám lấy vai cô.

"Chẳng phải vì sợ ảnh hưởng đến công việc của anh sao." cô cười nói.

Mắt anh thoáng qua tia vui vẻ, cô nghĩ cho anh, có phải cô đã bắt đầu yêu anh rồi không?

"Chỉ cần em gọi, dù là việc gì cũng không ảnh hưởng. Anh thích em gọi cho anh nên em hãy gọi nhiều vào." anh hôn nhẹ lên trán cô khẽ nói.

Hai tai Lăng U dần đỏ lên, trái tim cô lúc này đang đập loạn trong ngực, không biết từ lúc nào nhìn thấy anh lại vui vẻ đến vậy, được anh quan tâm yêu thương mà trái tim lại hồi hộp.

"Quân tổng, Quân phu nhân, tôi đã dạy dỗ bọn họ một trận rồi, bây giờ để tôi mời mọi người đi ăn coi như chuộc lỗi có được không?" cảnh sát trưởng cúi người cười nịnh bợ. Đám người kia chỉ chúc thêm phiền phức cho ông ta, ngay cả vợ con Quân tổng cũng dám bắt, có phải ngại ông ta sống quá lâu không?

"Tôi thấy đồn cảnh sát này cũng không tồi, tạm thời chưa muốn đi." Lăng U dụi dụi vào người anh một môi nói.

"Chuyện này....." cảnh sát trưởng bối rối nhìn anh.

"Không nghe thấy phu nhân tôi nói gì sao? Cô ấy tạm thời chưa muốn đi." Quân Mạc Phàm ôm lấy eo cô ngồi xuống ghế.

Vị cảnh sát bị cho một bát tai chảy máu mũi lại gần áp ứng hỏi nhỏ.

"Cảnh sát trưởng, làm thế nào bây giờ?"

"Còn làm thế nào, mau lui cả nhà tên trợ lý kia đến đây cho tôi."

Lăng U ôm Bạch Dật dựa đầu vào vai anh, miệng khẽ nhếch lên. Lúc này trong lòng cô đang không ngừng hét lên boss thật sự là quá ngầu, quá soái.

Vị trợ lý kia nhận được tin vội vàng đem cả nhà đến, vừa biết được thân phận của ba người liền sợ hãi không thôi, vội vàng cúi người xin lỗi. Lăng U để bọn họ xin lỗi mới miệng mới chịu tha, cô giáo kia cũng bị đuổi việc.

Trên xe, anh nhìn khuôn mặt thỏa mãn của cô liền không nhịn được mà thơm một cái. Lăng U xấu hổ đẩy anh ra mắng anh vô liêm sỉ nhưng trong lòng lại vui vẻ không thôi.

"Papa, vậy con cũng nghỉ học nha." Bạch Dật thấy anh đang vui vẻ trêu đùa cô liền tranh thủ nài nỉ.

"Được!"

Bạch Dật mở cò trong bụng, chuẩn bị ôm hôn papa của mình.

"Ba sẽ tìm trường khác cho con."

Bạch Dật dẫu mơ tan nát hy vọng. Mặc dù vui vẻ cùng vợ nhưng anh rất tỉnh và đẹp trai!

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Tính kế

Hơn một tháng Hắc Vô Thường biến mất, Kỳ Hà ngày nào cũng tìm tới cô. Quân Mạc Phàm ngồi một bên trọn mắt bắt lực nhìn vợ mình bị cướp trắng trợn.

"Đạo này cậu ốm quá đấy? Hay để tớ nấu canh cá ăn nha." Lăng U nhìn cô bạn thân bằng ánh mắt tội nghiệp.

"Đừng cho rằng canh cá là giải quyết được hết tất cả như cậu. Lăng U, cậu nói xem có phải tớ đang yêu không?" Kỳ Hà gổi đầu lên đùi cô uể oải nói.

Kỳ Hà chơi với cô cũng đã lâu, cô ta đối với Lăng Thiên bây giờ không còn phân biệt có phải là yêu không nữa, bởi Lăng Thiên chưa từng đối xử đặc biệt với cô ta, nhưng Hắc Vô Thường theo đuổi cô ta quá lộ liễu, nói không chút rung động chính là nói dối.

"Anh chàng nào may mắn lọt được vào mắt xanh của cậu?"

Kỳ Hà nhìn Lăng U, cảm thấy có âm mưu. Quân Mạc Phàm xét về mọi thứ đều rất hoàn hảo, đối với cái người gốc gác nghiệt chướng chưa từng yêu ai như Lăng U quả thật phù hợp vô cùng.

"Tiểu Bạch." Lăng Thiên đứng dưới công ty, vừa nhìn thấy Bạch Vô Thường liền hô to.

Bạch Vô Thường vừa muốn già đi để chuồn đi liền bị Lăng Thiên túm lấy tay kéo lại. Anh ta thật sự không hiểu, là anh ta bẻ cong Lăng Thiên hay người bị bẻ lại chính là anh ta?

"Lăng tổng."

"Chẳng phải đã thống nhất với nhau là sẽ gọi tên sao? Tiểu Bạch, hay cậu không muốn gọi tên tôi?" Lăng Thiên tự nhiên khoác vai Bạch Vô Thường nhún nhún nói.

"Lăng Thiên, ai đó không được tự nhiên nói."

"Thực ra có thể gọi ngắn hơn, Thiên cũng được."

"Vẫn là nên gọi Lăng tổng đi."

"Được được, gọi Lăng Thiên là được rồi. Thế nào, hôm nay chúng ta ăn gì?" Lăng Thiên cười cười mở cửa xe cho Bạch Vô Thường.

"....."

Bạch Vô Thường thật không biết từ bao giờ việc đi ăn cùng Lăng Thiên đã trở thành một thói quen hàng ngày. Một ngày dù bận hay không, Lăng Thiên nhất định phải đi ăn cùng anh ta một bữa.

"Lăng Thiên, ai anh cũng nhiệt tình vậy sao?" trên xe, Bạch Vô Thường đột nhiên lên tiếng.

"Ý gì?"

"Thì là ngày ngày đưa đi ăn, sáng thì gọi dậy, tối thì chúc ngủ ngon,....." Bạch Vô Thường đưa tay đếm.

"Đâu có, không phải ai tôi cũng vậy đâu." Lăng Thiên vẫn tập trung lái xe khẽ nói.

"Vậy.... tại sao....." Bạch Vô Thường ngạc nhiên nhìn Lăng Thiên.

Lăng Thiên quay đầu cười nhưng im lặng không nói. Bí mật này anh ta đã giấu kín 20 năm, nói ra lại có chút ngốc nghếch.

Bên kia, Ninh Thư lúc này đang nắn nỉ ba cô ta giúp đỡ. Cô ta đối với anh chính là một chấp niệm khó bỏ, ngay cả khi đã uống canh Mạnh Bà vẫn không thể buông.

"Ba, con là con gái duy nhất của ba, ba không thể vì con mà phá luật một chút sao?" Ninh Thư nước mắt chực rơi xuống thút thút nói.

"Ninh Thư, thứ vốn không là của con thì dù con có giành giật cũng không có được đâu. Mạc Phàm nó không yêu con, con cố chấp làm cái gì." Lãnh Hải lắc đầu nói.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Tính kế(2)

"Ba..... mẹ, mẹ nhất định phải giúp con." Ninh Thư quay sang mẹ cô ta.

"Ninh Thư, cho dù con có lấy được Mạc Phàm thì cũng đâu có hạnh phúc. Nghe lời mẹ, kiếm người khác đi." bà Lãnh khẽ khuyên bảo.

"Ba mẹ không chịu giúp con, con tự mình làm." Ninh Thư dậm chân tức giận về phòng.

Hai người nhìn theo chỉ khẽ thở dài. Cố chấp mà biết trước sẽ không có kết quả vậy cố chấp làm gì?

Hắc Vô Thường chăm chỉ mặc váy phát canh hơn 1 năm ở dưới U Minh cuối cùng cũng được ban phát ân xá quay lại tiếp tục nhiệm vụ thuần hoá thú hoang Kỳ Hà.

Suốt một tháng, Quân Mạc Phàm chỉ có thể đứng một bên nhìn Kỳ Hà bám lấy vợ mình như bạch tuộc, ngay cả đến ngủ cũng ôm cô không tha khiến anh chỉ nhìn mà không thể ăn. Cuối cùng không nhịn được liền gọi Hắc Vô Thường quay lại.

"Lăng U....." Kỳ Hà gối đầu lên chân cô chuẩn bị kẻ khổ.

"Kỷ Hà, Tiểu Hắc tìm cô." Quân Mặc Phàm mở mạnh cửa lạnh lùng nói.

Kỷ Hà nghe thấy là Hắc Vô Thường tìm liền vội vàng ngồi dậy chỉnh sửa lại đầu tóc quần áo rồi nhanh chóng chạy ra ngoài. Lăng U vừa muốn hóng hớt liền bị anh giữ chặt lại ném lên giường.

"Phàm, bây giờ đang là ban ngày." Lăng U đỏ mặt cố đẩy anh ra.

"Làm chuyện ấy còn cần đợi ngày đêm sao?" anh cắn nhẹ vai cô giọng nói khàn khàn.

Lăng U bị anh cắn toàn thân liền mềm nhũn không còn sức đẩy anh ra, mặc anh làm loạn trên thân thể mình.

Kỷ Hà gặp lại Hắc Vô Thường, việc đầu tiên chính là túm lấy áo anh ta kéo lại ôm thật chặt, sau đó liền hùng hổ cho anh ta một cước, cũng may thân thủ Hắc Vô Thường nhanh nhẹn, nếu không nhất định sẽ bị phế.

"Cách chào đón của cô thật đặc biệt." Hắc Vô Thường bắt lấy cánh tay đang định giơ lên đánh người kia khẽ cười.

"Biến mất suốt một tháng, còn quay về làm gì?" Kỷ Hà hất mặt quay đi.

"Nếu không về sao có thể gặp được cô." Hắc Vô Thường kéo tay, Kỷ Hà lập tức ngã vào lòng anh ta.

Lần đầu tiên Kỷ Hà ngoan ngoãn để một người khác giới ôm trừ ba cô ta ra. Mặc dù xinh đẹp giỏi giang nhưng lại kỹ tính nên cũng giống như Lăng U, cô ta chưa từng trải qua mối tình nào. Lúc này được Hắc Vô Thường ôm trọn vào lòng, hai má lập tức đỏ lên.

"Tôi đã rất nhớ cô đấy." giọng nói khe khẽ vang lên bên tai.

"Tôi cũng rất nhớ anh." Kỷ Hà rũ mắt, đưa tay ôm lấy eo anh ta. Cô ta không muốn chạy trốn nữa, nếu như đã yêu và được yêu, tại sao lại không thử tiến tới một lần.

Mắt Hắc Vô Thường thoáng tia ngạc nhiên nhưng nhanh chóng thay bằng đau khổ, nội tâm gào thét không thôi, nếu Kỷ Hà đồ nhanh một chút, có phải anh ta đã không mất hết mặt mũi rồi không? Sau này quay lại U Minh, còn ai sợ hãi anh ta nữa?

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Tính kế(3)

Từ khi xác định được người mình yêu, Kỷ Hà dành toàn bộ thời gian rảnh bên người Hắc Vô Thường. Lăng U nhìn hai người họ quấn quýt mà phát ghen, anh đi công tác đã 3 ngày không về, một cuộc gọi điện cũng không thấy.

"Tiểu Lăng U." Bạch Vô Thường mệt mỏi lại gần cô. Hắc Vô Thường bình thường trách nhiệm đầy mình, không ngờ lên đây lại lộ bản chất lười biếng, công việc đều giao hết cho anh ta.

"Lão Bạch." Lăng U cũng mệt mỏi uể oải nói.

"Tiểu Lăng U, cô vừa gọi tôi là gì?" mắt Bạch Vô Thường thoáng qua tia ngạc nhiên.

"Sao vậy?" cô ngơ ngác.

"Không, không có gì."

Bạch Vô Thường nhìn Lăng U nằm dài trên bàn, miệng khẽ nhếch lên. Lần đầu tiên cô gọi tên anh cũng là lão Bạch, vừa thân thiết lại vô cùng quen thuộc.

"Trợ lý Bạch, câu truyện lần trước anh còn chưa viết hết sao? Phàm nhân đó mang thai, tại sao Diêm Vương lại thú người khác? Chẳng phải anh ta rất yêu cô gái ấy sao?" Lăng U nhớ ra đột nhiên ngồi dậy hỏi.

"Đúng là rất yêu nhưng người kia là công chúa được sủng ái của Thiên giới, Diêm Vương đại nhân không thể không thú cô ta."

"Vậy..... phạm nhân kia..... như thế nào?"

" Diêm Vương đại nhân không dám đi gặp cô ấy, chỉ có thể sai Bạch Vô Thường chăm sóc cô ấy thật chu đáo. Ngày cưới diễn ra, khắp nơi đều giăng đèn kết hoa, U Minh bao trùm một màu đỏ của hỷ sự, chỉ có duy nhất căn nhà nhỏ bên cạnh sông Vong Xuyên là vẫn như vậy. Và cô ấy đã sinh ra một tiểu Diêm Vương, rất trắng trẻo và đáng yêu. Nhưng cô ấy quá đau lòng, cô ấy không muốn thấy Diêm Vương thân mật với người khác nên chọn đi đầu thai, bỏ lại đứa con mới lọt lòng. Cô ấy nhờ Bạch Vô Thường mang đi, trước khi đầu thai còn đặt tên cho đứa bé là Bạch Dật, hy vọng đứa nhỏ có thể một đời thanh bạch sống an dật an nhàn." Bạch Vô Thường nói xong lên nhìn biểu cảm của Lăng U, chỉ thấy cô ngây người nhìn anh ta.

Lăng U nghe thấy tên đứa trẻ là Bạch Dật, lại nhớ đến nhóc con hay bám lấy cô gọi mẹ, không hiểu sao trái tim lại nhói lên.

" Sau đó thì sao?"

" Sau đó Diêm Vương không thú vị công chúa kia nữa, đành tắt cả thời gian chăm sóc đứa nhỏ của hai người."

Lăng U vẫn cảm thấy có chút tiếc nuối trong lòng. Cô nhìn đồng hồ, thấy đã đến giờ đón nhóc con liền vội vàng rời đi. Bạch Vô Thường nhìn theo bóng dáng nhỏ nhắn kia, anh ta rất muốn nói, phẩm nhân kia cũng tên là Lăng U.

Bạch Dật đứng trước cổng trông ngóng đợi chờ cô tới đón. Từ khi vụ việc kia xảy ra, papa đã chuyển nó tới một trường khác, còn đặc biệt hỏi thăm trước hiệu trưởng của trường.

" Papa, người mau bắt máy đi." Bạch Dật lo lắng nhìn điện thoại. Nó đợi rất lâu vẫn không thấy cô đến, gọi bao nhiêu lần cũng không thấy ai nghe máy.

Nó bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Tính kế(4)

Lăng U tỉnh lại sau khi bị ai đó đánh ngất trên đường. Cô hoảng loạn nhìn xung quanh nhưng bị bịt mắt nên chỉ nghe thấy tiếng hít thở khó khăn của đàn ông và tiếng rên của phụ nữ.

" A....a, Phàm.... nhẹ thôi." tiếng rên rỉ sung sướng của người phụ nữ lọt vào tai Lăng U khiến cô nổi da gà.

" Ngoan.... chúng ta mới được 3 hiệp thôi." giọng nói trầm khàn của người đàn ông vang lên.

Lăng U nghe thấy giọng nói đó lập tức ngây người. Là giọng nói của anh, chẳng phải anh nói là đi công tác sao? Tại sao lại ở đây, lại còn cùng với người phụ nữ khác làm chuyện đó?

Lăng U lắc đầu, cô không tin, không tin anh sẽ phản bội cô!

Bạch Dật không gọi được cho anh liền lập gọi cho Hắc Bạch Vô Thường. Hai người nghe tin cũng vội vàng lần theo định vị trên điện thoại của cô, kết quả tìm thấy nó trong thùng rác trên đường.

" Gọi được cho boss chưa?" Bạch Vô Thường lo lắng nhìn màn hình máy tính, lại quay ra hỏi Hắc Vô Thường.

" Không ai nghe máy. Chúng ta ở trên này năng lực bị hạn chế, tìm Lăng U cũng khó hơn." Hắc Vô Thường ảo não ném điện thoại sang một bên.

Lăng U đã mất tích được hai ngày, cả Lăng gia lẫn Quân thị như rơi vào hầm băng. Ai nấy đều mặt mày hầm hầm cật lực tìm kiếm cô. Bạch Dật nằm lên giường của cô, hai mắt gấu trúc khẽ nhắm lại. Mùi hương còn lưu lại trên giường khiến nó thấy dễ chịu hơn.

" Dừng lại, dừng lại đi." Lăng U lắc đầu hét đến khản cả tiếng.

Hai ngày nay cô luôn bị tra tấn về tinh thần. Khăn che mắt vừa được gỡ xuống, tầm lưng quen thuộc lập tức hiện ra trước mắt cô. Anh thật sự lại cùng với Ninh Thư làm chuyện ấy.

Lăng U bị nhốt vào một căn phòng, trước mặt chỉ một tấm kính trong suốt có thể nhìn được bên ngoài, nhưng người bên ngoài lại không thể nhìn vào trong. Tiếng rên rỉ hoan ái không ngừng rơi vào tai cô, lời nói mật ngọt của anh dành cho Ninh Thư khiến trái tim cô tan nát.

" Thế nào? Có phải rất đau khổ không?" Ninh Thư mở cánh cửa gần như giống với bức tường tiến đến bên cạnh cô.

Lăng U thần thờ nhìn cô ta, tìm thất lại.

" Sao? Hết có hai ngày mà đã không nói được nữa rồi à? Lăng U, cô đã thấy rõ chưa? Phàm không hề yêu cô, anh ấy nói dối cô đi công tác nhưng thực chất là muốn bên tôi thôi. Anh ấy cũng thật mạnh mẽ, hai ngày liền làm tôi không xuống nổi giường, giờ tôi phải đi nghỉ đây." Ninh Thư ghét sát tai cô

cười mỉa mai.

Đóng cánh cửa lại, cô ta khẽ nhếch môi cười. Nhìn bộ dạng tiều tụy của Lăng U khiến cô ta rất hài lòng, không uổng công cô ta bỏ ra số tiền lớn tìm một người khá giống anh.

Từng giọt nước mắt rơi xuống khuôn mặt xanh xao của Lăng U. Thì ra ngay từ đầu, là cô giành giật thứ vốn không thuộc về mình.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Diêm Vương đại nhân nổi giận

Trời càng lúc càng tối, Quân Mạc Phàm đứng bên cửa sổ nhìn ra ngoài. Anh chờ điện thoại của cô nhưng ngay đến một cuộc gọi cũng không có. Đến khi không chịu được muốn gọi cho cô lại phát hiện điện thoại không thấy đâu.

Tiến gõ cửa vang lên. Một cô gái xinh đẹp ăn mặc mát mẻ tiến vào. Vừa nhìn thấy anh, hai má lập tức đỏ lên.

"Quân tổng, điện thoại của anh tìm thấy rồi." cô ta cầm điện thoại đưa ra trước mặt anh.

Anh vươn tay định lấy, cô ta lại nhanh nhẹn giấu nó ra sau lưng mỉm cười nhìn anh.

"Quân tổng, đêm dài cô đơn, hay để Yên Nhi đến giúp ngài thoải mái." cô ta bám lấy anh quỵn rũ nói.

Toàn thân Yên Nhi tỏa ra một mùi quỵn rũ lạ lùng, trước khi vào đây, cô ta đã chuẩn bị sẵn sàng để qua đêm với anh. Thấy Quân Mạc Phàm đứng bất động, cô ta mừng rỡ không thôi, vậy là thuốc có hiệu lực, chỉ cần chút nữa thôi, cô ta sẽ chiếm được anh.

"Quân tổng, người ta khó chịu." Yên Nhi vòng tay ôm lấy cổ anh nũng nịu.

Mặt anh bắt đầu đen lại, bàn tay hướng lên mặt cô ta bóp chặt, hất mạnh xuống đất.

"Cút." giọng nói lạnh đến âm độ vang lên.

Yên Nhi bị đau thì sợ hãi không thôi. Xuân được thể nhưng không có tác dụng với anh. Cô ta cố gắng đứng dậy bỏ điện thoại chạy ra ngoài.

Quân Mạc Phàm quay người lấy khăn tay, cẩn thận lau đi những chỗ cô ta động vào, ngay cả điện thoại cũng lau thật kỹ rồi mới mở ra xem.

44 cuộc gọi từ "Con ghê Tiểu Dật" và hơn 100 cuộc gọi từ "Bê cong" và "Cura đồ". Nhưng lại không có cuộc gọi nào từ "Bà xã đại nhân".

Quân Mạc Phàm đang định than vãn, hai chữ "Cura đồ" lập tức hiện lên.

"Boss, cuối cùng tôi cũng gọi được cho anh." bên kia, giọng Hắc Vô Thường khản trương muốn chết.

"Có chuyện gì?"

"Tiểu Lăng mất tích rồi, chúng tôi....." chưa đợi anh ta nói xong, anh đã ném điện thoại sang một bên.

Trên hạ giới, năng lực của mọi người bị hạn chế, anh cũng chỉ có thể thỉnh thoảng mở gương để nhìn cô, nhưng gương vừa được mở, hình ảnh Lăng U với khuôn mặt không sức sống đang cố gắng đẩy người đàn ông đang đè lên người cô ra.

Từ khi lập tức bao quanh người anh, gương cầm trên tay cũng bắt đầu nứt, Quân Mạc Phàm biến mất ngay tại chỗ.

"Boss biết rồi thì chắc Lăng U sẽ không sao đâu." Hắc Vô Thường đập máy ngẩng đầu nhìn mọi người.

Kỷ Hà khóc cạn nước mắt vui đầu vào ngực Hắc Vô Thường, anh ta đau lòng nhìn rồi nhẹ nhàng an ủi. Bạch Dật vác đôi mắt gấu trúc thần thờ nhìn ra ngoài, Lăng Thiên bé nó mà cảm thấy xót xa, liếc qua lại thấy Bạch Vô Thường mặt mày thất thần nhìn một chỗ.

Ai cũng rất lo lắng cho cô!

- - -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Diêm Vương đại nhân nổi giận(2)

1 giờ trước....

Lăng U bị bỏ đói ba ngày, tinh thần lại suy sụp. Cô cứ nhắm mắt là hình ảnh anh cùng Ninh Thư ân ái lại hiện lên, bên tai lại vang lên tiếng rên rỉ khó nghe kia.

Nhìn đôi nam nữ đang quấn lấy nhau kia, Lăng U cắn mạnh môi, cố làm bản thân tiếng táo lại. Đến khi tầm mắt rời đến tấm lưng to lớn kia, mắt thoáng tia ngạc nhiên.

"Lăng U, nhìn cô có vẻ vẫn rất tỉnh." Ninh Thư sau khi vận động thì đến chỗ cô mỉm cười nói.

"Ninh Thư, không nghĩ tới cô thật sự là si tình với Phàm." Lăng U uể oải nói.

"Ý cô là gì?"

"Chắc cô không biết, lưng của Phàm rất mịn, rất hoàn hảo, ngay cả đến một khuyết điểm cũng không có."

Ninh Thư nhú mày nhìn cô. Cô ta không hiểu cô đang muốn nói cái gì, là đang khoe khoang cô hiểu cơ thể của anh hơn cô ta sao?

"Sao tôi lại không biết, có vẻ như cô chưa nhìn đủ thì phải." Ninh Thư đắc ý nhìn cô.

"Người đàn ông ân ái với cô, có một nốt ruồi nhỏ trên bả vai."

Ninh Thư nắm tay thành nắm đấm, cô ta đã phải tốn rất nhiều tiền để thực hiện kế hoạch này, ngay cả trình tiết cũng giao cho người đàn ông lạ mặt không yêu thương gì, cô ta sẽ không để một lỗi nhỏ này mà làm hỏng kế hoạch đâu.

"Vậy thì sao chứ? Tôi định sẽ chơi đùa với cô lâu hơn nhưng nếu cô đã biết, vậy tận hưởng với anh ta đi." Ninh Thư bóp chặt miệng cô nhét viên thuốc vào.

Nhìn Lăng U cố gắng nôn ra nhưng vô ích, cô ta sai người ném cô lên chiếc giường mà ba ngày qua hai người ân ái, bản thân lại đi ngồi xuống ghế trực tiếp xem.

"U..... Phàm....." Lăng U cảm thấy toàn thân nóng rực, nhìn người đàn ông đang đi vào, không nhận được khẽ gọi tên anh.

Người đàn ông kia thấy cô, hạ thân liền cương cứng, trước đó Ninh Thư đã hạ thuốc anh ta nên rất nhanh liền không chịu được mà đè lên người cô.

"Phàm.....cứu em....." Lăng U dùng chút sức lực còn lại cố gắng đẩy người đàn ông kia ra. Bị bỏ đói lại thêm tra tấn về tinh thần đã khiến cô yếu đi rất nhiều.

Ninh Thư mỉm cười nhìn cô vật lộn trong vô vọng, chỉ một chút nữa thôi, kế hoạch của cô ta sẽ thành công, sẽ không còn Lăng U trên đời này nữa, sẽ không còn ai có thể cản đường cô ta.

"Phàm....." nước mắt cô rơi lã chã trên khuôn mặt xanh xao vàng vọt, thấy anh ta sắp xé áo của mình, cô bắt lực hét lên thật to.

Rầm..... cánh cửa sắt lập tức bị đá tung. Sau cánh cửa, khuôn mặt ai đó đen lại, tử khí bao quanh người tản ra khiến nhiệt độ trong phòng giảm mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Diêm Vương đại nhân nổi giận(3)

Quân Mạc Phàm thở ra một tiếng bằng miệng, bước chân mạnh mẽ đi vào trong phòng.

Người đàn ông kia thấy anh, quên mất cả bản thân đang định làm gì, lúc này anh ta chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát, mồ hôi lạnh chảy ướt đầm trán.

"Diệt." vừa nói, tay anh mở ra, khi vừa nắm tay lại, người đàn ông đang đè lên cô lập tức ngã xuống đất, mắt trợn ngược chết ngay tại chỗ.

"Phàm, anh đến rồi." Lăng U thấy anh liền mỉm cười một cái, không chống đỡ được nữa, cô ngất đi trong vòng tay của anh.

" Xin lỗi, anh đến muộn." anh hôn nhẹ lên trán cô.

Ninh Thư thấy người đàn ông kia đã chết liền sợ hãi chạy ra ngoài, trốn sau đám người bị cô ta mua chuộc. Cô ta quen anh bao lâu, chưa từng thấy anh tức giận đến như vậy.

" Phàm, tất cả là do anh, nếu anh không từ chối em, sự việc cũng không đến nước này." Ninh Thư nhìn anh dịu dàng ôm cô liền liều mạng hét lên.

Quân Mặc Phàm lúc này mới nhìn đến đám người Ninh Thư, anh quay người bước ra ngoài. Theo từng bước chân của anh, từng người của Ninh Thư ngã xuống bất động. Đến khi người cuối cùng ngã xuống, anh cũng đến được trước mặt cô ta.

" Phàm, anh sẽ không giết em có đúng không?" Ninh Thư sợ hãi nhìn anh.

"....." anh liếc mắt lạnh lùng nhìn cô ta.

" Phàm, em sai rồi, sai rồi. Anh đừng giết em, em xin anh." Ninh Thư quỳ xuống ôm lấy chân anh khóc lóc cầu xin.

" Tôi sẽ không để cô làm hại Lăng U nữa đâu." Quân Mặc Phàm nói xong liền quay người rời đi, đồng thời Ninh Thư cũng trợn mắt ngã xuống đất.

Đám Bạch Vô Thường đang đau đầu tìm kiếm cô lại nhận được tin anh đã đưa cô tới bệnh viện. Mọi người lập tức tới đó, lại bất ngờ khi nghe nói cô bị Ninh Thư bắt cóc nhốt dưới hầm cô ta lên xây dưới lòng đất.

Hắc Vô Thường cho người đến xử lý hiện trường, cũng cho người báo với Lãnh gia. Còn bản thân lại nhận được tin khẩn của Thôi phán quan.

Quân Mặc Phàm vuốt tóc mái của cô, tay lại di chuyển xuống đôi môi bị khô nứt do không được uống nước, trong mắt hiện lên tia đau lòng.

Chậm chút nữa, anh sẽ hối hận!

" Boss....." Hắc Vô Thường không muốn phá không khí lúc này nhưng không thể không gọi anh.

" Nhanh như vậy đã tìm đến rồi." anh kéo chân lại cho cô, lại hôn nhẹ lên môi cô không nỡ rời đi.

Hắc Vô Thường cúi đầu dựa người vào tường, vì Lăng U mà Diêm Vương đại nhân đã vi phạm quy tắc rất nặng, lần trở về này không biết có quay lại được không. Bạch Vô Thường quan sát từ xa, nhìn anh rời đi cùng Hắc Vô Thường mới chậm chạp đi vào phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Nương tử duy nhất của ta

Lăng U tỉnh lại đã là 3 ngày sau. Người đầu tiên cô nhìn thấy sau khi tỉnh dậy chính là Bạch Dật. Nhóc con thấy cô đã tỉnh, mắt lập tức mở to.

" Mami, Tiểu Dật rất sợ người không tỉnh lại." Bạch Dật nắm chặt tay cô sụt sịt nói.

" Ngốc, khóc như vậy sẽ làm papa mất mặt đó." Lăng U mỉm cười, đưa tay lau đi những giọt nước mắt sắp rơi.

Bạch Dật nghe xong lập tức nín khóc, Lăng U chưa từng thấy nó yếu đuối như vậy, có chút ngạc nhiên. Nhìn quanh phòng không còn ai khác, cô thất vọng. Tại sao anh không đến thăm cô?

" Lăng U, em tỉnh rồi." Lăng Thiên cùng Bạch Vô Thường vội vàng đi vào.

" Anh....."

" Mọi chuyện đều qua rồi. Không sao đâu." Lăng Thiên xoa nhẹ đầu cô cười nói.

Lăng U khẽ gật đầu, liếc mắt thấy Bạch Vô Thường đứng yên lặng một bên nhìn mình liền mỉm cười với anh ta. Bạch Vô Thường giật mình, cũng cười đáp lại.

Cô bị ép nằm trên giường hai ngày, bác sĩ nói thân thể cô suy nhược, lại thêm tinh thần sa sút cần nghỉ ngơi, Bạch Dật kiên quyết không cho cô xuống đất.

Cạch..... cánh cửa mở ra, Lăng U trông ngóng người sắp vào. Có phải là anh đến thăm cô không?

" Tiểu Lăng U." Bạch Vô Thường tiến vào ngồi xuống ghế.

Lăng U có chút hụt hẫng, anh đến cứu cô, tại sao bây giờ lại biến mất? Có phải anh ghét bỏ cô vì bị người khác chạm vào không?

Mấy ngày nay đều là Bạch Vô Thường chăm sóc cô, ngay cả Lăng Thiên cũng không thể chu đáo như vậy. Liếc mắt liền thấy anh ta đang tỉ mỉ gọt hoa quả, cô thất thần trong giây lát.

" Tiểu Lăng U..... Tiểu Lăng U?" Bạch Vô Thường nhíu mày gọi cô.

" A....." Lăng U xấu hổ cười trừ một tiếng. Không hiểu sao nhìn khuôn mặt đầm chiêu kia, cô lại cảm thấy có chút quen thuộc.

Cứ như vậy, Ký Hà, Lăng Thiên, rồi người thân quen đều lần lượt đến thăm cô khiến tinh thần của Lăng U tốt lên rất nhiều. Duy nhất chỉ có anh và Hắc Vô Thường là không thấy mặt.

- U Minh -

Quân Mạc Phàm lạnh lùng ngồi trên ghế cao, mâu quang mang theo tử khí chĩa thẳng vào đám người đang làm loạn phía dưới.

Ninh Thụ sau khi bị anh đánh bay hồn phách, cô ta trở lại U Minh liền lập tức làm loạn, tìm Thiên Hậu đòi lại công bằng cho cô ta.

" Quân Mạc Phàm, ngươi vì phạm quy tắc, lại dám diệt phạm nhân khiến hấn ta hồn phi phách tán không thể tiếp tục đầu thai, lại cưỡng ép lấy đi linh hồn còn dương thọ. Giờ ngươi còn dám chống đối lại ta?" Thiên Hậu một thân quý khí tức giận nói.

" Vậy thì sao?" Quân Mạc Phàm cười lạnh. Thiên giới bao nhiêu người, nào đến lượt bà ta quy tội anh.

" Ninh Thụ si tình với ngươi, hạ phạm cũng vì yêu ngươi. Nếu ngươi chịu hướng nó cầu thân, ta sẽ không truy cứu chuyện này." Thiên Hậu thấy anh xuống nước thì lập tức nói ra mục đích của mình. Con gái bảo bối chịu khổ như vậy, người mẹ nào lại cảm lòng?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Nương tử duy nhất của ta(2)

Quân Mạc Phàm bỗng thấy nực cười, 500 năm trước bà ta cũng dùng quy tắc thiên địa ép buộc anh phải thú Ninh Thụ, 500 năm sau bà ta lại lần nữa dùng quy tắc này. Có phải thấy Quân Mạc Phàm anh rất dễ bắt nạt?

" Thế nào? Ngươi và Ninh Thụ liên hôn đều tốt cho cả hai, đã suy nghĩ kỹ chưa?" Thiên Hậu nhấp ly trà khẽ nói.

" Còn cần phải suy nghĩ sao?" Quân Mạc Phàm hờ hững nhìn bà ta.

Ninh Thụ dùng ánh mắt mong chờ nhìn anh. Cô ta là thật tâm yêu anh sâu đậm, ngay cả khi hạ phạm vẫn luôn tương tư anh. Tốt hơn gấp trăm ngàn lần phạm nhân đơ bản kia.

" Vậy....."

" Nương tử duy nhất của ta chỉ có thể là Lăng U." anh ngắt lời bà ta.

Choang..... ly trà bị Thiên Hậu đập mạnh xuống đất vỡ tan từng mảnh. Bà ta đứng dậy tức giận nhìn anh, dù sao bà ta cũng là Thiên Hậu của Thiên giới, chẳng lẽ lại không trị được một tiểu bối?

" Quân Mạc Phàm, ngươi đừng có rượu mồi không uống lại muốn uống rượu phạt. Con gái ta để ý ngươi là phúc phận của ngươi, nếu ngươi còn không biết điều thì U Minh này ta cũng diệt."

" Bà còn biết đây là U Minh sao? Thiên giới có Thiên Hoàng, U Minh này có ta làm chủ. Quy tắc? Hắc Vô Thường, đọc lên cho Thiên Hậu nghe." Quân Mạc Phàm cười lạnh nhìn bà ta, hai chữ "Thiên Hậu" nói ra lại mỉa mai vô cùng.

Hắc Vô Thường hiểu ý, tiến lên một bước đồng dạng đọc to. Thiên giới nhiều quy tắc nhưng đây là U Minh, muốn dùng quy tắc áp chế Diêm Vương đại nhân vậy phải nhìn đến quy tắc dưới U Minh này đã.

" Ninh Thụ Lãng gia vốn Thiên tộc công chúa, vi phạm quy tắc, tự ý đầu thai hạ phạm, hại linh hồn vốn nên đầu thai hồn phi phách tán, dưới Hạ giới độc ác hại người, tội nặng nhất chính là suýt chút nữa phá hỏng lịch kiếp của chiến thần Nam Không "

"Người nói cái gì? Lịch kiếp của chiến thần Nam Không?" Thiên Hậu nghe xong có chút không tin nói.

"Đúng vậy Thiên Hậu, chiến thần Nam Không hạ phạm lịch kiếp, đầu thai trong bụng Lăng U cô nương." Hắc Vô Thường khinh khinh nhìn bà ta.

Ninh Thư lắc đầu sợ hãi, cô ta không muốn tin những gì vừa nghe được. Chiến thần Nam Không, Thiên Hậu cũng không động vào nổi.

Quân Mạc Phàm nhìn biểu cảm do dự trên mặt Thiên Hậu liền nhếch môi cười lạnh. Anh biết bà ta không dám đụng tới anh nhưng nhất định sẽ âm thầm hại cô, chỉ có thể để cho cô ủy khuất một chút mang thai tên chiến thần kia mới an toàn tuyệt đối.

"Phá hỏng lịch kiếp của Nam Không, Thiên Hậu chắc biết trước kết quả?"

"Ninh Thư, chúng ta quay về Thiên giới, mẫu hậu sẽ tìm người khác cho con." Thiên Hậu đương nhiên không ngu ngốc, bà ta biết kết quả chắc chắn không tốt đẹp gì, thậm chí có thể lung lay đến vị trí của bà ta.

"Con không muốn.... Phàm..... Phàm....." Ninh Thư bị người kéo đi, cô ta đắm nước mắt quay lại gọi tên anh, nhưng tâm của anh sớm đã đặt ở chỗ cô.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Bí mật 20 năm của Lăng Thiên

"Lăng U, ăn cái này đi, tốt cho sức khỏe." Bạch Vô Thường gọt hoa quả đặt vào đĩa đưa đến tận trước mặt cô cười nói.

Lăng U cảm ơn anh ta, miễn cưỡng ăn một chút. 1 tuần rồi, anh vẫn biến mất, không gặp, không điện thoại, có phải anh đã hối hận rồi không?

"Trợ lý Bạch, anh thực sự không biết boss ở đâu sao?"

"Tôi.... không biết."

Bạch Vô Thường nhìn về mặt ỉu xiu của Lăng U thì khẽ cúi đầu. Sao anh ta lại không biết được chứ, việc lớn như vậy, Diêm Vương đại nhân quay về vốn không thể trở lại được ngay, anh ta cũng chỉ còn chút thời gian ở bên chăm sóc cô thôi. Bạch Vô Thường không phủ nhận, anh ta có chút ích kỷ không muốn Diêm Vương về với Lăng U.

Lăng Thiên đứng dựa ngoài cửa nhìn Bạch Vô Thường chu đáo chăm sóc cô, miệng khẽ nhếch lên cười chua chát. Quả nhiên, anh ta có dùng bao nhiêu cách cũng không thể quên đi hình ảnh đêm đó.

Bar..... tiếng nhạc xập xình không lọt vào tai Lăng Thiên. Anh ta cứ hết cốc này lại cốc khác tự mình uống cạn. Bạch Vô Thường thích Lăng U, anh ta biết, nhưng vẫn luôn hy vọng gì đó.

"Anh trai, đến đây một mình thôi sao?" hai cô gái thân hình nóng bỏng lại gần dựa vào người Lăng Thiên.

Lăng Thiên mơ màng nhìn bọn họ. Phải rồi, trước khi gặp Bạch Vô Thường, anh ta vẫn luôn men như vậy. Bàn tay to lớn vươn ra, ôm trọn hai người đẹp vào lòng.

"Mĩ nữ, không bằng đêm nay vui về....." Lăng Thiên ghé sát tai một cô gái khẽ nói.

"Vui về em gái anh." đằng sau, mặt Bạch Vô Thường đen lại.

Lăng Thiên như có cảm giác ngoại tình bị bắt được, lập tức hất hai cô gái kia ra, cúi đầu không dám nhìn khuôn mặt đáng sợ của ai kia.

Không khí trên xe trở nên ngột ngạt khó thở. Lăng Thiên hạ bốt cửa kính, cố gắng hít lấy chút không khí từ bên ngoài.

"Không nghĩ tới Lăng tổng cũng có sở thích đấy." Bạch Vô Thường đột nhiên lên tiếng.

"Sao?"

"Ăn liền một lúc hai cô gái không sợ nghẹn chết sao?" Bạch Vô Thường nhìn Lăng Thiên về mặt ngu ngơ giống hệt Lăng U liền mỉa mai nói.

Mặt Lăng Thiên xanh lại rồi đen đi. Lúc đó là anh ta nhất thời bồng bột chứ thật sự không muốn động đến hai người kia dù chỉ một chút.

Bạch Vô Thường thấy Lăng Thiên quay mặt đi lại im lặng không nói gì, anh ta nhú mày nhấn ga mạnh hơn. Chiếc xe lao nhanh trên đường, vừa đến căn hộ của Lăng Thiên liền phanh gấp.

" Tiểu B....."

" Muốn rồi, về ngủ đi."

Bạch Vô Thường ngắt lời anh ta. Lãng Thiên nắm chặt tay nhìn Bạch Vô Thường rồi loạng choạng mở cửa xe. Bạch Vô Thường nhìn anh ta đi đứng nghiêng ngả liền thở dài một tiếng.

" Để tôi dìu anh lên phòng." Bạch Vô Thường đặt tay Lãng Thiên vòng qua vai mình.

Lãng Thiên quay sang nhìn, mắt vụt qua tia sáng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Là cậu phải không?

Bạch Vô Thường chặt vật dìu Lãng Thiên lên tận phòng, trong lòng không ngừng than thở sao có thể nặng đến như vậy, lại không biết rằng Lãng Thiên cố tình dựa toàn bộ cân nặng lên người anh ta.

Mở cửa, bật điện, ném Lãng Thiên đang say xin lên ghế sofa. Bóp vai đã mỏi như một chút, ánh mắt chuyển đến Lãng Thiên đang nằm sấp không động đậy. Nếu hôm nay anh ta không tìm đến, liệu có phải Lãng Thiên sẽ lên giường với hai cô gái kia không? Không hiểu sao Bạch Vô Thường lại thấy khó chịu trong người.

" Tên biến thái." một đập trên người Lãng Thiên, Bạch Vô Thường quay người muốn rời đi.

Chân vừa động, cả người Bạch Vô Thường đã nằm gọn trong lòng Lãng Thiên. Bộ dạng say xin hoàn toàn biến mất, lúc này chỉ thấy ánh mắt tỉnh táo nhìn người trong lòng.

" Tiểu Bạch, cậu thích em gái tôi đúng không?"

Bạch Vô Thường không nghĩ tới lại bị hỏi câu này, miệng muốn trả lời nhưng rồi lại không nói. Cái này còn có thể phủ định sao?

" Tôi biết mà.... tôi biết mà, vậy cậu tiếp cận tôi để làm gì? Muốn từ tôi để biết thêm về con bé sao?" Lãng Thiên vẫn cười nhưng giọng nói lại vô cùng đau khổ.

" Tôi....." Bạch Vô Thường rũ mắt nhìn chân của mình. Ngay từ đầu tiếp cận Lãng Thiên, hoàn toàn vì bị boss ép buộc, nhưng bây giờ thì.....

" Tiểu Bạch, cậu nói đi. Cậu dù chỉ một chút thôi.... đã từng thích tôi chưa?" Lãng Thiên xoay người Bạch Vô Thường lại, ánh mắt hiện lên tia mong chờ.

Thích? Là cảm giác của anh ta đối với Lãng U sao? Nhưng cảm giác của anh ta đối với Lãng Thiên không như vậy.

Lãng Thiên thấy vẻ mặt suy ngẫm của Bạch Vô Thường liền cười khò một tiếng. Buông Bạch Vô Thường ra, anh ta ngã xuống ghế. Thì ra bao lâu nay, đều là anh ta tự mình đa tình.

" Tôi về đây." Bạch Vô Thường lúc này cũng cực kỳ rối rắm. Anh ta cần có thời gian để xem xét tìm cảm của mình dành cho Lãng Thiên.

" Tiểu Bạch, 20 năm trước, có phải cậu từng đến nhà tôi không?"

Bước chân đi đến cửa đột nhiên dừng lại. Bạch Vô Thường không khỏi ngạc nhiên quay lại nhìn Lãng Thiên. 20 năm trước, Lãng U lúc đó mới 5 tuổi, anh ta lên giường Diêm Vương đại nhân, đứng trong phòng ngủ nhìn cô.

" Lúc đó là nửa đêm, tôi đi qua phòng em gái, lại thấy một người đàn ông tóc trắng đứng đó. Um.... rất đẹp trai, lại có ánh sáng bao quanh. Tôi tự hỏi liệu có phải là thiên thần hạ phàm hay không? Ánh mắt, đôi môi, dáng người, tóc trắng, tất cả đều ghi rõ trong tâm trí của một đứa trẻ 9 tuổi, đêm nào tôi cũng lên đứng ngoài cửa đợi, nhưng đến khi Lãng U lên 6 tuổi, người đó hoàn toàn không quay lại nữa..... Lúc gặp được cậu, Tiểu Bạch, tôi đã rất bất ngờ đấy, lại có chút hoan hỉ trong lòng. Lợi dụng việc Lãng U nhập viện, tôi cũng xin ba mẹ cho quay lại đây để tiện chăm sóc con bé nhưng thực chất là muốn biết, cậu có phải người đấy hay không. Kết quả không phải tôi suy nghĩ quá nhiều, cậu thực sự là người đấy. Là thiên thần tôi đã thầm thương trộm nhớ suốt 20 năm." Lãng Thiên khẽ mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 80: Trở về

Bạch Vô Thường mở to mắt nhìn Lăng Thiên. Lúc đó anh ta vì quá đau buồn, trong mắt lại chỉ có chuyển kiếp của Lăng U nên không để ý đến xung quanh, lại thật sự bị Lăng Thiên nhìn thấy.

"Tiểu Bạch, có phải cậu thấy tôi rất điên không? Lại đi bịa ra câu chuyện này để giữ chân cậu."

"Vậy..... người anh yêu là người đàn ông 20 năm trước..... hay là tôi?" Bạch Vô Thường nhìn Lăng Thiên.

Lăng Thiên ngẩn người nhưng rất nhanh trở lại, anh ta tiến đến ôm lấy eo Bạch Vô Thường, lại ghé sát tai phả hơi nóng.

"Đương nhiên là tôi yêu Tiểu Bạch rồi." nói xong liền cắn nhẹ tai Bạch Vô Thường.

Mặt Bạch Vô Thường lập tức đỏ lên. Cảm giác Lăng Thiên cắn cắn tai mình khiến anh ta xấu hổ không thôi. Khi Lăng Thiên nói người anh ta yêu là mình, trái tim lại lỗi nhịp.

"Vậy còn người kia?" Bạch Vô Thường khẽ đẩy Lăng Thiên ra, ngược mặt hỏi.

"20 năm trước nhìn đã 24, 25 rồi. 20 năm sau chắc phải bốn mấy, tôi làm sao có thể yêu người bằng tuổi cha mình được. Vừa già vừa xấu không thể so với Tiểu Bạch." Lăng Thiên vui vẻ nói.

Gân xanh Bạch Vô Thường nổi lên. Cha em gái anh ta. Bạch Vô Thường anh ta còn chưa đến 5 vạn tuổi, ở U Minh được xem là thanh niên đó.

Đêm đó, Lăng Thiên sống chết không để người thương rời đi, cuối cùng được cái kết viên mãn ôm ngủ nhưng không thể ăn.

"Kỷ..... Kỷ Hà, mắt cậu sao vậy?" Lăng U suýt chút nữa không nhận ra cô bạn thân xinh đẹp của mình. Đôi mắt gấu trúc kia, tinh thần sa sút kia, còn hơn cả người bệnh là cô đây.

Kỷ Hà nhìn gương, cũng giật mình không kém. Từ khi Lăng U được cứu về, Hắc Vô Thường cũng biến mất không tung tích. Cô ta chạy đi hỏi Bạch Vô Thường nhưng chỉ nhận lại được đúng một câu "đừng lo, không mất được". Suốt 4 ngày liền mất ngủ, giờ người không ra người, ma không ra ma.

"Bao giờ cậu xuất viện?" Kỷ Hà uể oải nói.

"Ngày mai. Tiểu Dật mãi đến hôm nay mới cho tớ xuống giường, cảm giác được đi lại mới biết chân mình còn hoạt động được." Lăng U khóc không ra nước mắt.

"Cảm giác có con trai thật tốt nhì." Kỷ Hà trêu chọc cô.

Lăng U xấu hổ quay mặt đi. Ít nhất khi anh biến mất, Bạch Dật vẫn luôn ở bên cạnh cô để cho cô biết, anh nhất định sẽ không bỏ rơi cô.

"Em thích như vậy sao không tự mình sinh một đứa?" giọng nói cười cười vang lên từ ngoài cửa.

"Sinh với ai....." Kỷ Hà lập tức tiếp lời nhưng nghe thấy giọng nói quen thuộc liền quay đầu lại.

Hắc Vô Thường cảm theo bó hoa đứng ngoài cửa mỉm cười nhìn hai người. Kỷ Hà mắt ngấn nước lập tức nhào vào lòng anh ta. Đang chết, hại cô ta lo lắng tàn tạ đến mức này, tất cả đều là lỗi của Hắc Vô Thường.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Trở về(2)

"Chúng ta ra ngoài." Hắc Vô Thường đặt bó hoa trên bàn, mỉm cười nhìn Lăng U rồi nhanh chóng kéo Kỷ Hà rời đi.

Lăng U ngẩn người nhìn, có chút ghen tỵ.

"Quân Mạc Phàm chết tiệt, tốt nhất anh đừng có quay lại nữa, đừng để tôi thấy bản mặt đáng ghét của anh nếu không tôi....." Lăng U vung chân vung tay hết.

Tiếng bước chân dừng ở trước cửa, mặt Quân Mạc Phàm đen lại. Anh nhớ cô bao nhiêu, không ngờ cô lại ghét anh bấy nhiêu. Lăng U quay đầu nhìn,

vừa thấy anh liền nhanh chóng hạ chân tay xuống.

"Nếu không em sẽ làm gì?" anh tiến lại gần cô, nâng cằm cô lên nhíu mày hỏi.

"Nếu không..... nếu không em sẽ rất nhớ anh." Lăng U bỗng nhiên ôm chặt lấy anh.

Cô nhớ anh. Nhớ mùi hương của anh, nhớ cái ôm ấm áp, cảm giác an toàn. Quân Mạc Phàm thấy cô chủ động cũng khẽ cười hôn nhẹ lên đầu cô. Nếu không phải vì sự vụ ở U Minh, anh cũng sẽ không để cô lại cho người khác chăm.

Ngày Lăng U xuất viện, mọi người quyết định sẽ tổ chức một bữa tiệc nhỏ tại chính nhà cô. Lăng U xung phong cùng anh đi siêu thị, cô vui vẻ khoác tay anh cười nói.

"Phàm, kia là ba mẹ của Ninh Thư." Lăng U kéo kéo tay áo anh, chỉ vào hai người đang đi ngược chiều.

Quân Mạc Phàm hồ hững liếc mắt qua, rất nhanh liền kéo cô rời đi. Khi biết chuyện Ninh Thư gây ra, Lãnh Hải lên con đau tim, ông ta mãi đến hôm trước mới xuất viện, nghe nói vợ ông ta đã đến thăm cô và xin lỗi. Quân Mạc Phàm cúi đầu nhìn cô, đáng lẽ Lãnh Hải đã có một đứa con gái hoàn hảo, chỉ trách thiên mệnh quá cay nghiệt mà thôi.

"Lăng U, em mua hết cá ở siêu thị sao?" Lăng Thiên ghét bỏ nói. Mọi người thấy vậy cũng gật đầu, mua về toàn cá, là muốn ăn cả tuần sao?

Bạch Vô Thường đứng một bên khẽ bật cười, cái tính thèm ăn cá này có từ khi ở U Minh, cá sông Vong Xuyên ngon đến tận kiếp này vẫn không thể quên a. Liếc mắt thấy Diêm Vương đại nhân đang u ám nhìn mình, anh ta cười khổ một tiếng trốn sau lưng Lăng Thiên.

Đêm xuống, Quân Mạc Phàm ôm chặt lấy cô nằm trên giường. Đã bao lâu rồi anh không được ôm cô ngủ? Thời gian ở U Minh quá dài khiến anh thật sự rất nhớ nhưng.

"Lăng U." anh hôn nhẹ lên trán cô. Hai người họ sẽ không phải xa nhau nữa rồi.

"Phàm, em yêu anh." giọng Lăng U nhỏ dần.

Anh ôn nhu nhìn cô rồi chìm vào giấc ngủ. Bên kia, Lăng Thiên cũng thành công để Bạch Vô Thường dưới thân mà hành hạ. Chỉ có Hắc Vô Thường là vẫn khổ sở nhìn Kỳ Hà phóng xe về nhà, bỏ anh ta dưới cổng chung cư. Anh ta đào hoa như vậy, tại sao đụng phải Kỳ Hà này lại thê thảm như vậy chứ!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Tiểu Dật sắp được làm anh trai

"Mami, hôm nay người thật đẹp." Bạch Dật mặc âu phục trong cực kỳ khả ái ôm chặt lấy cô.

"Tiểu Dật cũng thật soái." Lăng U vui vẻ xoa đầu nó.

Hôm nay là ngày cưới của cô với anh. Sau ngày cô xuất viện, anh cật lực thu xếp mọi thứ để chuẩn bị hôn lễ, chỉ có điều cầu hôn cô thật chẳng lãng mạn. Anh đeo nhẫn vào tay cô uy hiếp nói.

"Em mà dám tháo, anh sẽ để em một tuần không xuống được giường."

"Hoa đâu?"

"Anh thơm hơn hoa."

"....."

Lăng U mặc trên người bộ váy cưới duy nhất được thiết kế riêng bởi chính tay nhà tạo mẫu nổi tiếng. Cô cười thật hạnh phúc, khoác tay ba tiến vào lễ đường. Quân Mạc Phàm ôn nhu nhìn cô, kiếp trước đã không thể cho cô danh phận, bây giờ cuối cùng cũng thực hiện được.

"Lăng U, anh yêu em." anh hôn nhẹ lên môi cô.

"Em cũng yêu anh." cô tận hưởng nụ hôn ngọt ngào.

Sau đám cưới diễn ra vài ngày, Lăng Thiên quyết tâm mang Bạch Vô Thường về nhà ra mắt ba mẹ. Anh ta vốn nghĩ ba mẹ sẽ mắng một trận không đồng ý, ngược lại còn đối xử với Bạch Vô Thường tốt hơn anh ta, đến cuối cùng chỉ hỏi anh ta đúng một câu "Con là công đúng không? Mẹ không chấp nhận con trai mẹ nằm dưới đâu."

Đến một ngày, Lăng U phát hiện bản thân ngày càng béo, lại cực kỳ ham ăn ham ngủ, chỉ cần ngồi lâu một chút là thấy mỏi mệt.

" Bà xã, em đi đâu vậy?" Quân Mạc Phàm ngái ngủ nhìn cô đã ăn mặc chỉnh tề.

" Em chạy bộ chút, dạo này béo quá rồi. Anh cứ ngủ đi, em về sẽ mua đồ ăn sáng." Lăng U cười cười vẫy tay rồi rời đi.

Quân Mạc Phàm mơ mơ màng màng nhìn, ngáp dài một tiếng rồi lăn ra ngủ.

Suốt một tháng, Lăng U chăm chỉ tập thể dục nhưng không giảm được chút nào, ngược lại còn tăng thêm vài cân. Đêm xuống, cô lén lút xuống bếp kiểm đồ ăn, muốn giảm cân thực sự quá khó.

" Bà xã." Quân Mạc Phàm từ khi nào đứng sau lưng cô nhủ mảy nói.

" Cái đó..... em đói." Lăng U xấu hổ cúi mặt.

" Đã bảo em ăn đầy đủ, em lại không chịu nghe."

" Nhưng em béo lắm, anh xem....." Lăng U đặt tay anh lên bụng cô hậm hực nói.

Quân Mạc Phàm vừa sờ sờ vừa nhướn mày, tính toán một chút liền đen mặt nhìn cô.

" Em không phải béo, là có thai."

Lăng U ngạc nhiên nhìn anh, anh chỉ cần sờ một chút liền biết là cô có thai sao? Sáng hôm sau, Lăng U đi từ phòng khám ra, hớn hờ đưa tay tờ giấy siêu âm.

" Ông xã, Tiểu Dật sắp được làm anh trai rồi." cô vui vẻ hôn lên má anh, không nghĩ tới anh thật sự nói đúng.

Quân Mạc Phàm dùng ánh mắt ghét bỏ nhìn bụng cô. 9 tháng 10 ngày không thể chạm vào cô, đợi tên chiến thần kia ra đời, nhất định phải dạy dỗ một trận.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Thư ký mới

" Tiểu Dật, có cảm nhận được không?" Lăng U cười vui vẻ đặt tay Bạch Dật lên bụng mình.

" Lăng U, cậu mang thai được bao lâu rồi?" Kỳ Hà ngạc nhiên nhìn cô.

" Bác sĩ nói được 2 tháng hơn rồi."

Bạch Vô Thường nhìn Lăng U hạnh phúc cũng khẽ cười nhẹ. Lúc trước ở U Minh, khi biết mình mang thai, cô cũng vui như vậy, ngay lập tức cho người đi báo với Diêm Vương đại nhân, nói đến trong quá trình cô mang thai, anh ta là người hiểu rõ nhất.

Lăng Thiên liếc mắt nhìn Bạch Vô Thường, nụ cười ôn nhu xuất hiện trên môi. Anh ta sẽ định để cho đứa bé trong bụng Lăng U kế thừa tập đoàn Lăng thị, còn nếu không được, cũng chỉ có thể nhận nuôi một đứa trẻ, cùng Tiểu Bạch của anh ta sống vui vẻ bên nhau.

" Thế nào, Tiểu Dật có thích không?" Lăng U mỉm cười nhìn nó.

" Dạ, thích." Bạch Dật lập tức thu lại ánh mắt ghét bỏ, cười cười với cô. Nó đã có thể cảm nhận được, cái kẻ đang trong bụng của Lăng U là muốn dành mami với nó.

Hắc Vô Thường nhìn mà ghen tỵ không thôi. Lăng U cũng đã có đứa thứ hai, ngay cả em trai anh ta cũng đã thành công nằm dưới Lăng Thiên, tại sao đến anh ta ngay cả cái nắm tay cũng thật khó khăn.

" Anh lờm em làm gì?" Kỳ Hà ghét bỏ nói.

" Không có gì." Hắc Vô Thường hậm hực quay mặt đi.

Tối đến, nhân lúc Lăng U đi tắm, Bạch Dật chân nhỏ chạy đến phòng hai người. Vừa nhìn thấy anh liền lập tức lại gần.

"Ba, ba có thích em bé không?"

"Sao vậy?" anh khó hiểu nhìn nó.

"Thì.... thì tại con sợ mami sẽ không thương Tiểu Dật nữa, có em bé rồi, hai người sẽ quên mất con." Bạch Dật cúi đầu nói.

"Sẽ không đâu."

"Sao ba biết là sẽ không?" nó ngẩng đầu nhìn anh.

"Vì ba là Diêm Vương."

"Ba không sợ mami có em bé rồi sẽ bỏ rơi ba sao?"

"....."

Đúng lúc này, Lăng U vừa mới tắm xong mở cửa đi ra ngoài, giật mình nhìn thấy hai đôi mắt đang nhìn chăm chăm vào bụng cô vô cùng u ám.

"Có nhìn như vậy thì em bé cũng chưa ra ngoài được đâu." Lăng U cổ cười nói.

"Hừ, ai cần." cả anh và Bạch Dật đều bất mãn quay mặt đi.

"....."

Bạch Vô Thường nắm rõ nhất sở thích quái dị của Lăng U khi mang thai. Chỉ có điều không thể tự tay chăm sóc cô như trước mà phải ghi đầy đủ ra giấy rồi giao nộp lại cho Diêm Vương đại nhân.

Lăng U nghỉ làm ở Quân thị, cả ngày chỉ ăn với ngủ ở nhà, anh nói để cô đi làm anh không yên tâm, dù sao đứa nhỏ trong bụng cô cũng là bùa hộ thân anh tồn sức sắp sếp.

Không thấy Lăng U xuất hiện, Quân thị lại có tin đồn anh và cô sắp ly hôn. Những cô gái trẻ đẹp tâm lại rục rịch có ý định leo lên giường của anh.

"Chị Kỳ, chúc mừng chị nha, lại được làm thư ký của boss."

"Chị Kỳ tài giỏi như vậy, ở tập đoàn đóng góp không biết bao nhiêu công sức, đương nhiên chức vụ này phải là của chị ấy rồi."

Thư Kỳ vén tóc cười nhẹ, bỗng nhiên boss lại để cô ta là thư ký, mà tin đồn boss cùng vợ sắp ly hôn cô ta cũng nắm rất rõ, boss chắc chắn là để ý đến cô ta rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Sinh nhật

"Boss, cafe của anh đây." Thư Kỳ ăn mặc giản dị đặt ly cafe lên bàn làm việc.

Quân Mạc Phàm um một tiếng rồi im lặng. Thư Kỳ chần chừ đứng đó nhìn anh. Đến khi Quân Mạc Phàm khó chịu nhíu mày ngẩng đầu nhìn cô ta, Thư Kỳ mới vội vàng cười xấu hổ chạy ra ngoài.

Suốt mấy ngày liền, Thư Kỳ luôn tự động đem cafe vào phòng anh mà không cần sự cho phép. Lại không thấy anh trách phạt cô ta nên tin đồn về hai người lại càng tăng thêm.

"Chị Kỳ, sau này chị thành Quân phu nhân rồi, nhất định không được quên bọn em." một người ninh nọt nói.

"Chị Kỳ, đừng quên bọn em nha." đám người phía sau cũng cười theo.

Thư Kỳ nhếch môi cười, vừa nhìn thấy bóng dáng của anh liền lập tức xấu hổ cúi đầu.

"Tôi cũng chỉ cố gắng hoàn thành công việc mà thôi, được boss tuyển làm thư ký cũng coi như không uổng công tôi cống hiến hết mình cho Quân thị." Thư Kỳ nói xong lên nhìn lên, lại thấy anh liếc cô ta một cái, tâm lại hân hoan không thôi.

Lăng U lựa vài món đồ trong siêu thị, theo sau cô là hai người mặc áo đen. Từ khi có thai, anh bảo vệ cô hết mức có thể, nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa, ngậm trong miệng lại sợ tan, chỉ cần cô muốn ra ngoài, ít nhất phải có hai người đi theo.

"Nên lấy cá nào đây?" Thư Kỳ phân vân đứng trước khu bán cá.

"Cá này rất ngon, lại ít xương." Lăng U vui vẻ giúp cô ta chọn cá.

Thư Kỳ nhìn Lăng U, thấy theo sau cô là hai vệ sĩ, lập tức nghĩ tới cô là phu nhân nhà quyền thế liền cười cảm ơn cô.

"Cô mua nhiều đồ như vậy, là nấu cho người yêu ăn đúng không?" Lăng U để ý đến xe đẩy của cô ta khẽ nói.

"Đúng vậy, tối nay là sinh nhật bạn trai tôi." Thư Kỳ xấu hổ chưa đầu lựa cá Lăng U vừa chỉ. Ngày trước cô ta thấy anh để quên ví trong phòng liền xem, biết được tối nay sinh nhật anh liền muốn nấu cho anh một bữa cơm thân mật.

Lăng U vẫy tay chào rồi rời đi. Sinh nhật à, hình như cô còn không biết ngày sinh nhật của anh thì phải.

Thư Kỳ lén lút nhìn, vừa thấy anh gặp mấy tính xuống liền vội vàng đi vào, bộ dáng kia vừa xấu hổ vừa đáng yêu khiến người khác phải bảo vệ.

"Boss, chúc mừng sinh nhật." Thư Kỳ cúi đầu đưa cho anh một hộp quà được gói thủ công cẩn thận.

Quân Mặc Phàm nhíu mày nhìn cô ta. Sinh nhật? Hôm nay đâu phải là sinh nhật của anh, cô ta chắc không phải nhầm anh với người khác đấy chứ.

"Boss, dù sao hôm anh cũng là sinh nhật anh, từ chối quà của người khác sẽ rất xui xẻo đấy." Thư Kỳ thấy anh muốn rời đi, lập tức chặn lại.

"Cảm ơn." Quân Mặc Phàm muốn mau chóng về nhà ăn cơm với cô liền không thêm giải thích, trực tiếp nhận quà.

Thư Kỳ thấy vậy vô cùng vui mừng, tay đưa ra nắm lấy tay áo của anh.

"Cái đó..... tôi muốn làm một bữa cơm nhỏ để chúc mừng sinh nhật anh, boss đến được không?"

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Thư Kỳ

Quân Mặc Phàm u ám nhìn cô ta. Mấy ngày nay việc cô ta tự tiện ra vào phòng làm việc đã khiến anh thấy không hài lòng, bây giờ lại ngăn cản anh về nhà ăn cơm do bà xã nấu? Tìm chết?

"Không cần." anh hất tay cô ta ra đi thẳng ra ngoài.

Thư Kỳ nhìn bộ mặt khó chịu của anh, cảm thấy sợ hãi trong lòng. Khi bị anh lạnh lùng hất tay ra, cũng chỉ biết tro mắt đứng nhìn anh rời đi.

"Bà xã, anh nhớ em" vừa về đến nhà, anh đã vui vẻ nói.

"Mấy người đến đây làm gì?" nhưng vừa mới nhìn vào trong, giọng nói lại lạnh nhạt đi mấy phần.

"Lăng U mời." mọi người cười nói.

Quân Mặc Phàm dùng ánh mắt ghét bỏ nhìn từng người một. Mọi khi đã có một bóng đèn Bạch Dật, bây giờ lại có thêm 4 bóng đèn nữa, lại còn vô cùng sáng. Ước muốn nhỏ nhoi được ở cùng cô, từ khi nào lại khó như vậy?

Sáng hôm sau, Thư Kỳ chải chuốt trong nhà vệ sinh, đảm bảo bản thân trong mắt anh và mọi người, cô ta là một người giản dị không mưu mô, đến khi đi qua một người đang dọn dẹp, cô ta vội vàng quay lại.

"Hộp quà này....."

"Em thấy nó trong thùng rác, thấy còn mới nên nhặt lên, cũng không biết là của ai."

Thư Kỳ nắm chặt hộp quà, khuôn mặt vắn vẹo khó chịu không thôi. Anh thế nhưng trước khi rời khỏi đây lại vứt hộp quà cô ta dày công tốn sức làm vào thùng rác.

"Đồ đã cho vào thùng rác thì..... tất nhiên là đồ bỏ đi rồi." ném lại hộp quà vào thùng rác, cô ta tức giận rời đi.

"Boss, cafe buổi sáng của anh đây." không một tiếng gõ cửa, Thư Kỳ lại trực tiếp mở cửa bước vào trong, trên tay còn một ly cafe đang bốc khói.

Quân Mạc Phạm không nhìn cô ta, vẫn chăm chú nhìn vào điện thoại. Lăng U nhún chút nữa sẽ đến đây chơi, tiện thể muốn cùng anh đi ăn trưa. Ít nhất cô cũng có lương tâm, bù đắp cho anh bữa tối qua.

Thư Kỳ đặt cafe lên bàn, lại thấy anh chăm chú nhìn điện thoại thì không khỏi tò mò. Boss bình thường ít khi đụng đến điện thoại, ngay cả đối tác muốn nói chuyện anh cũng ít khi bắt máy, có việc hoàn toàn phải trực tiếp đến đây.

"Boss...." Thư Kỳ định lên tiếng.

"Còn chuyện gì sao?" anh đọc đi đọc lại tin nhắn nhủu mày khó chịu.

"Cafe...."

"Đề đây, đi ra ngoài."

Thư Kỳ hậm hực đóng cửa lại, trước đó còn nhìn chăm chăm vào điện thoại của anh.

"Cô là thư ký mới?" Bạch Vô Thường đang định đi vào, nhìn thấy Thư Kỳ đi ra liền hỏi.

"Vâng, anh chắc là Bạch trợ lý, mọi người đều nói anh rất đẹp trai, gặp rồi mới biết đúng là vậy." Thư Kỳ cười thật xinh đẹp nhìn anh ta.

"Cảm ơn, cô cố gắng làm việc nhé." Bạch Vô Thường nhìn Thư Kỳ giản dị lại dễ gần, cũng cười với cô ta.

Thư Kỳ nhìn Bạch Vô Thường vào trong phòng, mọi người đều nói Bạch trợ lý với Hắc trợ lý đều là người thân cận bên cạnh boss, nếu lấy lòng anh ta trước, còn không sợ lấy lòng được boss sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Bạch Vô Thường ngoại tình?

Lăng U nhìn bản thân trong gương, có chút tròn trĩnh, không được xinh đẹp như xưa. Xoa nhẹ bụng đã bắt đầu nhô lên, cô mỉm cười đi đến Quân thị.

"Bạch trợ lý..... à không, chị dâu." bên dưới Quân thị, Lăng U vẫy tay chào Bạch Vô Thường.

"Không được phép gọi như vậy." Bạch Vô Thường xấu hổ vội vàng bịt miệng cô lại.

Lăng U cười xấu xa nhìn anh ta. Ngay đến cả việc hai người họ chuyển đến ở chung, còn bày đặt ngại ngùng.

Thư Kỳ đứng trên cao nhìn xuống, thấy Bạch Vô Thường nói chuyện vui vẻ với cô, lại có cử chỉ thân mật liền ngộ ra, thì ra là vợ của Bạch trợ lý, cho nên mới có vẻ sỗ đĩ đi theo.

Quân Mạc Phạm hầu hạ Lăng U ăn trưa, cô muốn ăn cá ở con hẻm nhỏ ngày trước, anh không một lời gạt đầu đồng ý.

Hơn 2 tháng trôi qua, Thư Kỳ cố gắng lấy lòng Bạch Vô Thường, thậm chí còn tặng quà, tặng đồ ăn chỉ để moi từ anh ta thông tin về boss. Tin đồn về cuộc tình tay ba bỗng nhiên xuất hiện, Thư Kỳ lại là nhân vật nữ chính được mọi người hâm mộ vì cô ta được cả hai nhân vật không tầm thường để ý đến.

"Hâm mộ chị Kỳ quá đi, đã được boss để ý lại còn có Bạch trợ lý nữa." người A nói.

"Đúng vậy, đúng vậy. Không biết chị Kỳ sẽ chọn ai nhỉ? Boss là người đứng đầu Quân thị, lại đẹp trai nhưng quá lạnh lùng khó gần, Bạch trợ lý vừa ấm áp lại dễ thương dễ gần nhưng tài năng lại không bằng boss." người B tiếp lời.

"Đương nhiên là chọn boss rồi. Không thấy sao? Ánh mắt chị Kỳ khi nhìn thấy boss, hoàn toàn là yêu thương sâu đậm." người C mơ mộng trả lời.

"Nhưng dạo này chị Kỳ toàn tặng đồ cho Bạch trợ lý thôi. Nếu không thích sao lại phải tặng chứ." người D phản đối.

Thư Kỳ nghe lén, môi khẽ nhếch lên cười. Không nghĩ tới hành động của cô ta lại dẫn tới tin đồn như vậy, nhưng tiếc là Bạch trợ lý đã có vợ, lại trong có vẻ vô cùng ân ái yêu thương nhau, boss mới là mục tiêu chính của cô ta.

"Lăng U." Lăng Thiên mặt mày hằm hằm đi vào nhà, vừa nhìn thấy Lăng U đang nhàn nhã ăn bánh kem liền đen mặt nói.

"Anh hai, sao vậy?" Lăng U ngoảnh nhác không hiểu chuyện gì.

Lăng Thiên nắm tay thành nắm đấm, nhìn đôi mắt to tròn chớp chớp của Lăng U, điệu bộ như quả phụ bị ruồng bỏ lập tức xuất hiện.

"Lăng U, chị dâu em ngoại tình." Lăng Thiên Pom chặt lấy cô.

"Hà?"

2 tháng nay ngày nào cũng thấy Tiểu Bạch của anh ta cầm quà về, thậm chí là đồ ăn, bánh ngọt,..... mà biểu hiện kia lại vui vẻ như đứa trẻ được nhận quà khiến anh ta không khỏi hoài nghi. Theo dõi mới biết là thư ký của thằng em rể, tại sao có em rể ở đó mà vợ của anh ta vẫn bị nhấn phải vậy? Đúng là vô tích sự, quả nhiên không có sức hút bằng vợ anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Lăng Thiên ghen rồi

Lăng U nghe anh trai kể khổ, lén lau mồ hôi lạnh trên trán. Không nghĩ tới Bạch trợ lý lại đào hoa hơn cả anh, lại có thể câu dẫn thư ký trong khi cô ta suốt ngày bên cạnh một soái ca chính hiệu.

Lăng Thiên u ám nhìn cô, kiên quyết kéo cô đi đến Quận thị theo dõi. Lăng U vì tò mò cũng vội vàng thay đồ chạy theo.

"Bạch trợ lý, gần nhà tôi mới mở một cửa hàng bánh ngọt rất ngon nên mua một ít tặng anh ăn thử." Thư Kỳ chạy theo Bạch Vô Thường ra đến tận cửa công ti tặng quà.

"Cảm ơn cô." Bạch Vô Thường vui vẻ nhận quà.

Trong xe, Lăng Thiên trừng mắt nhìn đôi nam nữ đang cười nói với nhau, lại còn vô cùng thân thiết. Anh ta phải tốn công tốn sức mới có được Tiểu Bạch, không thể vì mấy cái bánh kem rẻ tiền mà thất bại được.

"Anh hai, kia là thư ký của Phàm sao?" Lăng U chỉ về phía cô gái đang nói chuyện vui vẻ với Bạch Vô Thường.

"Đúng vậy. Cũng không biết chị dâu em thích cô ta chỗ nào. Không đẹp trai bằng anh, không sáu múi như anh, lại càng lùn hơn anh, nhà chắc chắn không thể giàu bằng anh rồi. Mắt của chị dâu em đúng là ngày càng kém, loại người nào cũng tiếp xúc được."

Lăng Thiên thấy cô nhìn chằm chằm không chớp mắt liền nhíu mày.

"Sao vậy? Em quen à?"

"Gặp một lần trong siêu thị. Cô ấy nói mua cá về làm com cho bạn trai nhưng hôm đấy chị dâu đến ăn com nhà em mà. Anh có phải suy nghĩ quá nhiều không?" Lăng U cười an ủi.

"Anh tin vào giác quan thứ sáu của mình." Lăng U hừ lạnh một tiếng phóng xe rời đi.

Lăng U quay mặt đi khó khăn cười, giác quan thứ sáu sao?

Quận thị xác lập làm ăn lâu dài với Lăng thị. Lăng Thiên bước ra khỏi xe, nhìn lên toà nhà cao tầng. Thư Kỳ ăn mặc chỉnh tề lại đơn giản, ôm tập hồ sơ đứng đợi cửa công ti, nghe nói Lăng tổng này là người tuổi trẻ tài cao, nếu như quan hệ tốt thì chẳng phải rất tuyệt sao? Vừa thấy Lăng Thiên đi đến, Thư Kỳ liền vội vàng chào hỏi.

"Lăng tổng, buổi sáng tốt lành." Thư Kỳ nghiêng đầu cười thân thiện, cố gắng tạo ấn tượng thật tốt.

Lăng Thiên không nhìn cô ta, trực tiếp lướt qua đi vào thang máy. Nụ cười trên môi cứng lại, Thư Kỳ ngạc nhiên nhìn theo, đám người xung quanh cười trộm, thấy cô ta quay lại nhìn liền vội quay mặt đi.

"Lăng tổng, cà phê của anh. Boss rất nhanh sẽ tới." Thư Kỳ vẫn giữ thái độ hoà nhã đặt cà phê lên bàn.

"Lăng tổng chúng tôi không uống loại cà phê này." trợ lý bên cạnh lên tiếng. Dám câu dẫn Lăng phu nhân, đáng chết.

Thư Kỳ vẫn mỉm cười, đi đổi cà phê. Nhưng cho dù cô ta có mang ra tất cả các loại cà phê có trong công ti, Lăng Thiên vẫn lắc đầu.

"Lăng tổng, không biết anh thích uống loại nào?" Thư Kỳ bắt đầu khó chịu nhưng cố mềm giọng.

"Cậu đi pha đi, cô ta pha tôi không uống được." Lăng Thiên nói với người bên cạnh.

" Anh....."

Thư Kỳ liếc mắt, thấy anh đang đi đến, lập tức giả bộ uất ức. Một cô gái yếu đuối, không người đàn ông nào lại không muốn che chở.

" Lãng tổng, đối với anh tôi chỉ là đồ nhà quê bẩn thỉu không đáng giá, nhưng anh không thể vì thế mà nói ra câu nói tổn thương tôi như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Giận

Lãng Thiên nhìn lên, thấy Bạch Vô Thường theo sau Quân Mạc Phàm đi vào thì khẽ nhủ mày. Hoá ra là nói xấu anh ta để tạo ấn tượng với Tiểu Bạch.

" Có chuyện gì vậy?" Bạch Vô Thường nhìn Lãng Thiên khẽ hỏi.

" Lãng tổng nói không uống được cà phê tôi pha, tôi....." Thư Kỳ lau nước mắt, bộ dạng như quả phụ yếu đuối bị bắt nạt.

" Vậy thì để người khác pha. Cô đi ra ngoài đi." Bạch Vô Thường xua tay.

" Nhưng....."

" Nhân viên của Quân thị đúng là đặc biệt, ngay cả lời chủ nói cũng không nghe." Lãng Thiên cười nhạo nhìn Thư Kỳ.

" Tôi xin phép." Thư Kỳ cắn nhẹ môi, cúi chào rồi rời đi.

Bạch Vô Thường nhìn theo cô ta khuất dần mới ngồi xuống đối diện Lãng Thiên. Đạo này lão công hay vô có tức giận, bây giờ đến Quân thị, ngay cả boss cũng không thêm nề mặt.

" Anh đang làm khó cô ta?"

" Anh chỉ cảm thấy cô ta chướng mắt thôi." Lãng Thiên hừ lạnh lập tức thừa nhận.

Bạch Vô Thường khẽ thở dài một tiếng. Thấy mặt boss đã bắt đầu hết liên nhãn liền vội vàng bàn về công việc.

Thư Kỳ ngoài cửa đứng ngồi không yên. Cô ta rõ ràng đã làm rất tốt nhưng tại sao lại không có hiệu quả? Lãng tổng kia là cố tình gây khó dễ cho cô ta, cô ta chắc chắn đây là lần đầu tiên hai người gặp nhau, cũng chưa từng đắc tội.

Sau khi họp xong, Lãng Thiên vừa bước ra ngoài đã bắt gặp ngay ánh mắt uy khuất của Ninh Thư. Lãng Thiên nhếch môi cười lạnh, ánh mắt kia là muốn Tiểu Bạch đòi lại công bằng thay cho cô ta sao?

" Đây....." Bạch Vô Thường định giữ Lãng Thiên, lại thấy anh ta lạnh nhạt rời đi.

Bạch Vô Thường ảo não hạ tay xuống. Rốt cuộc anh ta đã làm gì sai chứ?

Những ngày tiếp theo, Lãng Thiên ở lý trong nhà Lãng U chơi với Bạch Dật, sống chết không chịu về. Quân Mạc Phàm đen mặt nhìn một lớn một nhỏ chơi với nhau, khẽ xoa xoa thái dương. Anh chỉ muốn có không gian riêng với cô, tại sao hết người này đến người khác phá đám vậy?

" Lãng Thiên, anh không về thật sao?" Quân Mạc Phàm nhíu mày nói.

" Tôi ở nhà em gái tôi là điều đương nhiên, hơn nữa Tiểu Dật cũng rất hoan nghênh đấy chứ." Lãng Thiên bỏ ngoài tai tiếp tục đùa giỡn với nhóc con.

"....." Quân Mạc Phàm đứng bật dậy, xách Lãng Thiên từ trong nhà ném ra ngoài cửa, mặt mày u ám đóng rầm cửa lại.

Lãng Thiên hừ một tiếng rồi rời đi. Anh ta bỏ đi cũng 4 ngày rồi, vậy mà ngay cả một cuộc điện thoại từ Bạch Vô Thường cũng không có. Lén lút về nhà, lại thấy Tiểu Bạch của anh ta đang nằm ngủ ngon lành trên ghế sofa.

" Quả nhiên là không lo lắng....." Lãng Thiên thở dài một tiếng, cúi người bế Bạch Vô Thường đi thẳng vào trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Giận(2)

Bạch Vô Thường mơ mơ màng màng mở mắt, quay sang bên lại thấy Lăng Thiên đang ôm lấy mình ngủ thì khẽ nhếch môi cười. Lăng Thiên bỏ đi anh ta muốn lo cũng không được, ở nhà boss chính là quá an toàn rồi.

"Um....." Bạch Vô Thường sờ sờ gáy, thấy có chút đau. Mỗi tối đều mở đèn ngủ trên ghế sofa chờ Lăng Thiên, cô thấy đau rồi.

Lăng Thiên tỉnh dậy cũng là lúc Bạch Vô Thường đi làm. Nhìn thấy đồ ăn sáng vẫn còn hơi nóng đã được để trên bàn, ánh mắt ôn nhu lại lập tức xuất hiện, Tiểu Bạch vẫn còn quan tâm anh ta a.

"Bạch trợ lý." Thư Kỳ yếu đuối chào, vẫn là cái bộ dạng ủy khuất của mấy ngày trước.

"Thư ký Kỳ, cô vẫn còn đề tâm sao? Lăng tổng cũng không phải cố ý." Bạch Vô Thường cười an ủi.

"Tôi biết. Chỉ là một thư ký thấp hèn, sao có thể bằng Lăng tổng."

Bạch Vô Thường bắt đầu thấy khó chịu, anh ta không thích người luôn coi rẻ bản thân. Trước đây thấy Thư Kỳ vui vẻ thiện cảm bao nhiêu, giờ lại thấy ác cảm thấy nhiều. Lại nhớ trước đây Lăng U ở U Minh, dù cho boss thú Ninh Thư kia, cô vẫn cố tỏ ra mạnh mẽ, cuối cùng vẫn là không chịu được mà đầu thai.

Lăng Thiên bỏ lại công việc cho trợ lý, ngày ngày làm phiền Lăng U khiến cô không thể không đến nhìn Thư Kỳ một chút.

"A, là cô. Cô đến tìm Bạch trợ lý sao? Anh ấy đang....." Thư Kỳ nhìn thấy cô xuất hiện trong Quân thị ngạc nhiên nói.

"Không, tôi tới tìm boss." Lăng U xoa xoa bụng bầu cười nói.

Thư Kỳ nhìn cô từ đầu tới chân bắt đầu đánh giá, sao lại là tìm boss chứ? Cô ta ở đây cũng mấy tháng, chưa từng thấy một người phụ nữ nào tới tìm boss, cho dù là đối tác cũng ít nhất phải dẫn người theo chứ không đi riêng lẻ như cô.

"Boss đang bận, cô ngồi chờ đi." Thư Kỳ nhàn nhạt nói rồi rời đi. Cô ta không muốn bắt kỳ ai tiếp cận boss, đặc biệt lại là phụ nữ.

Lăng U vốn định nói mình có thể tự vào nhưng nghe thấy Thư Kỳ nói anh đang bận nên ngoan ngoãn ngồi đợi bên ngoài.

1 tiếng.....2 tiếng.....

Lăng U nhú mày đứng dậy định bước vào, lại bị Thư Kỳ cản lại.

"Phòng boss không phải ai cũng có thể tùy tiện vào. Cô nếu không đợi được thì để hôm khác đi."

Lăng U nhìn cô ta, cô không ngốc đến mức không biết cô ta đang làm khó mình. Chỉ là bây giờ cảm thấy Thư Kỳ này thật giả tạo xấu xa.

Tối đó, Quân Mạc Phàm mang theo bao nhiêu uất ức ôm chầm gối ngủ ngoài sofa. Vừa về đến nhà đã nhìn thấy khuôn mặt u ám của bà xã, còn chưa ôm hôn đã bị bà xã ghét bỏ đẩy ra xa. Quân Mạc Phàm không hiểu, rốt cuộc anh có lỗi gì?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Nghỉ mát

"Cũng sắp tới kỳ nghỉ mát rồi, không biết năm nay boss cho chúng ta đi đâu?" người A cười nói.

"Năm trước đi leo núi, về chân tôi đau mấy ngày mới khỏi, mong là lần này không như vậy nữa." người B than thở.

"Các cô đang bàn tán chuyện gì vậy?" Thư Kỳ đi qua ngạc nhiên hỏi.

"Chị Kỳ, chắc chị mới vào nên không biết. Mỗi năm cứ đến tầm này, boss sẽ cho chúng ta đi nghỉ mát 3 ngày 2 đêm để giảm bớt áp lực công việc. Vì năm trước đi leo núi rồi nên bọn em đang đoán xem năm nay sẽ đi đâu ấy mà."

Tâm Thư Kỳ khẽ động, phải biết riêng nội bộ Quân thị đã gần 100 người, không nghĩ tới anh lại hào phóng như vậy, bao tất cả.

"Đi du lịch nghỉ mát?" Lăng U đang chơi với Bạch Dật, Lăng Thiên gọi đến nói về việc Quân thị hàng năm sẽ cho nhân viên đi du lịch nghỉ mát thì không khỏi ngạc nhiên.

"Đúng vậy, anh cũng sẽ đi." đầu dây bên kia, Lăng Thiên hùng hực quyết tâm phải đi để bảo vệ hoa cúc nhỏ của mình.

"Em biết rồi, sẽ nói lại với Phàm." Lăng U dập máy. Lăng thị không lo quản, suốt ngày chỉ lo chạy theo sau Bạch Vô Thường, ba mẹ biết chuyện chắc sẽ đau lòng lắm đây.

Quân Mạc Phàm về đến nhà, lên nhìn sắc mặt của cô, thấy cô tươi tỉnh hơn liền vội vàng lần la lại gần. Mấy ngày không được ôm cô ngủ, thật sự là nhớ nhưng muốn chết.

"Bà xã....." anh ôm lấy cô, vùi đầu vào cổ cô, hương thơm quen thuộc khiến anh thấy thoải mái.

"Quân thị sắp đi nghỉ mát sao?"

"Um" anh không để ý, um một tiếng thật lười biếng.

"Em cũng muốn đi." cô đột nhiên đẩy anh ra nghiêm túc nói.

Quân Mạc Phàm nhướn mày nhìn cô, cảm thấy dạo này cô hơi khác lạ. Có phải vì mang bầu nên tính cách sẽ thay đổi không? Nhưng anh nhớ trước đây, lúc mang thai Bạch Dật, cô vẫn như vậy mà.

"Em muốn đi cũng được..... chỉ cần cho anh ăn no thôi." anh cười tà bế cô lên đi thẳng vào phòng. Bị cấm dục quá lâu, thực sự là khó chịu.

Ngày xuất phát, Thư Kỳ vui vẻ hồi hộp đợi anh dưới công ti. Hôm nay cô ta không ăn mặc quê mùa nữa, thay vào đó là những bộ đồ thời trang mát mẻ nhưng.....

"Chị Kỳ, mau lên xe thôi, nếu không sẽ muộn giờ bay đó."

"Nhưng boss còn chưa đến." Thư Kỳ lo lắng nói.

"Boss đi máy bay riêng đến đó, chị không cần lo đâu."

Thư Kỳ cắn nhẹ môi, nhanh chóng lên xe.

Địa điểm đến lần này là hòn đảo du lịch thuộc Quân thị. Mọi người vừa xuống máy bay liền lập tức đi đến khách sạn nhận phòng. Thư Kỳ nhìn xung quanh, thấy nơi đây rất đẹp, tâm lại càng muốn có anh hơn.

Sau khi nhận phòng, mọi người tập trung dưới sảnh khách sạn chờ anh xuất hiện. Thư Kỳ vì là thư ký của anh nên tạm thời đứng ra chỉ đạo, vừa thấy anh đi ra liền lập tức vui mừng nhưng nhìn đến người bên cạnh anh, nụ cười của cô ta cứng lại.

"Boss." mọi người đồng thanh lần 1.

Quân Mạc Phàm gật đầu. Anh một tay bế Bạch Dật, một tay nắm chặt lấy tay cô, đằng sau là Lăng Thiên, Kỳ Hà và Hắc Bạch Vô Thường.

"Mọi người có 3 ngày 2 đêm vui chơi ở đây. Tôi muốn sau khi xả hơi rồi mọi người không quên nhiệm vụ của mình, hoàn thành tốt công việc."

"Đã rõ." mọi người đồng thanh lần 2.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Nghỉ mát (2)

Thư Kỳ đứng một bên nhìn chăm chăm tay anh đang nắm lấy tay Lăng U, có phải cô ta đã hiểu lầm chuyện gì đó rất quan trọng không? Người phụ nữ kia không phải vợ của Bạch trợ lý.

Mọi người đều tản đi chơi, Thư Kỳ thấy Quân Mạc Phàm định rời đi liền muốn nói gì đó nhưng lại bất gặp ánh mắt bất hảo của Lăng Thiên. Hắc Vô Thường và Kỳ Hà nhìn nhau, cảm thấy đã bỏ qua chuyện vui rồi gì rồi.

"Anh không định tắm biển sao?" Lăng U mặc chiếc váy rộng nằm trên ghế. Nhìn trước mặt là biển cả mênh mông, vậy mà thân là ông chủ lại ngồi đây ngắm cô.

"Biển có thể đẹp hơn em sao?" Quân Mạc Phàm cười nhìn cô.

Lăng U đỏ mặt quay đi. Đạo này anh luôn tích cực lấy lòng cô, chỉ cần rót chút mật ngọt là cô lại thấy xấu hổ.

Hắc Vô Thường nằm bên cạnh khoé miệng khẽ giật giật, Diêm Vương đại nhân ngày trước ngay cả cười cũng hiếm khi thấy, vậy mà bây giờ lại còn biết dùng lời đường mật dỗ dành phụ nữ. Liếc đến Kỳ Hà đang chơi phía xa, không biết bao giờ anh ta mới chiếm được trái tim của người phụ nữ này.

"Boss, mọi người kêu tôi lên rửa anh xuống tắm." Thư Kỳ diện bộ đồ tắm hai mảnh, cô ta xấu hổ ấp úng nói với anh.

"Nói tôi không muốn." Quân Mạc Phàm không nhìn đến cô ta, hoàn toàn chỉ tập trung vào Lăng U bên cạnh.

"Nhưng..... chị, không ngờ lại gặp được chị ở đây. Lần trước ở siêu thị còn chưa cảm ơn chị. Hay chị xuống chơi với em đi." Thư Kỳ thấy không lời kéo được anh lập tức quay qua cô. Cái nắm tay thân thiện, khuôn mặt tươi cười, Lăng U không thể không khen cô ta diễn quá đạt.

"Cô ấy không đến lượt cô phải lo." Quân Mạc Phàm thấy Thư Kỳ nắm tay Lăng U, máu ghen lại bốc lên. Hết Kỳ Hà, Bạch Dật, Bạch Vô Thường, Lăng Thiên, bây giờ ngay cả thư ký cũng muốn chiếm đoạt Lăng U của anh sao?

"Cảm ơn. Tôi thích ngắm biển hơn." Lăng U mỉm cười, gỡ tay Thư Kỳ ra.

Hắc Vô Thường huýt sáo một tiếng, may mà anh ta vẫn chưa bỏ lỡ, trò hay xem ra mới chỉ bắt đầu. Bạch Vô Thường chơi ném bóng với Kỳ Hà và Bạch Dật, Lăng Thiên chỉ đứng một bên..... bảo vệ anh ta.

Cả hòn đảo chỉ phục vụ duy nhất nhóm người của Quân thị trong 3 ngày 2 đêm ở đây. Quân Mạc Phàm đã chuẩn bị thật kỹ, giấu tất cả mọi người kéo Lăng U đến một nơi.

Nước biển xô vào chân Lăng U khiến cô cảm thấy hơi lạnh. Quân Mạc Phàm nắm chặt tay cô, dẫn cô đến một chỗ khuất khá xa. Sau những tảng đá to, đám san hô dưới nước đang phát sáng, Lăng U nhìn đến chết mê, cô thích biển, thích cá, thích cả san hô.

"Bà xã em thích không?" Quân Mạc Phàm ôm lấy eo cô cười nhẹ.

"Rất rất thích. Cảm ơn anh, ông xã." Lăng U mỉm cười, kiễng chân hôn lên môi anh. Lấy được anh, cô thật sự rất hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Âm mưu của Thư Kỳ

Thư Kỳ ngồi chơi với mọi người nhưng tâm tình luôn không yên. Cô ta nhìn quanh nhưng không thấy anh, ngay cả người phụ nữ đi theo anh cũng không thấy đâu.

"Người đi theo boss sáng nay cô biết là ai không?" Thư Kỳ quay sang hỏi một người.

"Đó là vợ của boss, ngày trước làm thư ký nhưng từ khi có bầu nên mới nghỉ. Tình cảm hai người họ xem ra vẫn rất tốt, chẳng biết tin đồn ly hôn từ đâu ra." người kia không để ý hờ hững nói.

Thư Kỳ nắm chặt tay, cô ta đứng dậy đi về phòng. Bao nhiêu công sức từ trước đến nay, không thể thất bại.

Hôm sau, mọi người đều quyết định sẽ đi lặn. Lăng U hớn hờ sáng dậy rất sớm để chuẩn bị. Bạch Dật nằm giữa hai người cũng nhanh chóng thay đồ, Quân Mạc Phàm hai mắt thâm quầng nhìn một lớn một nhỏ trong phòng. Hôm qua vốn tưởng có thể ăn sạch cô, lại bị con trai chen vào giữa.

"Cẩn thận, bám theo anh." Quân Mạc Phàm chăm sóc cô thật chu đáo khiến ai đó phải ghen tị.

"Em cũng không phải trẻ con, hơn nữa đã từng lặn rồi." Lăng U cười cười.

Quân Mạc Phàm nhíu mày, ánh mắt lại di chuyển đến 4 người đang ở đằng xa. Thư Kỳ lặn theo mọi người, lúc này mới nhìn qua cô muốn tiếp cận nhưng..... Lăng U và Bạch Dật lại bị bao quanh bởi 5 người, cô ta không thể đến gần được.

Lăng U nghịch con cá, trong đầu hoàn toàn muốn biến nó thành nữ vị để cho vào bụng. Quân Mạc Phàm quay đầu nhìn, bắt gặp ánh mắt thèm ăn kia thì khẽ nhếch môi.

"Boss, anh ăn thử cái này đi." đến trưa, Thư Kỳ ngồi đối diện anh vẫn cố gắng với người gấp thức ăn để vào trong bát.

Quân Mạc Phàm nhìn thức ăn mà cô ta dùng đôi đũa đã dùng qua để gấp cho anh thì khẽ nhíu mày, sai người đổi bát đũa.

"Boss, em vô ý quá." Thư Kỳ thấy mọi người nhìn mình thì cười ngượng.

Lăng U nhướn mày, cố tình gấp món anh không thích đặt vào bát anh. Quân Mạc Phàm nhìn cô, nhếch môi cười ăn thức ăn cô gấp cho một cách ngon lành. Biểu hiện này chắc chắn là đang ghen, tâm của anh lại vui sướng không thôi. Cô ghen, tức là cô yêu anh!

Thư Kỳ thấy vậy, tức giận trong lòng lại càng lớn. Chỉ cần lên giường với anh, cô ta không tin không ép được anh phải chịu trách nhiệm.

Lăng Thiên gấp cho Bạch Vô Thường, nhìn tình hình hiện tại xem ra là tình địch của em gái chứ không phải anh ta. Lăng Thiên thở phào một tiếng, vậy là hoa cúc của anh ta an toàn rồi.

Vì là đêm cuối nên mọi người quyết định sẽ đốt lửa chơi trò chơi. Chơi đến thâu đêm nên ai nấy đều mệt mỏi về phòng. Thấy Lăng U dẫn Bạch Dật sang phòng khác, Thư Kỳ lên lút mặc bộ đồ dễ coi mang theo cà phê đi đến phòng của anh. Thấy cửa không khóa, cô ta nhanh nhẹn mở cửa vào trong, tối nay nhất định phải thành công.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Lăng U giận, hậu quả khó lường

Rào..... rào.....

Tiếng nước chảy phát ra từ nhà tắm. Thư Kỳ đặt cà phê lên bàn, nhìn xung quanh. Đúng là phòng tổng thống có khác, khác hẳn căn phòng bình thường của mọi người. Nếu có được anh, còn không sợ không có mọi thứ sao? Căn phòng này trước sau gì cũng thuộc về cô ta.

Cạch..... Quân Mạc Phàm vừa mới tắm xong, eo chỉ quấn một chiếc khăn, nước từ tóc chảy xuống xương quai xanh khiến Thư Kỳ nhìn đến chết mê. Cơ thể boss thật sự rất tuyệt!

"Sao cô lại ở đây?" Quân Mạc Phàm nhíu mày nhìn Thư Kỳ. Cảnh tượng này đáng lẽ phải là cô mới đúng chứ?

"Boss, em mang cà phê cho anh." Thư Kỳ vội vàng quay đầu nhìn ly cà phê cô ta đặt trên bàn rồi quay lại nhìn anh.

"Đi ra ngoài."

"Boss." Thư Kỳ cởi bỏ áo ngoài, để lộ ra chiếc váy hai dây mỏng manh bên trong.

Cơ thể quyến rũ của Thư Kỳ dựa sát vào người anh, bộ ngực đầy đặn không ngừng khiêu khích trước mặt anh. Quân Mạc Phàm bắt đầu cảm thấy ghê tởm người phụ nữ này, đưa tay muốn hất cô ta ra nhưng....

"A.... boss....." Thư Kỳ bám chặt lấy anh nên khi vừa bị anh đẩy mạnh ra, cô ta liền kéo theo anh ngã xuống giường.

Đôi vú bị tuột xuống, nam trên nữ dưới vô cùng mờ ám đập thẳng vào mắt Lăng U lúc này đang đứng ngoài cửa.

"Bà xã." Quân Mạc Phàm vội vàng hất Thư Kỳ ra. Lần này có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa được nỗi oan này.

Thư Kỳ lại vô cùng bình tĩnh, cô ta chỉnh lại chiếc váy rồi ngược khuôn mặt vô tội nhìn Lăng U, biểu cảm vô cùng thành thật.

"Chị, em chỉ mang cà phê cho anh ấy thôi, chị đừng hiểu lầm." Bộ dạng yếu đuối đáng thương kia khiến người khác phải che chở.

Lăng U nhếch môi cười, cô chẳng qua chỉ rời đi có mấy phút, cô ta lại tự tiện mang cà phê vào phòng, lại còn mặc chiếc váy hở hang này, bảo cô tin cô ta không có ý gì? Cô mới không tin!

"Ba mẹ tôi chỉ sinh có hai người, một là anh trai tôi, hai là tôi, chưa từng nói còn có một em gái.... hay là em gái mửa?" Lăng U cười cười nhìn Thư Kỳ.

Thư Kỳ nắm chặt tay, liều mạng quay đầu nhìn anh. Chỉ cần anh bảo vệ cô ta, cô ta không tin suốt thời gian bên nhau, anh không động lòng với cô ta.

"Boss, anh giải thích cho phu nhân hiểu đi. Em chỉ là thư ký của anh thôi, nào dám trèo cao lôi kéo quan hệ với phu nhân." Thư Kỳ rơi nước mắt, cô ta khóc bộ dạng đến thương tâm.

Quân Mạc Phàm đâu có ngu, nếu giờ mở miệng giúp cô ta, chẳng phải anh sẽ lãnh đủ hậu quả với bà xã hay sao? Nhưng nghĩ đến cô ghen vì anh, tâm lại có chút thấy sáng khoái. Lăng U yêu anh!

"Vậy cô nói xem, nửa đêm cô mang cà phê cho chồng tôi là có ý gì?" thấy anh vẫn im lặng, Lăng U gật đầu hài lòng.

" Vì boss rất thích uống cafe đắng nên....." Thư Kỳ cắn nhẹ môi.

" Anh ấy không thích cafe đắng, mà là cafe sữa."

" Không thể nào. Vậy là phu nhân không biết rồi, anh ấy luôn uống cafe đắng mà em pha. Ngày nào em cũng pha cho anh ấy mấy lần liền nên biết rất rõ."

Lăng U đen mặt nhìn Quân Mạc Phàm. Xem thư ký tốt của anh kia, là đang khoe khoang hiểu rõ anh hơn cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Lăng U giận, hậu quả khó lường(2)

Tiếng khóc của Thư Kỳ thu hút rất nhiều người tò mò chạy tới xem. Lúc này chỉ thấy boss quấn một chiếc khăn tắm đứng một bên, Thư Kỳ mặc đồ nửa kín nửa hở yếu đuối lau nước mắt, hoàn toàn diễn vai người bị hại, Lăng U lại hùng hổ trách mắng cô ta.

" Phu nhân, em thật sự chỉ mang cafe cho boss, còn lúc này là vì em ngã nên boss mới đỡ thôi, chị đừng hiểu lầm. Nếu chị khó chịu với em thì ngày mai em sẽ làm đơn xin nghỉ việc." Thư Kỳ thấy mọi người đều tập trung lại xem kịch, lập tức quỳ xuống ôm lấy chân cô khóc lóc.

Lăng U trong lòng không ngừng cảm khái, khả năng diễn kịch hay như vậy, tại sao cô ta không đi làm nghề diễn viên, lại bon chen vào Quân thị làm gì nhỉ? Quá phí một nhân tài.

Quân Mạc Phàm đen mặt, nói như vậy chẳng khác nào vừa ám chỉ anh với cô ta có gì đó mờ ám, lại vừa khiến mọi người thấy Lăng U cậy quyền bắt nạt một nhân viên yếu đuối là cô ta. Anh muốn giúp cô nhưng lại càng muốn xem cô thể hiện hơn.

" Cô nói vì anh ấy thích cafe đắng nên cô mới mang tới?" Lăng U không đẩy cô ta ra khẽ cười.

" Đúng vậy."

" Nhưng nếu tôi nói anh ấy không thích cafe đắng mà là cafe sữa thì sao?"

" Không thể nào..... boss, anh thích cafe đắng đúng không?" Thư Kỳ lắc đầu, ngay lập tức dùng ánh mắt mong chờ nhìn Quân Mạc Phàm. Chỉ cần anh giúp cô ta..... chỉ cần anh giúp cô ta thì mọi chuyện sẽ ổn.

Quân Mạc Phàm bỏ qua ánh mắt kia, trực tiếp nhìn chăm chăm Lăng U. Sao anh không biết cô lại giả hoạt như vậy, đem tất cả mọi chuyện đổ hết lên đầu anh.

" Tôi thích cafe sữa."

" Boss, sao anh lại nói như vậy? Em ngày ngày pha cafe cho anh, em là người hiểu rõ nhất, anh sao có thể vì phu nhân mà nói dối?" Thư Kỳ cắn chặt môi uất ức nói.

" Vì cô ấy là vợ của tôi. Cô ấy nói tôi thích cafe sữa thì chính là cafe sữa."

" Vậy xin hỏi tại sao nửa đêm cô lại mang cafe đắng đến phòng tôi, cô thư ký?" Lăng U nháy mắt với anh, lên giọng ngón cái. Cô biết anh thích cafe đắng!

Mọi người bắt đầu bàn tán. Nửa đêm ăn mặc hở hang đến phòng người ta câu dẫn đàn ông, còn bày đặt mang cafe để ngụy trang, lại mang nhầm cafe người ta không thích. Nói cô ta không có ý đồ bất chính, không ai tin.

Kỳ Hà ôm ngực thỏa mãn, Lăng U ngốc nghếch cuối cùng cũng thông minh ra rồi, xem ra sau này không cần cô ta bảo vệ nữa.

" Tôi.....sai rồi..... là tôi nhớ nhầm, boss thích cafe sữa." Thư Kỳ nắm chặt tay, tức giận nhìn Lăng U.

" Vậy sau này cô nên nhớ thật tốt. Đừng quên vị trí của mình..... cũng đừng quên sự việc tối nay." Lăng U cúi người nói nhỏ vào tai cô ta.

Thư Kỳ mờ to mắt nhìn Lăng U, cô ta bị bảo vệ kéo ra ngoài. Mọi người tản đi nhưng ai cũng biết, bắt đầu từ ngày mai, sẽ không còn thư ký Kỳ nữa!

Lăng U thở dài một tiếng đóng cửa lại, vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy khuôn mặt cười cười của anh, cô tức giận trừng mắt nhìn lại.

" Quân Mạc Phàm, anh chết chắc rồi."

Chương 95: Đêm xuân

Lăng U bỏ qua ánh mắt hối lỗi của ai kia, trực tiếp vứt một chiếc gối xuống đất, trước khi ngủ còn cảnh cáo anh nếu dám lên, cô sẽ giận thêm.

Quân Mạc Phàm ôm gối ngồi trên ghế sofa. Nếu Lăng U đánh mắng anh để phát tiết còn đỡ, lại không biết học theo ai cách giận dỗi này, trực tiếp bỏ anh khiến trong lòng vô cùng khó chịu.

Thấy cốc cafe Thư Kỳ để trên bàn, anh tức giận uống một hơi cạn sạch. Thức thì thức, dù sao không ôm cô cũng không ngủ được.

"Um..... nặng....." Lăng U vừa xoay người, cảm thấy thân thể nặng nề, lập tức mở mắt.

Không biết từ khi nào, Quân Mạc Phàm đã đè lên người cô, hơi thở lại nóng bỏng đến bất thường. Lăng U thiếu chút nữa bị dọa sợ, mồ hôi trên trán anh ướt đầm, đôi mắt kia nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống con mồi.

"Bà xã, anh khó chịu." Quân Mạc Phàm không để ý tới vẻ mặt của cô, trực tiếp bắt lấy tay cô để vào chỗ nào đó đang cương cứng.

Mặt Lăng U lập tức đỏ lên. Cô vội vàng rút tay ra, lúc này mới để ý tới người của anh rất nóng.

"Phàm, anh..... um....." Lăng U chưa nói hết, môi anh đã bịt lấy miệng cô.

Hai hơi thở quấn lấy nhau, tiếng rên rỉ bắt đầu vang lên, Lăng U trong lúc nửa mơ nửa tỉnh, thâm tâm chỉ có thể nói tạm tha cho anh.

Trưa hôm sau, Lăng U mệt mỏi tỉnh dậy. Hôm qua anh chẳng khác nào kẻ chết đói, liên tục đòi hỏi cô khiến cô cả người ê ẩm không thôi.

"Bà xã." Quân Mạc Phàm từ nhà tắm bước ra, tinh thần trông vô cùng sáng khoái.

"Nói, chuyện tối qua là như thế nào?" Lăng U ném gối về phía anh. Cử động mạnh khiến lưng của cô đau đớn, anh bóp chặt eo cô khiến lưng cô như muốn gãy làm đôi.

Quân Mạc Phàm bắt được cái gối, thông thả kể lại sự việc cho cô nghe. Lăng U xoa xoa thái dương, anh nói sau khi uống ly cafe Thư Kỳ pha để trên bàn thì thấy toàn thân nóng bức khó chịu..... sau đó liên tục đến gần sáng? Cái cô Thư Kỳ đó, rốt cuộc tính toán tốt đến mức nào, cô ta bỏ bao nhiêu thuốc vào trong cafe vậy?

"Vậy sao anh không ngâm nước lạnh?" Lăng U bỗng hiểu kỳ hỏi. Chẳng phải ngâm nước lạnh mấy tiếng là có thể hết sao?

"Có bà xã ở đây, sao anh có thể ngâm nước lạnh được." Quân Mạc Phàm hôn nhẹ lên trán cô, giọng nói ôn nhu đến 10 phần.

Lăng U ngẩn người. Có cô thì không thể ngâm nước lạnh sao? Tại sao chứ? Ánh mắt khẽ lướt qua khuôn mặt yêu mị gọi đôn kia, cô bỗng nhiên ngộ ra.....

"Quân Mạc Phàm chết tiệt, anh biết em đang giận anh mà còn dám làm vậy. Anh tính kế cũng hay lắm đấy. Đi chết đi." Lăng U trừng mắt ném tất cả gối trên giường về phía anh.

"Là do em lập trường không vững vàng thôi." Quân Mạc Phàm tránh được, trực tiếp quấn cô vào trong chăn bế vào phòng tắm.

Lăng U hừ lạnh, trong lòng vô cùng không cam tâm. Lần sau nhất định phải giữ vững lập trường, không thể bị anh dễ dàng đạp đổ như vậy được!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 96: Hạ sinh chiến thần Nam Không

Trở lại cuộc sống như ngày thường, năm tháng dần trôi qua, bụng Lăng U đã vượt quá mặt, cô bắt đầu thấy khó khăn trong việc đi lại, cũng tại anh chăm quá kỹ khiến thai thai to hơn bình thường.

Sau sự việc của Thư Kỳ, Quân Mạc Phàm lập tức xách Hắc Bạch Vô Thường lên vị trí thư ký. Anh không muốn xảy ra một sự việc tương tự khiến cô đau lòng.

"Ông xã, anh thấy cái này thế nào?" Lăng U chọn một bộ đồ màu hồng phấn nhỏ nhắn giơ lên cho anh xem.

"Rất đẹp." Quân Mạc Phàm không muốn cô buồn, lập tức khen bừa.

"Tiểu Dật, đẹp không?" cô quay sang Bạch Dật cười cười.

"Rất đẹp." Bạch Dật cũng lập tức khen.

Thấy Lăng U vui vẻ tiếp tục chọn đồ, ánh mắt ghét bỏ của cả hai ba con lập tức chĩa lên cái bụng đã nhô cao của Lăng U. Quân cướp vợ, quân cướp mẹ!

Lăng U đi trung tâm thương mại, lúc về mang theo cả túi lớn túi nhỏ. Niềm vui khi có bầu chính là tự tay chọn đồ cho em bé trong bụng, cũng là đứa con đầu tiên của cô và anh.

"Papa, lúc mami mang thai con, có vui vẻ như vậy không?" Bạch Dật đột nhiên hỏi.

"Đều như nhau thôi." Quân Mạc Phàm hồ hững nói, lướt qua nhóc con đỡ cô vào trong nhà.

Việc sinh nở của phụ nữ vốn nguy hiểm, ba mẹ Lăng U vứt bỏ công việc ở nước ngoài, tạm thời chuyển về đây sinh sống. Kỳ Hà thỉnh thoảng lại đến thăm cô, lúc nào đi cũng mang theo Hắc Bạch Vô Thường.

"Bao giờ cậu mới chịu kết hôn?" Lăng U dựa lưng vào thành giường nghiêm túc hỏi.

"....." Kỳ Hà cúi đầu im lặng không trả lời.

"Hắc trợ lý là người tốt. Ngoại hình quá chuẩn, công việc quá ổn định, đặc biệt cả hai lại yêu nhau. Cậu còn chần chừ gì?"

"Tớ biết rồi." Kỳ Hà cười cười. Cô ta cũng không phải là quá kén chọn chỉ là.....Hắc Vô Thường mãi chưa chịu cầu hôn, chẳng lẽ lại muốn Kỳ Hà cô ta mở lời trước?

Lần này Lăng U mang thai 9 tháng liền sinh. Nghe tin, Quân Mạc Phàm lập tức bỏ lại công việc phi xe thẳng đến bệnh viện. Ngồi bên ngoài đợi khiến anh nhận ra, lúc trước cô sinh Bạch Dật cũng đau đớn như thế nào, vậy mà anh lại vô tâm, cùng Ninh Thư tổ chức hỷ sự. Bạch Vô Thường lần thứ hai đứng trước cửa phòng đợi cô sinh nở, anh ta vĩnh viễn không quên được cảnh đám người hầu bê từng chậu máu đi ra, thật sự là sợ hãi.

Khi tiếng hét Lăng U vang lên, Quân Mạc Phàm định đập cửa xông vào cũng là lúc tiếng khóc của trẻ con vang lên khắp căn phòng.

"Chúc mừng, là bé gái, hai mẹ con đều an toàn." y tá bế đứa bé mới sinh bước ra.

Quân Mạc Phàm bế đứa nhỏ, chỉ nhìn qua rồi đưa cho Kỳ Hà, lúc này anh lo lắng cho cô hơn. Bạch Vô Thường nghe đến bé gái thì vui vẻ không thôi, nếu giống cô thì chẳng phải rất tuyệt hay sao? Tò mò nhìn một chút, anh ta lập tức đỡ ra.

"Anh trai, đứa bé này..... hình như rất quen." Bạch Vô Thường thì thầm nói.

Hắc Vô Thường nhếch miệng, đương nhiên là rất quen, chiến thần Nam Không chứ còn ai nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Quân Lăng

Bạch Vô Thường túm lấy anh trai hỏi cho ra nhẽ mới chịu buồn tha. Không nghĩ tới Diêm Vương đại nhân lại tính toán tốt như vậy, ngay cả số phận của chiến thần Nam Không cũng không buồn tha, lại còn cố tình cho đầu thai thành con gái. Nếu như sau này anh ta biết được, liệu có mang quân xuống U Minh đánh một trận hay không?

Lăng U tỉnh lại đã là ngày hôm sau. Cô sờ nhẹ lên bụng, thấy trống không liền vội vàng ngồi dậy, vừa nhìn thấy bé con nằm trong nôi bên cạnh, nụ cười tươi liền xuất hiện trên môi. Con gái của anh và cô cuối cùng cũng chào đời.

"Lăng U." Quân Mạc Phàm ôm lấy cô. Lúc đợi cô sinh, thật sự dọa chết anh.

Lăng U vui đầu vào ngực anh, mùi hương trên cơ thể anh khiến cô cảm thấy an toàn.

Lăng U nghỉ ngơi được vài lại bắt đầu lo lắng chuyện đặt tên cho con gái. Quân Mạc Phàm nói anh tôn trọng ý kiến của cô, chỉ cần là cô đặt anh đều thích.

"Cha họ Quân, vậy đặt tên con là Tâm đi. Quân Phân Tâm." Hắc Vô Thường cũng tham gia việc đặt tên, cười nói.

"Quân Tạo Phán." Kỳ Hà nhìn Hắc Vô Thường tiếp lời.

"Tên con gái mà, hay đặt là Quân Cố Hồng đi." Bạch Vô Thường hí hửng nói.

"Quân Cố Hồng? Không có quân? Tên cháu anh không thể xấu như vậy, đặt Quân Tử nghe hay hơn." Lăng Thiên phản bác.

Lăng U ngồi một bên khẽ lau mồ hôi trên trán. Con của cô sao có thể đặt mấy cái tên như vậy. Lăng U vẫn thích anh đặt tên cho bé con hơn. Quân Mạc Phàm vừa bước chân vào, tiếng bàn tán lập tức im lặng.

"Anh đặt tên cho con đi." Lăng U thấy anh ôm mình, đẩy anh ra khẽ nói.

"Um... Quân Lăng." Quân Mạc Phàm nhìn qua bé con, lập tức nghĩ ra tên.

Mọi người nhìn nhau, có cần lười suy nghĩ như vậy không? Trực tiếp lấy họ của cha ghép với họ của mẹ. Cũng quá hắt hủi đi. Lăng U lại thấy cái tên này rất hay, Quân Lăng sẽ là tên con gái của cô.

Thế là đứa bé gái mang tên Quân Lăng ra đời như vậy đấy. Đến khi nó lớn, vẫn luôn ghét bỏ cái tên này vì quá giống con trai. Quân Lăng, tại sao lại là cái tên này chứ?

Năm Quân Lăng tròn 1 tuổi, đám cưới của Kỳ Hà và Hắc Vô Thường diễn ra. Nghe nói Hắc Vô Thường đã phải lao công khổ tứ ngời chọc thủng ba con sâu để Kỳ Hà mang thai, mới có đám cưới này. Lại nói đến Lăng Thiên với Bạch Vô Thường, vì không muốn công khai chuyện tình cảm, cả hai người mặc dù đã chuyển đến sống chung nhưng không tổ chức đám cưới, Lăng Thiên quyết định đem Lăng Thị sau này giao cho Quân Lăng.

"Quân Lăng, gọi mẹ đi." Lăng U cười cười nhìn con gái, hạnh phúc tràn ngập trong tim.

Quân Lăng còn chưa kịp bò tới chỗ Lăng U đã bị Quân Mạc Phàm xách lên ném cho Bạch Dật. Chỉ cần là vật sống tới gần cô, không biết là cái hay đực, anh đều sẽ ghen tị.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Kết

Ban đêm, thang máy đi lên dừng ở tầng 49 của toà nhà Quân thị, cửa thang máy vừa mở ra, Quân Mạc Phàm hồ hững đi vào. Nơi này được dựng cách đây 6 năm, từng chi tiết của căn phòng đều do anh một mình thiết kế.

Bước chân mạnh mẽ đi đến căn phòng được giấu sau tủ sách, từ khi lấy Lăng U, đây là lần đầu anh quay lại căn phòng này. Quân Mạc Phàm cởi bỏ áo khoác, đứng trên cao nhìn xuống thành phố vẫn sáng đèn, khẽ thở dài một tiếng. Anh chưa giờ đưa cô vào đây, cũng không dám đưa cô vào đây.

Soạt..... chiếc rèm trên bức tường bị kéo xuống, để lộ bức tranh tự tay anh vẽ. Người con gái trên tay cầm con cá, khuôn mặt vui vẻ cười thật tươi, anh vẫn không thể quên, lần đầu tiên câu được cá sông Vong Xuyên, cô đã chạy đến khoe với anh, vui vẻ đến nhường nào.

"Lăng U." Quân Mạc Phàm nhìn bức tranh khẽ gọi.

Anh đã có được cô, chỉ là Lăng U kiếp này và kiếp trước ngoại hình không hề giống nhau.

Quân Mạc Phàm ngắm bức tranh đến thất thần. Anh yêu cô, yêu cô từ kiếp trước đến kiếp này, anh không thể vì chút ích kỷ của bản thân là giữ bức tranh này lại..... nhưng vẫn có chút không nỡ.

Tiếng điện thoại vang lên, Quân Mạc Phàm nhìn người gọi đến, chần chừ rồi bắt máy.

"Ông xã, anh đang ở đâu vậy?" giọng nói lo lắng của cô vang lên. Nửa đêm tiếng dậy bỗng nhiên không thấy anh, cô vội vàng gọi điện.

"Lăng U, anh..... anh đang ở Quân thị." Quân Mạc Phàm nhìn bức tranh, khẽ nói.

"Sao nửa đêm rồi anh còn đến Quân thị, có chuyện gì nghiêm trọng sao?" Lăng U rời giường đi đến bên cửa sổ.

"....."

" Ông xã, nếu có chuyện gì khó khăn, chúng ta cùng nhau gánh vác. Chúng ta là vợ chồng mà, có phải không." Lăng U không thấy anh trả lời, bỗng nhiên nói. Cô không muốn nấp sau đôi cánh của anh, cô muốn cùng anh che chở cho gia đình nhỏ của mình.

Quân Mạc Phàm ngẩn người. Phải rồi, anh đang tiếc nuối điều gì cơ chứ. Người anh yêu hiện tại và mãi mãi vẫn luôn là cô, dù cho cô có thay đổi về ngoại hình.

" Lăng U, anh yêu em." Quân Mạc Phàm ôn nhu nói.

" Quân Mạc Phàm, em cũng yêu anh." Lăng U nhìn ra ngoài, đôi mắt tràn ngập hạnh phúc.

Mặc lại áo khoác, Quân Mạc Phàm nhìn bức tranh lần cuối, tay vừa giơ lên, bức trang bỗng nhiên bốc cháy, chỉ để lại tro tàn rơi vãi trên sàn nhà. Xong xuôi, anh rời khỏi Quân thị, trở về nhà.

" Bà xã." vào nhà, thấy cô vẫn đang ngồi trên ghế sofa để đèn chờ mình, trái tim anh lại ấm áp không thôi.

Lăng U nhìn anh, chạy lại vùi đầu vào ngực anh. Lấy được anh là hạnh phúc nhất trong đời của cô. Quân Mạc Phàm ghi chặt lấy cô vào lòng, không ai nói nhưng trái tim của hai người đã sớm hoà làm một. Quân Mạc Phàm hôn lên môi cô, sau tất cả, anh cuối cùng cũng có thể bên cô mãi mãi!

- End -

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Ngoại truyện 1

Quân Lăng ngồi ghế sofa nhìn chằm chằm hình ảnh gia đình ba người đang ôm nhau trên tivi. Nó đã 3 tuổi nhưng số lần ngủ cùng ba mẹ hình như chỉ đếm trên đầu ngón tay. Từ lúc có ý thức, nó đã phải ngủ riêng rồi, hoặc là ngủ với anh trai Bạch Dật kia.

Chân nhỏ tụt xuống ghế chạy lạch bạch đến phòng của ba mẹ đập cửa thật nhiệt tình. Hôm nay nó muốn ngủ cùng với ba mẹ.

Cạch..... cửa được mở, khuôn mặt u ám của Quân Mạc Phàm hiện ra, trên người chỉ mặc đúng áo choàng tắm hồ hững hờ để lộ nửa bờ vai vững chắc, Quân Lăng hoàn toàn không biết nó đã phá hỏng chuyện tốt của ai kia.

" Baba, mami đâu?" giọng nói non nớt vang lên.

" Ngủ rồi. Còn con, sao giờ này vẫn ở đây?" Quân Mạc Phàm nhìn nó với ánh mắt bất hảo. Đúng là tên chiến thần góc ghế, chỉ biết phá hoại chuyện tốt của người khác. Đây đã là lần thứ 4 trong tháng rồi.

" Tiểu Lăng muốn ngủ với mami." nó nói xong cũng không đợi anh trả lời, liền lách người chạy vào trong.

Quân Mạc Phàm nhanh tay chụp lấy nó xách lên đi thẳng đến phòng Bạch Dật. Lăng U ngó đầu ra khỏi chăn, mặt đỏ lên vì xấu hổ.

" Tiểu tử, trông em." Quân Mạc Phàm thả Quân Lăng vào lòng Bạch Dật vẫn còn đang ngái ngủ.

" Không! Tiểu Lăng muốn ngủ cùng mami." Quân Lăng lắc đầu, mắt đã ngấn nước.

Bạch Dật cười mĩa mai nhìn anh, từ lúc nó gặp cô, số lần được ngủ cùng cũng không khá hơn so với em gái. Quân Mạc Phàm không vì thế mà nhân nhượng, ngược lại trừng mắt nhìn hai đứa nhỏ.

" Nếu ngoan ngoãn, ba sẽ cho con đi thăm U Minh."

" Thật sao?" Quân Lăng chỉ biết U Minh là nơi rất thú vị qua lời nói của Hắc Bạch Vô Thường, nên vừa nghe vậy liền lập tức nuốt nước mắt vào trong.

Bạch Dật ngồi một bên chỉ biết thờ dài. Cũng may nó di truyền trí thông minh từ ba, nếu không như em gái này, chắc chắn là giống mẹ rồi.

Quân Lăng ngoan ngoãn nằm bên cạnh Bạch Dật, chỉ cần nghĩ đến được đi U Minh chơi là nó lại thấy háo hức.

" Em thích lắm à?" Bạch Dật bỗng nhiên nói.

" Anh không tò mò sao?"

"....." nó còn cần phải tò mò sao?

" Em thích nghe chuyện cổ tích không?"

Quân Lăng lập tức gật đầu, không mấy khi anh hai tình nguyện kể chuyện cho nó nghe. Thỉnh thoảng nó vẫn luôn có cảm giác, ba và anh hai dùng ánh mắt ghét bỏ để nhìn nó, nhưng xem ra là không phải rồi.

" Ngày xưa ngày xưa, tại U Minh nọ, có một lão Diêm Vương vô cùng xấu xí....."

Quân Mạc Phàm về đến phòng liền hất xì vài cái. Cũng không biết là ai đang nhớ nhung anh, nhưng chuyện chính vẫn là..... ôm bà xã ngủ? Anh vừa về thì cô đã ngủ say rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Ngoại truyện 2

Ngày đầu tiên Quân Lăng nhập học vào lớp 1, Lăng U kéo Quân Mạc Phàm đưa bé con đến tận nơi, dặn dò con gái yêu thật kỹ, lại không nghĩ tới đến lúc quay lại đón người, Quân Lăng đã bị bắt cóc.

Quân Mạc Phàm ngay lập tức cho người tìm kiếm Quân Lăng nhưng chỉ có vài người gần đó nói thấy một người đàn ông mặc đồ đen kín người lại gần bé con nói gì đó, sau đó Quân Lăng liền tự nguyện theo người ta, hoàn toàn không nghĩ là bắt cóc.

" 500 triệu, 3 ngày sau tại công viên giải trí, không được báo cảnh sát, nếu không đừng mong gặp lại con gái mày." cuộc điện thoại tổng tiền được gọi đến không lâu sau đó, Quân Mạc Phàm nghe máy, gân xanh nổi đầy trên trán.

" Gấp đôi, thả người ngay lập tức!" con gái anh sao có thể rẻ mạt như thế được.

" Tao..... tao làm việc có uy tín." tên bắt cóc nói xong liền dập máy.

Quân Mạc Phàm nhìn điện thoại, đen mặt sai người lục tung cả thành phố, anh không tin không tìm được Quân Lăng.

Lăng U ôm Bạch Dật đứng một bên vô cùng lo lắng, nếu không phải sáng nay đưa Quân Lăng đến trường, anh kéo theo cả dàn xe hơi đi phía sau, thì sao bé con vào tầm ngắm nhanh vậy được.

Bên kia, tên bắt cóc rời khỏi bộ điện thoại công cộng, chui vào trong xe nhìn Quân Lăng vẫn đang háo hức ngồi bên ghế phụ.

" Chú, chú thật sự đưa cháu đến U Minh chơi sao?" Quân Lăng mở to mắt long lạnh nhìn tên bắt cóc.

" Đúng... đúng vậy." tên bắt cóc khó khăn trả lời. Hắn để ý bé con này từ sáng khi được cả một dàn siêu xe đưa đến trường, không nghĩ tới lại có thể bắt cóc dễ dàng như vậy. Hắn chỉ nói sẽ đưa con bé đi chơi, không ngờ nó lại muốn đến U Minh, ai lại muốn đến cái nơi đáng sợ như vậy chứ.

" Vậy chú đã gọi điện báo cho ba mẹ cháu chưa?" Quân Lăng tiếp tục hỏi.

" Rồi."

" Vậy bao giờ chúng ta đi?"

" 3 ngày sau."

" Nhưng cháu muốn đi luôn cơ."

"....." bây giờ hắn lao xe vào cột điện là có thể đi luôn được rồi.

" Chú, cháu muốn đi luôn."

"....."

" Chú....."

" Tao là bắt cóc tổng tiền mày hiểu không?" hắn không chịu được hết lên.

Quân Lăng thấy hắn to tiếng liền ngồi im không hỏi nữa. Nhưng được một lúc, mắt bé con đã ngấn nước trông vô cùng tội nghiệp. Hắn nhìn Quân Lăng,

nghĩ lúc này to tiếng đã làm nó sợ hãi liền định lên tiếng đồ ngọt, nhưng.....

"Chú, cháu đói." Quân Lăng ngược đời mắt to tròn nhìn hần.

Tên bắt cóc thở dài một tiếng, nhìn nó thế kia sao có thể sợ hãi được chứ. Hoá ra khóc không phải vì sợ mà là vì đói.

"Chú.... chú, đằng trước có siêu thị, chúng ta vào đó mua đồ ăn đi." Quân Lăng chỉ vào siêu thị gần đó.

Tên bắt cóc nhíu mày nhìn nó, thấy cũng không thể bỏ đói nó liền dừng xe cùng nó vào siêu thị mua đồ ăn. Được rồi, 3 ngày sau là có 500 triệu, chút tiền mọn bỏ ra để lót đường này có là gì. Hần vừa nghĩ vừa rút tờ 500 trả cho thu ngân, con bé này nhìn như vậy mà ăn quá nhiều rồi, lại chọn toàn đồ đắt tiền nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Ngoại truyện 3

"Vậy chú tên là Bắt Cóc sao? Cái tên nghe lạ nhỉ?" Quân Lăng vừa ăn bánh ngọt vừa nói.

"Không phải. Tao là bắt cóc." tên bắt cóc nhíu mày nói.

"Vậy tên chú là Bắt Cóc đúng không?"

"Tao nói tao là bắt cóc. Chứ không phải tên tao là Bắt Cóc. Mày hiểu không?" hần bắt đầu tức giận, to tiếng nhìn bé con.

Từ siêu thị về đến nhà hần, cả đoạn đường chỉ bàn về tên của hần, về đến nơi rồi mà vẫn chưa bàn xong. Hần thừa nhận bản thân học hành không hết, khả năng tư phạm lại kém nhưng giải thích đến mức nào thì nhóc con này vẫn không chịu hiểu. Tên hần mới không phải là Bắt Cóc.

"Tên chú là Bắt Cóc nên cháu mới gọi chú là Bắt Cóc."

"Tuỳ mày...." hần xoa xoa thái dương, quyết định xua tay bỏ qua vụ tên tuổi này.

"Chú Bắt Cóc." Quân Lăng lại tiếp tục gọi.

"Cái gì?" hần bẻ mẩu bánh mì nhét vào miệng nhai ngấu nghiến.

"Ba mẹ cháu liệu có đến không?" mắt Quân Lăng bắt đầu ngấn nước long lanh nhìn hần.

Tên bắt cóc ngẩn người. Nhóc con mới 6 tuổi mà đã gặp phải tình huống này, thật sự sẽ ám ảnh về sau, hần bằng tuổi nó còn chưa bị bắt cóc lần nào, ngày ngày được ba mẹ yêu thương che chở.

"Yên tâm, 3 ngày sau ba mẹ nhóc nhất định sẽ đến." tên bắt cóc an ủi.

Bên kia, Lăng U không thể chợp mắt được chút nào. Cứ nhắm mắt là cô lại nghĩ đến Quân Lăng, nghĩ đến con gái tuổi còn nhỏ có thể bị đánh đập hay bị bỏ đói, lòng cô lại thấy đau đớn. Quân Mặc Phàm ôm chặt cô vào lòng, anh cũng rất lo cho Quân Lăng, dù sao cũng là con gái của hai người nhưng anh tin tên chiến thần kia sẽ không dễ dàng chết như vậy.

Đêm xuống, trời bắt đầu trở lạnh, gió bão nổi lên, căn nhà có chút xập xệ vang lên tiếng kêu ghê người. Tên bắt cóc cuộn người trong chăn, mơ hồ nghe thấy tiếng khóc vang vọng bên tai.

"Chú....." Quân Lăng quần chân trùm đầu, nước mắt không ngừng rơi xuống khuôn mặt dễ thương, tay cầm theo ngọn nến đứng đầu giường tên bắt cóc.

"Á....." tiếng hét vang lên đến chói tai.

"Chú, cháu đánh thức chú sao?" Quân Lăng sột sột nói.

"Nửa đêm mày không ngủ, đứng đây làm gì?" tên bắt cóc định thần lại, nhíu mày nói. Dọa chết hần rồi, may mà bệnh tim chưa tái phát.

"Nhà mất điện rồi, cháu sợ." Quân Lăng lại nhanh chóng rơi nước mắt.

Tên bắt cóc nhìn nhóc con, mắt thoáng qua tia thương tâm. Ngày trước hai con gái hần cũng sợ bóng tối, mất điện liền lập tức khóc lóc sà vào lòng hần, chỉ tiếc vợ con hần gặp tai nạn giao thông, vợ và một đứa con mất mạng, một đứa thì hôn mê sâu đang trong bệnh viện, hần vì quá túng quẫn không có

tiền để tiếp tục điều trị cho con gái mới hành nghề này lần đầu tiên.

"Đừng sợ, lại đây." hấn đau lòng nhìn nhóc con.

"Chú đang nói gì vậy? Nhà mất điện cháu không tìm thấy toilet, cháu sợ sắp không kịp rồi." Quân Lăng nín nhịn đến xanh mặt.

Tên bắt cóc ngăn người, hậm hực rồi giường dẫn nó đến toilet.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Ngoại truyện 4

Sau khi đi vệ sinh, Quân Lăng lại không chịu em trở về chỗ ngủ của nó. Nhóc con vẫn ôm chặt chần đứng đầu giường tên bắt cóc mà không chịu rời đi. Trời đổ mưa ngày càng to, sấm chớp rạch trời sáng cả căn nhà nhỏ. Tên bắt cóc ngồi trên giường nhìn nó, không biết nó lại muốn giờ trò gì?

"Chú....." Quân Lăng ngược đôi mắt to tròn nhìn hấn.

"Chuyện gì nữa?" hấn cảnh giác nhìn nó, tuyệt đối không thể mềm lòng.

.....,

Tên bắt cóc vừa đọc truyện cổ tích vừa nghĩ bản thân bị điên rồi. Nó chỉ nói một chút, khóc một chút, làm vẻ mặt dễ thương một chút, hấn liền ngốc nghếch ngồi đọc chuyện cổ tích cho nó nghe. Chỉ là con gái hấn trước kia cũng như vậy, khiến hấn không thể không đồng ý.

Hấn đọc hết quyển này đến quyển khác, đến khi hai mắt nặng trĩu không thể tiếp tục mới ngừng đọc cúi đầu nhìn nhóc con, thấy nó nằm bên cạnh đã ngủ say, nụ cười ôn nhu bắt gặp xuất hiện trên môi hấn.

"Ba mẹ....." Quân Lăng mơ ngủ khe khẽ lên tiếng.

Sau đêm giông bão, trời hôm nay trong xanh đến kỳ lạ, tên bắt cóc cũng ngủ say đến mức nhóc con rời giường lúc nào hấn cũng không biết.

"Chú Bắt Cóc, buổi sáng tốt lành." Quân Lăng cười thật tươi với hấn.

Hấn nhìn nhóc con chăm chăm, hình ảnh trước mặt bỗng nhiên mờ đi. Mỗi buổi sáng, con gái hấn cũng chúc hấn như vậy, mỉm cười như một thiên thần. Quân Lăng thấy hấn chảy nước mắt, vội vàng dùng tay lau đi.

"Đi, chú dẫn cháu đi ăn sáng." hấn lau lau nước mắt, cười nói.

Quân Lăng được hấn đưa đến rất nhiều nơi mà trước đây chưa từng được đến, ăn những thứ bán ven đường, cuối cùng dừng lại ở một cánh đồng hoa màu tím. Đây là nơi hai con gái hấn rất thích khi trước, ngày nào cũng bắt hấn đưa đến đây. Vợ hấn cũng thích màu tím, cô ấy nói màu tím là màu của thủy chung.

"Chú, tặng chú!" Quân Lăng kết thành một vòng hoa xinh xắn giơ lên trước mặt hấn.

Hình ảnh hai con gái lại lập tức hiện ra, hấn cố nuốt nước mắt vào trong, cười vui vẻ nhận lấy. Quân Lăng lắc đầu, tự tay đặt vòng hoa lên đầu hấn, sau đó lại chạy đi chơi.

"Sao vậy?" đang chơi vui vẻ, thấy nhóc con bỗng nhiên thất thần, hấn khẽ hỏi.

"Nếu như có ba mẹ và anh Bạch Dật ở đây thì thật tốt." Quân Lăng miễn cưỡng cười.

Chiều tối, trời ngả sang màu vàng cam, tên bắt cóc núp sau lùm cây to nhìn Quân Lăng được ba mẹ đến đón. Hấn thế nhưng lại thả nhóc con rời đi. Quân Lăng được ôm vào lòng rồi đi, trước đó còn quay đầu cười với hấn một cái.

Tại bệnh viện, tên bắt cóc vừa nhận được tin có người làm từ thiện, trả toàn bộ tiền viện phí và phẫu thuật cho con gái hấn, hơn nữa người sẽ đứng phẫu thuật lại là bác sĩ có tiếng ở bên nước ngoài.

"Con nhóc đáng ghét." hấn lầm bầm rồi cười nhẹ.

Bên kia, Lăng U cho người kiểm tra Quân Lăng từ đầu đến chân lại nhận được kết quả con gái béo hơn trước. Quân Lăng cắm bông hoa màu tím vào lọ đặt trước cửa sổ, miễn cưỡng quay người ôm lấy Lăng U.

Chương 103: Ngoại truyện 5

55 năm hạnh phúc trên Hạ giới, Lăng U cuối cùng cũng trở về U Minh. Cô được quý sai dẫn đi, lại nuôi tiếc nhìn lại mọi người đang khóc bên xác của mình.

"Lăng U cô nương..." quý sai vô cùng kính cẩn chào cô.

"Ngươi biết ta?" Lăng U ngạc nhiên nhìn quý sai lại thấy hắn chỉ cười cười mà không nói thêm gì.

Vừa bước chân đến cầu Nại Hà, đôi mắt to tròn của Lăng U liền hép lại. Ký ức trước kia ủa về khiến cô không khỏi khó chịu, bước chân mạnh mẽ đi đến ngôi nhà cạnh sông Vong Xuyên. Đám người hầu vừa nhìn thấy cô liền vội vàng chạy lại, sau khi cô đầu thai, Diêm Vương đại nhân không cho phép bất kỳ ai vào đây, chỉ giữ lại những người hầu hạ cô để dọn dẹp căn nhà nhỏ luôn luôn sạch sẽ.

"Lăng U cô nương... cuối cùng cô cũng quay lại rồi....." đám người quý dưới đất khóc lóc nhìn cô.

Lăng U vội vàng đỡ họ lên, lại nhìn căn nhà kiếp trước cô ở, hình như không khác trước kia, chỉ có điều lại cảm thấy có chút hưu quạnh.

"Tôi trở về rồi." Lăng U cười an ủi họ nhưng trong lòng lại lòi 18 đời tổ tông nhà anh ra chửi một lượt.

Lăng U quay lại khiến U Minh vô cùng náo nhiệt. Tên của cô được đám quý sai và linh hồn truyền tai nhau, lúc này cô xuất hiện lại muốn chứng kiến tận mắt.

"Một con cũng không câu được nữa sao?" giọng nói bất nam bất nữ lại vang lên sau lưng.

Lăng U không quay đầu cũng biết người đến là ai. Kiếp trước cô cũng gặp Bạch Vô Thường như vậy.

"Sao anh lại ở đây?" Lăng U lại tiếp tục thả cần câu cá. Đáng lẽ lúc này phải ở bên Lăng Thiên mới phải?

"Diêm Vương đại nhân lo lắng nên mới kêu tôi đến xem cô." Bạch Vô Thường ngồi xuống bên cạnh cười cười nói.

"Tiểu Lăng U..... thực ra Diêm Vương đại nhân vẫn luôn yêu cô, dù cô có đầu thai, mất hết ký ức trở thành một người khác."

Lăng U chia đầu không nói. Cô không biết là anh yêu cô hay chỉ vì cô là đầu thai chuyển kiếp của người anh yêu. Cô không phải người ấy, càng không muốn trở thành người thay thế.

"Tôi không phải Lăng U kia."

Bạch Vô Thường nhìn cô, cảm thấy có phải canh Mạnh Bà vẫn còn tác dụng hay không? Cô chính là Lăng U kia, Lăng U kia cũng chính là cô. Diêm Vương đại nhân trước sau chẳng phải vẫn luôn yêu đúng một người sao?

"Lão Bạch, tôi là tôi, tôi với Lăng U của kiếp trước không phải cùng một người. Tôi không giống cô ấy." Lăng U nhún mày nói.

"Đi theo tôi." Bạch Vô Thường kéo Lăng U rời đi. Diêm Vương đại nhân đã căn dặn thật kỹ, nhất định phải giải quyết xong chuyện này trước khi ngài ấy trở về, nếu không Lăng Thiên cứ đợi mà bị bạo hành đi.

Lăng U bị kéo cô, Bạch Vô Thường thế nhưng lại dẫn cô đến một rừng Mạn Châu Sa hoa đỏ rực như lửa.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Ngoại truyện 6

Lăng U nhìn rừng Mạn Châu Sa Hoa đỏ rực như lửa, trong lòng lại cảm thấy đau đớn. Cũng tại nơi này, chính cô đã nhờ Bạch Vô Thường mang đi đầu thai, chạy trốn khỏi hiện thực quá đau khổ.

Bạch Vô Thường thấy Lăng U nhủ mảy, biết cô đang nghĩ tới chuyện cũ liền ngắt một bông hoa đặt vào tay cô. Lăng U chạm vào cánh hoa, cảm giác lạnh buốt truyền thẳng vào tay khiến cô khẽ rùng mình.

"Tiểu Lăng U, cô còn nhớ lúc cô đầu thai, toàn bộ Mạn Châu đến mùa rụng hoa trở lá? Tính theo chu kỳ thì bây giờ vốn là mùa của lá."

Lăng U liếc nhìn toàn bộ rừng hoa. Nếu bây giờ là mùa trở lá vậy tại sao hoa vẫn rất tươi... lại còn lạnh như vậy.

"Là Diêm Vương đại nhân, ngài ấy vẫn luôn cố giữ cho hoa không héo đến khi cô quay trở lại. Chỉ có điều lạnh như vậy là vì trái tim ngài ấy không được ấm áp như lúc cô còn ở đây. Những ngày vắng cô, một tay ngài ấy chăm sóc Bạch Dật không để một ai động vào. Vừa làm cha vừa làm mẹ chưa bao giờ dễ dàng cả. Tiểu Lăng U, tôi có thể thấy ngài ấy rất yêu cô. Theo cô lên tận Hạ giới, không ngại vì cô mà đối đầu với Thiên giới."

Trở lại căn nhà nhỏ, Lăng U nhốt bản thân trong phòng không chịu ra. Cô cần thời gian xem xét, để biết bản thân có thật sự muốn cùng anh bên nhau hay không.

Hạ giới

Quân Mạc Phàm vì không muốn bị gọi là yêu quái liền yêu cầu mọi người phải già theo thời gian. Nhìn cô được quý sai đưa đi, anh cũng vội vàng chuẩn bị mọi thứ để giao lại Quân thị cho Bạch Dật. Quân gia liền tiếp hai đám ma liền nhau, nhưng Bạch Dật- người thừa kế Quân thị tuyệt nhiên không rơi lấy một giọt nước mắt, không giống với cô em gái Quân Lăng khóc đến thương tâm. Bạch Dật ôm em gái vào lòng an ủi, ánh mắt hờ hững nhìn quan tài của cha được đưa đi. Khóc cái gì chứ, bây giờ người trong quan tài kia sợ là đã về nhà gặp người thương rồi.

"Bạch Dật, đừng quá đau buồn. Cháu bây giờ là chỗ dựa duy nhất của Quân Lăng, cháu phải mạnh mẽ lên." Kỷ Hà vừa lau nước mắt vừa nói.

"Cuộc họp lúc 2 giờ đã chuẩn bị xong chưa? Tôi không muốn xảy ra bất kỳ sai sót nào. Cô trên tâm, cháu vẫn rất ổn." Bạch Dật nói với thư ký bên cạnh mới quay ra thân nhiên đáp lời của Kỷ Hà.

"....." Kỷ Hà nhìn nó, không biết nên khen nó nội tâm mạnh mẽ hay không.

Quân Mạc Phàm vội vàng quay lại U Minh, trên đường đi vô số quý sai quỳ chào nhưng đều bị anh làm ngo, trực tiếp đi qua đến căn nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên.

Đứng trước cửa, Diêm Vương đại nhân lại lộ ra bộ mặt bối rối hiếm có. Lúc này trong lòng anh đang không ngừng sợ hãi, sợ cô sẽ giận dữ rồi lần nữa xa anh nhưng nội tâm lại gào thét muốn được gặp cô, ôm cô vào lòng. Cánh tay đưa lên hạ xuống cả trăm lần vẫn chưa dừng lại, đám người hầu đứng đằng sau lên nhìn nhau, vẻ mặt vô cùng quái dị. Hình như câu nói Lăng U cô nương không có nhà không lọt vào tai Diêm Vương đại nhân thì phải. Ngài ấy đứng đấy thì ích gì?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Ngoại truyện 7

Quân Mạc Phàm đứng trước cửa phân vân một thời gian dài. Cuối cùng cánh tay cũng mạnh mẽ gõ lên gỗ cửa phòng cô. Nhưng dù gõ bao nhiêu, người bên trong cũng không có dấu hiệu sẽ ra mở cửa. Anh biết, cô là đang giận anh.

Đám người hầu đứng phía sau muốn lên tiếng nhưng thấy khuôn mặt u ám của Diêm Vương đại nhân liền ngậm miệng lại. Cũng không phải là bọn họ không nói, là do ngài ấy không lọt tai thôi. Không thể trách bọn họ được!

"Lăng U....." anh khẽ gọi tên cô.

"....."

"Lăng U, mở cửa cho anh đi."

"....."

"Lăng U, là anh không tốt, lúc đó không thể cho em một danh phận. Nhưng anh người anh yêu vẫn luôn là em không thay đổi. Lăng U, sau khi em đầu thai, anh đã hủy đám cưới rồi, cũng tự mình chăm sóc con của chúng ta. Lăng U, anh thật sự không muốn tổn thương em dù chỉ một chút. Anh hối hận rồi, rất hối hận. Em không thể tha thứ cho anh sao?" Quân Mạc Phàm dựa đầu vào cửa, đôi mắt u buồn hiện lên.

"....."

Quân Mạc Phàm thờ dãi một tiếng, xem ra cô sẽ không dễ dàng tha thứ cho anh như vậy. Quay người muốn rời đi, bốn mắt gặp nhau không khí liền đông cứng lại. Không biết từ lúc nào, Lăng U đã đứng sau anh, đôi mắt to tròn ngác nhiên nhìn anh chằm chằm.

Hai tai Quân Mạc Phàm bắt đầu đỏ lên, anh ho nhẹ một tiếng. Không phải cô đang ở trong phòng sao, như thế nào lại ở đây? Ánh mắt lạnh lẽo hướng về phía đám người hầu đang đứng bên cạnh khiến họ vội vàng cúi mặt xuống, mồ hôi lạnh xuất hiện trên trán. Trong lòng Quân Mạc Phàm gào thét không thôi, thật mất mặt!

"Lăng U." thấy cô chạy đi, anh vội vàng đuổi theo nhưng đi qua đám người giúp việc kia liền dừng lại.

"Hôm nay bốn vương có đến đây không?" giọng nói lạnh lẽo âm độ vang lên.

"Không có.....hôm nay Diêm Vương đại nhân không có đến đây." đám người lại cúi thấp thêm một chút nữa.

Quân Mạc Phàm gạt đầu hài lòng sau đó nhanh chóng đuổi theo cô.

Lăng U chạy đến sông Vong Xuyên thì va phải ngực của một người. Quân Mạc Phàm vòng tay ôm chặt lấy cô vào lòng, cảm giác được ôm cô luôn luôn rất tuyệt. Lăng U vùng vẫy muốn thoát nhưng không được liền hậm hực đứng im.

"Lăng U..... em đã nghe thấy hết chưa?"

"Không nghe thấy gì hết. Chỉ thấy anh đứng trước phòng em lại nhai với cái cửa."

"....." hai tai anh lại đỏ lên.

"Bà xã, từng lời anh nói đều là thật."

"....."

"Em không tin anh sao?" Quân Mạc Phàm có chút lo sợ cúi đầu nhìn người trong ngực. Ánh mắt lo lắng hiện lên.

Lăng U nhìn anh, cô không phải giận anh chuyện đó. Không giận anh bỏ cô thú người khác vì cô biết cô lúc đó không xứng với anh.

"Anh thích em bây giờ hay thích Lăng U kiếp trước kia?" cô nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Ngoại truyện 8

Bầu không khí bỗng chốc ngọt ngào. Quân Mạc Phàm nhìn chăm chăm Lăng U, trong lòng không ngừng vang lên tiếng chuông cảnh báo, chỉ cần anh trả lời sai, cô nhất định sẽ không tha cho anh.

"Em và Lăng U kiếp trước là một người. Anh đương nhiên là yêu em rồi."

"Em không phải với ấy." Lăng U cúi đầu, giọng nói u ám đến bất thường. Cô không phải cô ấy, với đã nhìn thấy ảnh cô ấy trong phòng anh rồi, hai người họ hoàn toàn khác nhau.

"Lăng U." Quân Mạc Phàm đau lòng nhìn cô. Anh phải nói thế nào cô mới hiểu đây. Anh yêu Lăng U, anh cũng yêu cô.

"Lăng U, anh biết em không giống cô ấy. Hai người tính cách cũng hoàn toàn khác nhau. Nhưng người anh yêu vẫn luôn là em. Tin anh, anh yêu em của hiện tại, chưa bao giờ bắt ép em giống cô ấy để yêu." Quân Mạc Phàm ôm chặt cô hơn. Kiếp này coi hoàn toàn là một con người khác. Anh sao có thể nhầm lẫn giữa hai người như vậy được.

Lăng U nhìn anh, mắt từ khi nào đã nhiễm nước, đôi mắt to tròn kia thu ngược hình ảnh của anh in thật sâu vào bên trong.

Quân Mạc Phàm đưa tay lau đi giọt nước mắt chưa kịp rơi. Mỗi lần thấy cô khóc, trái tim anh đều nhói lên, cảm giác này vô cùng khó chịu.

"Anh có thật là yêu em chứ không phải cô ấy không?" Lăng U hoài nghi nhìn anh.

"Thật." Quân Mạc Phàm nghiêm túc gạt đầu, 10 phần chân thành đều thể hiện hết ra ngoài.

"Vậy sao anh còn giữ hình cô ấy trong phòng?"

"....." lúc cô đầu thai, anh chỉ vẽ duy nhất hai bức tranh về cô. Một bức mang lên Hạ giới giấu dần, bức còn lại vẫn luôn để đây cho Bạch Dật xem khi còn nhỏ. Không nghĩ tới quay lại với vãi đi tìm cô mà chưa kịp thủ tiêu.

" Em ghen sao?"

Hai má Lăng U đỏ lên, nhanh chóng úp mặt vào ngực anh. Cô mới không thừa nhận bản thân đang ghen với chính mình của kiếp trước. Quân Mạc Phàm nhìn hành động dễ thương của cô, miệng khẽ nhếch lên cười. Kiếp này hay kiếp trước, cô vẫn sẽ đều là người của anh.

Những ngày sau đó, Lăng U lại không chịu đến điện Diêm Vương, nhất nhất đòi ở căn nhà nhỏ này. Diêm Vương đại nhân thấy vậy, không ngại vất vả đi qua một bên, thu dọn hành lý qua ở cùng cô.

" Ông xã, hôm nay lại câu được rất nhiều cá." Lăng U thả cần câu cá như mọi khi, vui vẻ quay lại cười nói với anh đang nằm trên ghế bên cạnh.

" Vui không?" anh hồ hững nói.

" Rất vui. Tối nay được ăn no cá rồi." Lăng U lại quay đầu tiếp tục sự nghiệp câu cá của mình.

Quân Mạc Phàm ôn nhu nhìn cô, ánh mắt lại như vô tình lướt qua đám cá dưới sông Vong Xuyên bỗng trở nên lạnh lẽo. Diêm Vương đại nhân ngày trước quý đám cá này vô cùng, cũng chỉ dám cho Lăng U mỗi ngày câu được 1 con, nhưng lần này lại khác, áp lực vô hình ép chúng xếp hàng để cô câu.

Chỉ cần bà xã vui, những thứ khác đều không quan trọng!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.